

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 8. september 2026

Rettens nr. 1-118/2026

Politiets nr. 3700-73111-00002-25

Anklagemyndigheden
mod
Tiltalte
Født 1979

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 22. april 2026.

Tiltalte er tiltalt for overtrædelse af

straffelovens § 237, manddrab,

ved den 21. april 2025 i tidsrummet mellem ca. kl. 07.00 og ca. kl. 11.30, på Adresse 1 i By 1, at have dræbt Forurettede, idet han på ukendt vis udøvede stump vold, herunder bl.a. i form af slag med knyttet og flad hånd, samt halsgreb mod hovedet og kroppen på Forurettede, der var spastisk lammet og sad i kørestol, hvorved Forurettede pådrog sig bl.a. hudaf-skrabninger i hovedet og på kroppen, blodunderløbne mærker i hovedet og på kroppen, slimhindebristning i underlæben, punktformede blødninger i ven-stre øje, blødning i den dybe del af den højre halsmuskel, blødning i de dybe dele af højre brystkirtel, blødning i bløddelene over kraniekuplen, blødning under den hårde hjernehinde, blødning under den bløde hjernehinde, udrifter og blødning i bugens store fedtforklæde, udrifter i tyndtarmens ophængnings-apparat, udrift på venstre leverlap, blødning i bughulen og bughulerummet omkring højre nyre samt blødning i bugspytkirtlen, alt hvorved Forurettede afgik ved døden.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Vidne 1 har påstået, at tiltalte skal betale erstatning på 68.434,75 kr. med rente i medfør af renteloven.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten, men anerkendt erstatningskravet størrelsesmæssigt.

Sagens oplysninger

Forurettede blev født Dato 1993. Hun led af den medfødte Sygdom 1. Som følge af sygdommen havde hun svære muskelforstyrrelser, var kørestolsbruger og afhængig af hjælp.

Hun mødte tiltalte i begyndelsen af 2023, da hun boede på Bosted i By 2. Dengang var hun under værgemål med sin far som værge. Værgemålet blev ved dom af 1. november 2023 ophævet. Kort tid herefter flyttede hun hjem til tiltalte på Adresse 1, By 1. Den 13. december 2024 flyttede hun hjem til sine forældre i Roskilde for den 17. marts 2025 at flytte tilbage til tiltalte. Den 21. april 2025 kl. 11.35 ringede tiltalte til alarmcentralen, og ambulance ankom til deres adresse kl. 11.48. Forurettede blev erklæret død den 21. april 2025 kl. 12.03.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af tiltalte og af vidnerne politiassistent Vidne 2, Vidne 1, Vidne 3, Vidne 4, Vidne 5, Vidne 6, Vidne 7, Vidne 8, Vidne 9, Speciallæge i retsmedicin Vidne 10, Vidne 11, Vidne 12, Vidne 13, Vidne 14 og politiassistent Vidne 15.

Tiltalte har forklaret, at han er 47 år gammel. Han har boet på Adresse 1 i By 1. Han ved ikke, hvornår han flyttede derud. Han havde boet der et par år, da han blev anholdt. Før Forurettede flyttede ind, havde han boet der i et års tid. Han boede der ikke, da han fik hjerneblødningerne. Han blev tilkendt førtidspension i 2020, og dengang boede han endnu ikke på adressen. Adresse 1 ligger som én af tre bygninger i en hestesko. Alle beboerne er førtidspensionister på nær to ukrainere. Han har fået boligen gennem kommunen. Han tror ikke, man skal opfylde bestemte krav for at bo der, men det er kommunen, der bestemmer, hvem der skal bo der. Han boede der alene, før Forurettede flyttede ind. I boligen er der stue, soveværelse, køkken, badeværelse og gang. Den er omkring 55 kvadratmeter stor. Stuen og soveværelset er adskilt i hvert sit rum.

I 2018 fik han en hjerneblødning, der blev efterfulgt af tre yderligere, mens han lå på hospitalet. Mennesker har en "si" i deres kranie, hvor hjernevæsken løber igennem. Hans "si" er som følge af hjerneblødningerne stoppet til. I 2017 var han udsat for et voldeligt overfald på vej hjem fra byen. Han blev slået og sparket i hovedet, hvilket omkring 10 måneder senere forårsagede hjerneblødningen. Han fik 3 hjerneblødninger i forlængelse af den første. Han var indlagt i ca. 6 måneder og var i den periode på flere forskellige sygehuse.

Han havde arbejdet 6,5 år ved Virksomhed 1 forud for hjerneblødningen.

Udeladt. Han skiftede også bremses og kabler på bådtrailere.

Hjerneblødningerne gav ham hjernetræthed, så når han havde været vågen i 3 timer, skulle han sove 1 time. Hans hjerne havde brug for pause. Det blev dog bedre med tiden. Hjerneblødningerne gjorde også, at han blev dårlig til at huske og at finde vej. Han var nødt til at bruge Google Maps for at finde hen til den lokale Fakta, der lå 1.100 meter fra hans hjem. Hvis han skulle købe to ting i Netto, kunne han glemme den ene. Han begyndte at skrive ting ned, som han skulle huske.

Han kan ikke huske, hvad der er sket for 20 år siden, mens det, der er sket efterfølgende, stort set er væk. Minderne fra hans datters barndom for 10 år siden er også væk. Hvis der er sket noget stort og vigtigt, så skriver han det ned for at kunne huske det. Han tror ikke, at han vil kunne huske et biluheld. Nogle gange kan han pludselig huske noget, han ellers havde glemt. Der kan gå 1 år før, han kan huske det. Det kan hjælpe hans hukommelse, at få tingene på afstand. Nogle gange kommer det tilbage ved, at han går og "vender og drejer det 100 gange i hovedet", men det kommer ikke pludselig tilbage af sig selv. Han ved ikke, hvordan han så kan være sikker på, at det han husker, faktisk er det, der skete. Før hjerneblødningerne havde han ikke problemer med hukommelsen. Hvis han dengang skulle løse en række opgaver, var det ikke noget problem.

Foreholdt, at det af den retspsykiatriske erklæring af 24. marts 2026, ekstrakten side 28, fremgår følgende bl.a.:

"...

Testmæssigt findes en svært reduceret hukommelse (sprogligt såvel som visuelt), et middelsvært reduceret mentalt tempo og middelsvært kompromitterede eksekutive processer, som nedsætter observandens evne til smidigt at foretage planlægningsopgaver og at navigere hurtigt og sikkert i mere ustrukturerede situationer under indtryk af krav om tempo.

..."

har han forklaret, at det er rigtigt, at han kan have svært ved at overskue, hvordan han skal gennemføre en opgave.

Hans behov for søvn og hjernepauser er blevet bedre med tiden. Han sov omkring 3-5 timer i døgnet, da han mødte Forurettede, og kunne være vågen i 19 timer. Hvis han sover en time i løbet af dagen, sover han det mindre om natten. Han kan ikke forklare, hvordan det hænger sammen med det tidligere forklarede om hans behov for hjernepauser og søvn. Når han kun sov 4-5 timer i døgnet, blev han mere og mere hjernetræt. Hjernetrætheden fulgte med til dagen efter. Nogle gange kan han pludselig blive meget træt, og så er han det resten af dagen.

Når han bliver træt, bliver han presset og lukker sig inde i sig selv. Han er ikke god til at tale om tingene. Han mener ikke, at det kan gøre ham aggressiv. Hvis der er noget, han ikke kan overskue, afhænger hans reaktion af, hvad det er, han ikke kan overskue. Hvis det handler om hans datter, kan han blive meget vred. Han bliver ikke vred på sin datter, men på dem, der har ansvaret for hende. Hvis han bliver presset over noget praktisk i hverdagen, reagerer han ved at gøre det, der bliver forventet af ham. De praktiske ting i hverdagen er ikke noget, der kan gøre ham sur. Han kan reagere ved at skælde ud på sig selv. Han har også enkelte gange skældt ud på andre.

Da Forurettede døde, sov han stadig kun 4-5 timer i døgnet. Hans døgnrytme var til en vis grad styret af de tidspunkter, hvor Forurettede skulle have sin medicin. Hun fik medicin kl. 22.00 og igen kl. 6.30. Om morgenen den 21. april 2025 havde han været vågen i 76-78 timer uden at sove.

Han fik ikke medicin før hjerneblødningerne, men det gjorde han efter. Han blev først ordineret sovemedicin. I slutningen af 2023, efter Forurettede var flyttet ind hos ham, gav hun ham lov til at prøve én af sine piller. Den havde en bedre effekt end den medicin, han fik. Han gik derfor til sin læge og bad om at få det samme som Forurettede. Hans sovemedicin blev skiftet ud med beroligende medicin. Medicinskiftet gjorde, at han ikke mærkede lige så meget til træthed. Begge typer medicin var benzodiazepiner.

Hvis han ikke fik sin medicin, blev han træt, og hans overskud blev mindre. Når det skete, lod han ting stå til og fik eksempelvis ikke gjort rent. Han synes ikke, at det manglende overskud gjorde ham aggressiv. Han har nok råbt lidt ad andre en gang imellem. Det har været ad medarbejdere fra Kommune 1, som han var "pisse sur" på. Han kunne også blive sur på Forurettedes plejepersonale. Det gjaldt både personalet på Bosted og dem, der kom hjemme hos dem i Adresse 1. På Bosted kunne personalet finde på at tale grimt og nedsættende til Forurettede. Når de gjorde det, blev han sur og sagde til dem, at de skulle "holde deres kæft" og tale ordentligt til hende.

Han er få gange blevet sur på Forurettede. Det kunne han blive, hvis hun ville have penge af sine forældre. Han mente ikke, at de manglede noget, så det var mærkeligt, at hun bad dem om penge. Der var ikke noget, der generelt gjorde ham sur på Forurettede.

Han har kun taget noget af Forurettedes medicin én gang, lige efter hun var flyttet ind. Den dag hun døde, tog han dog også noget af hendes medicin. Han ved ikke, hvorfor han gjorde det, da han havde sin egen medicin. Han gjorde det, mens politiet var der. Foreholdt, at det fremgår af journalnotat fra Vidne 6, at han skulle have taget noget af Forurettedes medicin, forklarede han, at det har han aldrig fortalt Vidne 6. Han har kun taget noget af Forurettedes medicin to gange. Han fik også smertestillende medicin, som han tog ved behov.

Han selvmedicinerede sig med cannabis. Han røg fast tre joints om dagen i en

årrække. Da han blev udskrevet efter hjerneblødningerne, fik han morfin. Han har før røget cannabis, og en dag, hvor han havde meget ondt i hovedet på trods af medicinen, tog han to hiv af en kammerats joint, hvorefter hoved-pinen forsvandt. Det var før, han mødte Forurettede. Hans forbrug har siden da været 2-3 joints om dagen. Han blev afslappet af at ryge. Han ved ikke, hvad der ville ske, hvis han ikke røg. Han blev ved med at ryge, fordi han troede, at det var det, der holdt hovedpinen fra døren. Dengang gjorde det en forskel for ham at ryge hash. Han havde ikke nogen afbrydelser i sit hashforbrug, så han ved ikke, hvordan det ville have påvirket ham ikke at ryge. Han røg og-så, mens Forurettede boede på Bosted. En dag røg han på hendes terrasse, hvil-ket fik personalet til at indskærpe over for ham, at det måtte han ikke gøre der. Han tror ikke, at personalet vidste, at han røg. Det var ikke et problem for Forurettede, at han røg.

Han tror også, at han fik quetiapin. Hvad ved ikke hvorfor. Det fik han lang tid før, Forurettede døde. Der var ikke nogen ændringer i hans medicinforbrug op til Forurettedes død. Nogle gange tog han ikke den beroligende medicin om aftenen, da han var bange for, at han ikke kunne vågne ved vækkeuret. Han ved ikke, om medicinen faktisk kunne have den effekt. Han turde ikke risikere det, for Forurettede skulle have sin medicin kl. 6.30. Det kom an på, hvornår Forurettede ville i seng, om han tog sin beroligende medicin. Han tror ikke, at han har prøvet ikke at vågne. Han ved ikke, hvorfor han frygtede ikke at vågne af vækkeuret. Han tror ikke, at Forurettede har bedt om hjælp ved en nabo, fordi hun ikke kunne vække ham. Han mener ikke, der har været episoder, hvor Forurettede ikke kunne vække ham.

Dagene med Forurettede startede med, at hun skulle have medicin kl. 6.30. Hvis han også skulle ud at handle, gav han hende medicinen kl. 6.15, så han kunne være tilbage i tide til at tage hende op af sengen kl. 9.00, hvor hun gerne ville op. Det afhang af vejret, hvad resten af dagen gik med. Hvis vejret var godt, kunne de være ude at gå 2 gange om dagen.

I perioden op til sin død, havde Forurettede behov for mere pleje end normalt. Han ved ikke, hvor meget tid han brugte, når hun "havde uheld". Hvis hun tissede i sin stol, skulle han skille stolen ad og gøre den ren. Hendes mange uheld skyldtes Virksomhed 2's uhygiejniske behandling af hende igennem mere end et halvt år, idet de tørrede hende bagfra og frem.

Hun var i en periode på 3 måneder hjemme ved sine forældre, og da hun kom hjem til ham igen, var hun som "en pose knogler" og havde behov for mere pleje. Det var i forbindelse med dette, at hendes uheld blev flere. Det øgede plejebenhov gjorde, at han ikke altid fik gjort andre ting som at gøre rent. I tiden op til Forurettedes død, var han mere end normalt presset. I den sidste uge brugte han omkring 17-20 timer på at gøre rent efter hende. Hvis hun havde haft uheld i sengen, skulle både lagner og topmadras vaskes, og det tog me-get tid.

Når han stod overfor disse opgaver, og ikke kunne overskue det, kunne han godt finde på at råbe og andre vil måske opfatte det på den måde, at han blev aggressiv. Han havde det hele "i kæften" og blev aldrig aggressiv fysisk.

Han mødte Forurettede omkring den 1. februar 2023. De lærte hinanden at kende gennem Facebook-gruppen "Dating for handicappede". Der kom de i kon-takt med hinanden og begyndte at skrive sammen. Han var medlem af gruppen på grund af følgerne af sine hjerneblødninger. Forurettede var den anden kvin-de, han skrev med fra gruppen. Han havde lavet et opslag om sig selv inde i gruppen, som hun kontaktede ham på baggrund af.

De aftalte, at hun skulle besøge ham, og at de skulle spise nachos sammen. Før hun kom, vidste han godt, at hun sad i kørestol, men han vidste ikke hvorfor. Han vidste heller ikke, at hun var fastspændt til kørestolen og spa-stisk lammet. Det så han først, da de mødtes. Hun havde en ledsager med, da hun kom. Det var ikke Vidne 12. Da dagen var ved at være slut, og hun skulle hjem, spurgte hun ham, om han ville med hende hjem til hendes bosted. Det ville han gerne. Det var lidt overvældende for ham, da det kun var Forurettede og en anden på bostedet, der havde et sprog. De andre beboere kunne ikke kommunikere.

På bostedet havde hun sin egen bolig med stue, soveværelse og badeværelse. Han blev hos hende i omkring 8 måneder. Hun var skøn at være sammen med. De var begge handicappede. Forurettedes mor undrede sig over, hvad han ville med hendes datter, da han ikke fejlede noget. Moren kom ret hurtigt på besøg for at se ham an.

Forurettede kunne ikke noget selv og var meget plejekrævende. Hun havde ufrivil-lige bevægelser med arme og ben og kunne ikke styre dem selv. Hvis hun skulle have noget at drikke, skulle det være med et sugerør, som en anden holdt. I kørestolen var hun fastspændt omkring anklerne, håndleddene og li-vet. Hun havde også seler hen over skuldrene. I sengen var hun spændt fast ved begge håndled. Hun kunne selv styre sin nakke. På hendes kørestol sad der en computer, som hun kunne styre med øjnene. Hun kunne bruge compu-teren til at ringe og skrive. Ved at flytte sit hoved kunne hun styre køresto-len. Hun kunne også tale, men det var ikke alle, der forstod hende. Hvis no-gen ikke forstod hende, kunne hun skrive på skærmen. I starten havde han svært ved at forstå hende, men hun blev bedre til at tale, og han blev bedre til at forstå hende.

Mentalt fungerede hun bedre end ham. Hendes hukommelse var bedre end hans. Der var ikke noget, som mentalt var en udfordring for hende. Han var bekendt med hendes medicinbrug på Bosted. Hvis de var uden for boste-det på et tidspunkt, hvor hun skulle have medicin, skulle han skrive under på, at han ville give hende medicinen korrekt. Hendes medicin kom i poser, hvorpå der stod, hvad der var i. Hun fik Rivotril, jern og noget muskelafslap-pende. Hun fik også cannabisdråber for at dæmpe sine spasmer. Det fik hun

af lægen i starten, men da det var meget dyrt, fandt han senere en erstatning. Erstatningen var også cannabisdråber. Han købte dem på en hjemmeside. Det var Forurettede selv, som ønskede et billigere alternativ. Han tror, at hun har givet udtryk for, at det lægen ordinerede var meget dyrt, hvorefter han fandt erstatningen. Han talte ikke med lægen om skiftet af cannabisdråber. Han er sikker på, at det produkt, han fandt, indeholdt det samme som det, lægen havde ordineret. Forurettede ville gerne have øget sin dosis, men det ville lægen ikke gå med til. Han ved ikke, hvorfor lægen ikke ville det. Det kan være, at det skyldtes nogle regler. Forurettedes spasticitet blev dæmpet efter skiftet af cannabisdråber. Personalet på Bosted skældte dem ud på grund af skiftet, fordi de mente, at der var forskel på indholdet af dråberne, men det var der ikke. Han kan ikke huske, hvornår Forurettede skiftede cannabisdråber, men han havde været på Bosted i forholdsvis lang tid. Udover skiftet af cannabis-dråberne foretog Forurettede ikke nogen selvmedicinering.

De var sammen på Bosted, indtil de flyttede til By 1. Da de mødte hinanden, tog personalet på Bosted sig af hendes pleje. Det gjorde de, indtil de var ved at tabe hende på gulvet i forbindelse med en liftning. Det var 4-5 måneder, efter han var kommet derop. Personalet skulle også gøre rent, men det gjorde de ikke. Han begyndte derfor at gøre rent. Den personlige pleje fandt sted, når personalet havde tid til det. Han synes, at det var synd for Forurettede, at hun kunne ende med at tisse i sengen, fordi hun skulle vente 45-60 minutter på at få hjælp. Nogle gange kom hun også først op af sengen kl. 11.00 om formiddagen, selvom hun som regel gerne ville op kl. 7 eller 8. Han italesatte over for personalet, at han var utilfreds, men det ændrede ikke noget. Der var også meget skiftende personale. Over 4 måneder kom der 11 nye plejere, som Forurettede skulle lære at kende og oplære.

Han mener, at han sagde til personalet, at de ikke behandlede hende godt nok. Det var dog ikke noget, der gav konflikter med personalet. Der kunne opstå konflikter, når personalet talte ned til Forurettede. De kunne finde på sige til hende, at klokken var 20.00, og at hun derfor skulle i seng. De talte til hende som om, hun var 10 år. Han tror, at der var en situation, hvor en af de ansatte hævdede stemmen over for ham, hvorefter han også talte med hævet stemme. Han kan ikke huske, hvem det var. Han mener ikke, at han har truet personalet, men i sådan en situation "kalder han en spade for en spade", og det gjorde han også over for personalet. Han har heller ikke forhindret personalet i at udføre deres arbejde, udover at havde gjort arbejdet, før de kom. Det var Forurettedes eget ønske, at han skulle stå for plejen. Det var ikke noget, Forurettede sagde for at behage ham. Hun bestemte mere end ham. Det skulle være, som hun gerne ville have det. Han ved ikke, hvad hun ikke bestemte. Det var Forurettede selv, der tog initiativ til at få værgemålet ophævet.

Han var kun i konflikt med personalet på bostedet, når de talte ned til Forurettede. Derudover havde han nogle udfordringer med Forurettedes nabo, som ikke kunne holde ud, at han røg på Forurettedes terrasse. Naboen klagede til personalet over, at han røg. Efter klagen begyndte han at ryge længere væk. Der var ikke

konflikter med de øvrige beboere.

Forurettedes kontakt med personalet ændrede sig, da han overtog hendes pleje. Hun måtte gerne tale med personalet for hans skyld. Nogle gange kørte hun selv ud af sin bolig og talte med dem. Han har ikke skærmet hende fra dem. De forsøgte bare at passe sig selv. Han mener ikke, at personalet forsøgte at skærme Forurettede fra ham eller at skabe alenetid med hende. Han havde været på Bosted i omkring 5 måneder, da han overtog Forurettedes pleje. Det meste af tiden kunne han godt overskue det. Der var et par gange, hvor de havde været ude hele dagen og kom sent hjem, og da hun væltede i sin kørestol og skulle på sygehuset, at han havde brug for hjælp. Hvis han ikke kunne over-skue plejen, bad han personalet om hjælp.

På Bosted havde Forurettede uheld med tis og afføring. Det var oftest ham, der håndterede det. Han vaskede hende og hendes tøj. Hvis hjernetrætheden blev for meget, var han nødt til at bede personalet om hjælp. Hun kunne godt blive ked af det, når hun havde haft et uheld. Oftest trøstede han hende. Han reagerede ikke anderledes over for hende, når han var hjernetræt, og hun havde uheld. Han mener ikke, at han er blevet vred på hende, når hun har haft uheld med tis eller afføring. Han oplevede ikke, at Forurettede var tilbage-holdende med at fortælle om sine uheld. Hun var ikke bange for hans reakti-on. Han synes ikke, at han har taget hårdt fat i Forurettede på Bosted. Når han tog fat i hende for at hjælpe hende rundt, var det oftest lettest at tage fat i hendes ben.

Da han havde været på Bosted i 14 dage, spurgte hun, om han ville gifte sig med hende. Det sagde han ja til, da han var sikker i sin sag. Det kunne godt være svært at adskille rollerne som kæreste og plejer. Det var dog ikke noget, han tænkte nærmere over. Det frustrerede ham ikke dengang.

Forurettede var meget deprimeret, da han lærte hende at kende. Det skiftede ret hurtigt efter, at hun begyndte at komme ud og få sollys. Man kan måske godt sige, at han og Forurettede isolerede sig fra personalet. Han har nok nogle gange afvist, at personalet skulle hjælpe. Det var både ham og Forurettede, der afviste hjælpen. De gjorde det sammen. Hun var mere tryk ved, at han hjalp hende i stedet for de mange skiftende plejere. Han forventer ikke, at Bosteds afdelingsleder har samme syn på det som ham. Han oplevede ikke, at Forurettede var ked af det eller utryk over noget ved deres samliv på Bosted.

Han havde kendt Forurettede i 2-3 måneder før, at han fandt ud af, at hun var underlagt et værgemål, og at det var hendes far, der bestemte. Han fandt ud af det, da hun var nødt til at ringe til sin far for at bede om penge eller at få godkendt nogle beslutninger. Forurettede mente, at det var forkert, at hun var underlagt værgemål, da hendes far bestemte det hele. De talte ikke om, hvad man kunne gøre ved det. Forurettede fandt selv ud af, at man kunne ansøge om at få værgemålet ophævet. En dag tog hun i Familieretshuset for at starte en sag om ophævelse af værgemålet. Han fandt først ud af, at hun havde været der,

da hun var på vej hjem derfra, og han ringede til hende. Hun ville have værgemålet ophævet, så hun kunne komme væk fra Bosted. Han tror også, at det var for at hun kunne bo sammen med ham. Det var dog ikke noget, de havde talt om, inden hun tog i Familieretshuset. De talte om det, før retten afsagde dom om ophævelse af værgemålet. Han tænkte, at der var plads nok til dem begge i hans bolig. Inden hun flyttede ned til ham, havde hun også været på besøg hos ham en weekend, hvor hans datter var hjemme. Han kan ikke huske, om det var hende eller ham, der første foreslog, at hun kunne flytte ind hos ham.

Han har ikke haft anden kontakt til Forurettedes familie, end da hendes mor kom på Bosted for at se ham an. Mens de boede på Bosted, var han også i kontakt med hendes ældste bror, Person 1. Han fik opfattelsen af, at Person 1 var glad på deres vegne. Han talte med hendes far i telefonen på et tidspunkt, mens de boede på Bosted. Faren ville ikke have, at han boede der og blandede sig i hendes liv. Han tror, at det var et problem for faren, at Forurettede var muslim, og han selv er kristen. Han kan ikke huske, hvor mange gange, han talte med hendes far.

Forurettedes værgemål blev ophævet i starten af november 2023. Hun blev meget glad, da værgemålet blev ophævet, og det kunne herefter ikke gå hurtigt nok med at flytte fra Bosted. En uge efter afgørelsen var hun flyttet hjem til ham i Adresse 1. I dag vil han sige, at de nok flyttede lidt for hurtigt, men hans bolig var jo handicapvenlig. Før de flyttede ned til ham, undersøgte de ikke, om Forurettede kunne få den nødvendige pleje. Det tog han sig af efterfølgende. Hjælpemidler og pleje kom der styr på på bagkant. De undersøgte ikke på forhånd konsekvenserne af, at værgemålet blev ophævet i forhold til kommunens handlemuligheder.

Han havde støtte af en pædagogisk vejleder, Person 2, fra kommunen en gang om ugen. Hun hjalp med praktiske ting med papirer og at tjekke e-boks. Det var ikke hjælp til tøjvask og lignende. Han var visiteret til noget hjemme-hjælp, men det fik han ikke, selvom han bad om det. Da de flyttede ind hos ham, stod han for plejen af Forurettede. De var enige om, at det skulle være mid-lertidigt, indtil hun fik hjælp udefra. Det havde de aftalt, da det var et kræ-vende job at være hendes plejer, når han også skulle stå for alt andet praktisk i hjemmet. Det var Forurettede indforstået med. Det var et fælles ønske, at det var andre, der skulle stå for plejen.

Det virkede til, at Forurettede forstod konsekvenserne af ikke at være underlagt værgemålet. Hun forstod godt, at kommunen nu ikke længere kunne gøre noget, som hun ikke var indforstået med. Før de flyttede ned til ham, havde de undersøgt, at der var plads til at få hjælpemidler til Forurettede. Det havde de gjort ved at skubbe sengen hen i det ene hjørne af værelset og derefter konstateret, at der var plads til en lift. Det var dem selv, der vurderede det. Der kom en fra Virksomhed 2, som også vurderede, at der var plads nok. Der kom også en fra den kommunale hjemmepleje, der dog ikke mente, at der var

plads nok. Det var derfor, at det var Virksomhed 2, der skulle stå for plejen. For at Virksomhed 2 kunne stå for plejen, skulle de have en lift og en pleje-seng. Det fik de. Liftten kørte på 4 hjul. De fik liftten dagen efter, at Forurettede var flyttet ind hos ham. Han kan ikke huske, hvor hurtigt de fik plejesengen. De fik de hjælpemidler, der skulle til, for at Virksomhed 2 kunne gøre deres arbej-de. Virksomhed 2 skulle tage Forurettede op af sengen og lægge hende i seng. Han stod for plejeopgaverne i løbet af dagen. Han gav hende også medicin. I star-ten gav plejepersonalet hende også bad, men det bad Forurettede hurtigt om, at han skulle stå for.

Han tror ikke, at de før flytningen havde overvejet, hvor mange opgaver han skulle varetage, selvom de fik hjælp om morgenen og aftenen. Han havde ik-ke tænkt ordentligt igennem, hvor mange opgaver han skulle stå for. Han forventede dog, at han kunne klare opgaven, hvis hjemmeplejen gjorde det, de skulle. Da hjælpen fra Virksomhed 2 startede op efter en uges tid, var der fra starten mange forskellige plejere. Nogle af dem talte ikke dansk. De havde ellers fået at vide, at der ville komme faste plejere. Han vidste godt, at det ikke betød, at det ville være den samme person hver gang, men han reg-nede med, at der højst ville komme omkring 4 forskellige faste personer.

De brød sig ikke om, at der kom plejere, som ikke kunne tale dansk. Han rin-gede til Virksomhed 2 og bad om, at der kom faste plejere, som kunne tale dansk. Virksomhed 2 forsøgte at rette op på det ved at pille nogle plejere væk, men det hjalp ikke. Han mener ikke, at de rigtig gjorde noget ved det. Det medførte nogle uoverensstemmelser med det personale, der kom hjem til dem. Han påtalte det, Virksomhed 2 gjorde forkert, f.eks. at et tandkrus ikke blev gjort rent. I de situationer har han nok hævet stemmen og talt i en be-stemt tone. Han mener ikke, at han har råbt ad dem, men han er nok blevet sur et par gange. Nogle gange har han nok også talt grimt til dem. f.eks. når de ikke ville lade Forurettede sidde i fred på toilettet. Der var frustrerende for ham, at de lod tingene hobe sig op. Han mener ikke, at nogen kan have fået et ind-tryk af, at han var aggressiv.

Der har været en situation, hvor han bad to kvindelige plejere om at forlade deres hjem. Han sad i sofaen, og da de var ved at være færdige med deres arbej-de, kom der to mandlige plejere, som var flabede over for ham. Den ene var meget stor og sagde til ham, at "de kunne gå ind i soveværelset og tage en svingom." Han kan ikke huske, hvorfor de to mænd kom. Han har en dår-lig hukommelse. Han husker dog tydeligt, hvad der skete bagefter, da han var tæt på at dø. Da han bad de to mænd om at gå, begyndte mændene og han at slå ud efter hinanden. De råbte "civil anholdelse" og smed sig ovenpå ham. De holdt ham nede, indtil politiet kom. Han tror ikke, at det vidne, der er indkaldt til at afgive forklaring om episoden, vil forklare det samme, som han har gjort. Weekenden efter besluttede han og Forurettede at framelde hjælpen.

Han mener ikke, at der har været andre episoder, hvor han eller Forurettede har bedt personalet om at forlade deres hjem. De har flere gange frabedt sig

hjælp fra specifikke personer fra plejepersonalet, som ikke kunne håndtere Forurettede ordentligt, idet de bl.a. hamrede hendes ben ind i dørkarmen, mens de kørte med kørestolen.

Der er rigtigt, at der blev foretaget en række nødkald i 2024, hvilket har været i forbindelse med, at Forurettede har haft uheld. Han kan ikke huske, at der var noget, der skulle give anledning til særligt mange nødkald i februar og marts 2024. Han var nogle gange hjemme, når hun lavede nødkald. Han kan også have været ude at handle. Han tror ikke, at han har været hjemme, når hun foretog nødkald. Han kan ikke huske, om han selv har foretaget et nødkald.

Han kan godt huske, at Forurettede kort tid efter at være flyttet hjem til ham blev kørt tilbage til Bosted til en overnatning. Dagen efter kom hun dog tilbage til By 1. Han kan ikke huske, hvad der gik forud for, at hun tog tilbage til Bosted. Han har nok talt med Vidne 12 om det. Han kan ikke huske, om politiet blev indblandet. Foreholdt, at det skulle skyldes en bekymring fra en nabo, forklarede han, at der var en kvindelig nabo, som havde et horn i siden på ham. Naboen er fuld af lort. Før Forurettede flyttede ind hos ham, spillede han petanque og kort med den pågældende nabo. Hun mente dog ikke, at han skulle være sammen med Forurettede og blev sur på ham, da Forurettede flyttede ind. Han ved ikke, hvorfor det gjorde hende sur, at han havde valgt at være sammen med Forurettede. Naboen havde ikke nogen grund til at ringe til politiet. Han kan stadig ikke huske, hvorfor Forurettede valgte at tage tilbage til Bosted den dag.

Det kan godt være, at der har været situationer, hvor Forurettede ikke har kunnet vække ham. Det har i så fald været i den første tid efter, at hun var flyttet ind hos ham. Han ved det, fordi hun har fortalt ham, at der har været episoder, hvor hun ikke kunne vække ham. Hun har prøvet at vække ham ved at tale til ham. Han kan ikke huske, om hun har fortalt, hvorfor hun ville vække ham. Det har nok været for at få hjælp til at komme på toilet. Han kan ikke huske, om hun fortalte, hvad hun gjorde, når hun ikke kunne vække ham, men hun har nok henvendt sig til andre.

Det er sket nogle gange, at Forurettede havde tisset i kørestolen eller i sengen, mens han havde været ude at handle. Når det skete, undskyldte hun. Han blev ikke sur på hende og forsøgte i stedet at trøste hende ved at sige, at det ikke var hendes skyld. Det var i perioder, hun havde uheld. Han har nok "knurret" ad hende en gang i mellem. Det var forskelligt, hvordan Forurettede reagerede på det. Nogle gange blev hun ked af det. Han knurrede ad hende, fordi det var hårdt at skulle gøre rent efter hendes uheld, hvilket pressede ham. Han tror ikke, at hun var bange for hans reaktion, når hun havde haft uheld.

Han mener ikke, at Forurettede forsøgte at skåne ham ved at undgå at lægge flere opgaver over på ham. Forurettede har oplevet, at han blev presset. Han var meget presset, da han fik at vide, hvad der var sket med hans datter. Det gjorde, at han stoppede med at spise. Det ændrede ikke på hans måde at opføre sig på over for Forurettede. Hvis han blev presset over Forurettedes plejeopgaver, kunne han

godt blive frustreret over ikke at slå til. Det gjorde ham ikke sur på hende, men han forsøgte bare at arbejde dobbelt så hårdt. Han er kun blevet sur på sig selv. Han har nogle gange været frustreret og råbt ad hende eller talt hårdt til hende. Hvis det skete, blev hun ked af det, eller hun kunne finde på at lukke af for ham ved bare at stirre ud i luften i lang tid. Det skete især, hvis hun havde haft et uheld. Det var formentlig fordi, hun var flov over det. I den periode, de har boet i By 1, har hun ikke følt sig nedtrykt. Efter hun kom hjem fra sine forældre, var hun dog nedtrykt.

Tilfalte forklarede yderligere, at han ikke mener, at han har været sur eller udadreagerende over for naboer i den tid, Forurettede boede sammen med ham. Som han har forklaret tidligere, boede der et par i nærheden, som han havde spillet petanque og kort med. Det stoppede, da Forurettede flyttede ind hos ham. Han har nok sagt til Forurettede, at han var vred på dem. Han syntes, at det var mærkeligt, at de ikke kunne tale sammen længere, efter at Forurettede var flyttet ind. Det handlede ikke om, at Forurettede havde søgt hjælp eller assistance hos dem. Han tror ikke, at han er blevet vred, fordi Forurettede har søgt assistance eller hjælp ved nogen naboer.

De opsagde aftalen med Virksomhed 2 i juli 2024. Det var Virksomhed 2, der havde hjulpet dem, siden Forurettede flyttede ind. Aftalen blev opsagt på baggrund af episoden med de to mænd fra Virksomhed 2, der pludselig kom hjem til dem. Det var Forurettede, der tog initiativ til at opsige aftalen. Han husker ikke, hvem af dem, der stod for selve opsigelsen. Efter opsigelsen af aftalen, skulle han stå for alle plejeopgaverne. Det var en stor opgave, men der var ikke andre muligheder, fordi Kommune 1 mente, at der var for lidt plads i deres hjem til, at de kunne arbejde der. Han og Forurettede vidste godt, at han skulle stå for al plejen i en periode, når de opsagde aftalen med Virksomhed 2. De havde en plan om at flytte til By 2, hvor de skulle bo i to lejligheder ved siden af hinanden. I den ene lejlighed skulle alle Forurettedes hjælpemidler være, og så kunne de opholde sig sammen i den anden lejlighed. De kontaktede Kommune 2 om deres planer, men kontakten løb ud i sandet. De undersøgte ikke, hvor lang tid det kunne tage, før de kunne flytte til By 2.

Foreholdt, at det fremgår af journalnotat fra den 27. september 2024, at han via sin vejleder har meddelt, at de ikke længere ønsker støtte i hjemmet, forklarede han, at de ikke ønskede, at Vidne 6 og Person 2 skulle komme hos dem mere. Det skete efter et møde på kommunen vedrørende hans datter, hvor Person 2 var med. Han følte ikke, at hun støttede ham, hvorfor han ikke længere ønskede hendes hjælp. Vidne 6 ville lave om på Forurettedes rutiner. Forurettede ønskede først at blive taget op af sengen kl. 9.00. Når Vidne 6 kom kl. 9.30, sagde hun, at det var dårligt, at Forurettede ikke havde fået morgenmad endnu. De var enige om at frasige sig støtten. Han har nok haft uoverensstemmelser med Vidne 6, men han husker det ikke nærmere.

Forurettede tog hjem til sine forældre i december 2024. Han ved ikke, hvad der var

gået forud. De havde været i Teater til koncert med Kunstner. Han havde taget sine beroligende piller, Clonazepam og havde derudover også drukket alkohol. Dengang vidste han ikke, at han ikke måtte indtage pillerne sammen med alkohol. Forurettede kunne godt drikke alkohol sammen med sin medicin, der var tilsvarende hans. Han tror ikke, at han havde læst indlægssedlen til sin medicin. Det var første gang, han drak alkohol samtidig med, at han havde taget medicin. Han kan huske, at de tog til koncerten, men fra omkring midten af koncerten til den næste morgen, kan han ikke huske noget. Da han vågnede op hjemme om morgenen efter koncerten, kiggede Forurettede forfærdet på ham. Hun spurgte, om han kunne huske, hvad han havde gjort. Det kunne han ikke. Hun sagde, at han havde "klasket" til hende. Han mener, at hun sagde, at han havde givet hende en lussing. Han kan ikke huske, om hun sagde, hvorfor han havde gjort det. Han oplevede ikke andre tegn på at have blandet medicin og alkohol end hukommelsestab. Forurettede fortalte ham, at hun ville blive hentet af sin familie. Da hun fortalte det, havde hun allerede ringet efter dem. Han blev ked af, at han havde slået hende. Han kunne ikke se på hende, at hun var blevet slået. Han mener, at det må skyldes alkoholen, at han slog hende. Hun blev hentet i løbet af formiddagen. Han tror, at det var hendes bror, der hentede hende. Det var samme bror, der havde besøgt dem i By 2. Foreholdt, at det fremgår af politiets registrering af hændelser, ekstrakten side 738, at de har været til stede ved hans bopæl fra kl. 00.43 til kl. 01.52 i forbindelse med, at Forurettedes bror hentede hende, har han forklaret, at han ikke ved, hvordan de klokkeslæt hænger sammen med, at han har forklaret, at hun blev hentet om formiddagen. Forurettede må jo så være blevet hentet om natten, da politiet var der. Han ved ikke, hvad der skete i løbet af dagen. Hun kørte måske en tur. Forurettede var ked af, at han havde slået hende. Det kom til udtryk ved, at hun "spillede død", hvilket vil sige, at hun lod som om, hun ikke registrerede, hvad han sagde.

Han har slået Forurettede en gang før. Det skete en dag, hvor hun inden for 5 minutter havde sparket ham i skridtet 3 gange. Ved det sidste spark, gik han ned i knæ og daskede samtidig til hende på skulderen. Det var med vilje, at han gjorde det. Han vidste godt, at det skyldtes hendes ufrivillige bevægelser, at hun sparkede ham, men han slog hende alligevel. Det var en reaktion på, at det gjorde ondt. Det er den eneste gang, han har slået hende før episoden med koncerten. Det skete, mens de boede i By 1. Han har ikke slået hende, mens de boede i By 2. Han havde ikke drukket alkohol ved den lejlighed.

Han talte meget kort med broren, som bandede ad ham, da Forurettede blev hentet. Det kan godt passe, at det var den 13. december 2024. Hun var ved sine forældre i 3 måneder. Han skrev og talte meget med Forurettede i den tid. Der gik en uges tid, fra hun flyttede hjem til sine forældre, før de genoptog kontakten. Han kan ikke huske, om det var ham eller hende, der tog kontakt igen. De talte om, hvad der var sket til koncerten. Hun kunne godt se, at han ikke skulle have drukket alkohol sammen med pillerne. De talte også om, at hun ikke kunne sove ved sine forældre. Han talte ofte med hende om aftenen, indtil hun faldt i søvn. Den følgende morgen talte de igen. De talte også om,

at de stadig var kærester. Det var de nok ikke, da hun lige var flyttet hjem til sine forældre, men efter han gav hende forklaringen med alkoholen og pillerne, blev de kærester igen.

Forurettede ville meget gerne væk fra familien. I løbet af de 3 måneder var hun kun udenfor forældrenes bolig 2 eller 3 gange. Hjemme hos ham var de normalt udenfor 2 gange om dagen. Hun var ked af det, fordi hun ikke kom ud og følte sig fanget hos sine forældre. Hun fik heller ikke noget at spise ved sine forældre. Han så hende via videoopkald, mens hun var ved sine forældre. Hun virkede meget ked af det og blev tyndere og tyndere. Da hun tog til Sjælland, vejede hun 49 eller 50 kg. De talte om, at han ikke skulle drikke alkohol mere, og at hun skulle komme tilbage til ham. De aftalte, at de skulle få hjælp til at få hende flyttet fra Sjælland tilbage til ham i By 1. Kommune 1 kunne ikke hjælpe, så længe hun var registreret med bopæl på Sjælland. Hun flyttede derfor sin adresse tilbage til By 1, hvorefter han igen bad Kommune 1 om hjælp. Da han kontaktede kommunen, oplyste medarbejderen, at Forurettedes adresse igen var flyttet tilbage til forældrene. Dette gentog sig, indtil de fandt ud af, at det var Forurettedes far, der blev ved med at flytte hendes adresse tilbage til Sjælland. Han talte med hendes far om, at det skulle han lade være med. Han ved ikke, hvorfor hendes far gjorde det, men han var måske utryg ved, at de skulle bo sammen igen. Han ved ikke, hvad Forurettede har fortalt sine forældre om, hvad der var sket mellem dem. Det lykkedes dem til sidst at få Forurettedes adresse flyttet til By 1. Det var en midlertidig ledsager fra Kommune 3, der kørte hende fra Sjælland til By 1. De havde talt om, at han skulle stå for plejen, indtil de kunne flytte til By 2. Han tænkte, at det ville være holdbart i en periode. Kontakten med Kommune 2 var løbet lidt ud i sandet. Han tænkte ikke over, at han ikke vidste, hvor lang tid der kunne gå, før de kunne flytte til By 2 og få hjælp til plejen. Han tænkte kun på, at Forurettede skulle tilbage til ham og få ”sul på kroppen” .

Da hun kom tilbage i midten af marts 2025, var hun virkelig tynd og lignede ”en pose knogler” . Hun havde stadig uheld med at tisse og lave afføring i sine bukser, men det var blevet værre, efter hun havde været hos sine forældre. Problemet var ikke lige til at løse. Han spurgte hende, om hun ville tale med sin læge om det. Hun var ved lægen en uge eller 14 dage, efter hun kom tilbage, men da hun kom tilbage fra sin tid ved lægen, havde hun ikke talt med lægen om det. Han sagde til, at han skulle tale med lægen om det næste gang. Forurettede ville meget nødtigt bruge ble. Hun syntes ikke, at det var rart. Han fortsatte sit arbejde med at håndtere uheldene med tis og afføring. Han kunne ikke gøre andet, når hun ikke ville bruge ble. Det pressede ham, da han også skulle stå for alle de sædvanlige praktiske opgaver med at holde hus. De andre opgaver måtte dog vente, da Forurettede var førsteprioriteten. Efter hun kom tilbage, sov han kun 4-5 timer i døgnet. Det var medvirkende til, at han følte sig presset.

Når han blev presset, rodede det mere i huset, og han fik ikke gjort rent. Han

kunne også blive sur. Når han blev sur, bandede og svovlede han. Forurettede kunne høre, når han blev sur. Han har nok skældt hende ud ind imellem, når hun har haft uheld, men de fleste gange forsøgte han at trøste hende, fordi hun blev ked af det. Han blev sur på hende, fordi han blev presset. Han tænkte, at det ikke var holdbart. Det var derfor han aftalte med hende, at hun skulle tale med sin læge om det. Hun var ved lægen omkring 14 dage efter, at hun kom tilbage til By 1. Da hun ikke havde talt med lægen om det, sagde han til hende, at hun skulle gøre det næste gang. Han tænkte ikke, at han var nødt til at gøre noget med det samme. Hun havde haft ble på, mens hun var på Sjælland. Det første han gjorde, da hun kom hjem igen, var at tage den af hende. Han vidste godt, at de havde været nødt til at bruge bleen på Sjælland. Det skyldtes, at hun lå i sin seng 14 timer i døgnet, mens hun boede der. Han tænkte, at bleen kunne være en midlertidig løsning, men det ville hun ikke være med til. Han gjorde ikke andet for at løse problemet, end at aftale med hende at hun skulle tale med sin læge om det. Hans medicinindtag og selvmedicinering havde ikke ændret sig i løbet af perioden, hvor Forurettede var på Sjælland.

Forurettede var fastspændt til kørestolen på grund af hendes ufrivillige bevægelser med arme og ben. Når han skulle sætte hende i kørestolen, sad hun i et sejl, der hang i en lift. Hun sad på sejlet i kørestolen. Når han skulle lifte hende ned i stolen, plejede han at skubbe hende på maven, så hun fik numsen placeret helt tilbage i stolen. Det var forskelligt, hvor let det var at få hende ned i stolen. Hun havde gode og dårlige dage. På dårlige dage sagde hun, at han skulle spænde hende fast på arme og ben. Dårlige dage indebar, at hun havde flere ufrivillige bevægelser. Kraften, han skulle bruge til at skubbe hende på maven for at få hendes numse på plads, var den samme på gode og dårlige dage. På de dårlige dage skulle han dog skynde sig, så hendes bevægelser ikke fik hende ud af position. De spastiske bevægelser var hurtige. Når han skulle spænde hendes arme fast, trak han hendes arm hen til manchetten, hvorefter han spændte hende helt fast. På dårlige dage var han nødt til at holde hårdt fat i hende. Hun var overraskende stærk. Det var umuligt at undgå, at hun fik blå mærker i den forbindelse. Nogle gange ville hun gerne udenfor i sin kørestol uden at have fødder og håndled spændt fast. Hun kunne komme til skade i den forbindelse, når de skulle ud af døråbningen. Hun kunne også kradse sig på brystet, når hun havde ufrivillige bevægelser. Hendes negle skulle helst klippes og files ofte for at undgå, at hun kunne kradse med dem.

Kognitivt fungerede hun bedre end ham. Når han handlede ind for dem, var han ofte nødt til at ringe til hende fra butikken for at spørge om, hvad han skulle købe. Hun ville selv bestemme. Hvis han skulle overtale hende, var det med argumenter. Han kunne ikke bare sige, hvordan tingene skulle være. Hun bestemte nok 70 %. Han ved ikke, hvad hun har sagt til myndighederne om plejen og plejepersonalet. Hun ville gerne have, at han stod for plejen, indtil de kunne flytte til By 2. De havde lavet planen om at flytte til By 2, fordi de havde indset, at det ikke var holdbart, at han stod for al

plejen.

Han har været med hende til lægen én gang. Han tror ikke, at lægen har udtrykt bekymring for Forurettede, mens hun var sammen med ham.

Forurettede kunne på grund af sin sygdom ikke tåle protein. Han ved ikke, hvordan det påvirkede hendes krop fysiologisk. Han vidste ikke, at hendes hjerne var mindre end normalt. Det er ikke noget, han har talt med hende om. Han ved det om sygdommen, som hun har fortalt ham. Han har ikke nogen form for lægelig uddannelse.

Han og Forurettede havde samleje nogle gange om måneden. Det foregik som regel ved, at hun lå på ryggen på sengen, og han stod op. Hun ville gerne se, hvad der foregik, så han tog fat i nakken på hende og trak hende op. Det var almindelig sex.

Han havde lettere ved at blive vred i en periode efter, han havde fået at vide, at hans datter var blevet misbrugt i sin plejefamilie. Det gjorde ham frustreret, men det gav ham ikke en lavere tolerancetærskel. Det var som om, at Forurettede også blev ked af det, når han blev ked af det. Han synes, at hans overskud var det samme i den periode. Det var forfærdeligt at tænke på, at hans datter var blevet misbrugt. Han havde i starten samvær med sin datter hver 14. dag, men efter hun havde været udsat for overgreb, kunne han kun se hende 1 gang om måneden, og det skulle være i et samværshus. Det var svært at få samværet til at passe med de tidspunkter, hvor Forurettede skulle have medicin. Det var også frustrerende.

Foreholdt ekstrakten, side 2.167, udskrift af sms-korrespondance af 30. marts 2025, hvoraf følgende fremgår bl.a.:

” ...

From: +Tlf nr. 1 Forurettede

To: +Tlf nr. 2 (owner)

Jeg undskylder mange gange for mit uheld og min krop Er VIRKELIG ked af det ALEHELE

(...)

From: +Tlf nr. 2 Tiltalte (owner)

To: +Tlf nr. 1 Forurettede

Det går nok min skat jeg er lige stået af bussen så er snart hjemme så ordner vi det i en fart

Elsker dig så højt kys

...”

har han forklaret, at det var sådan han normalt reagerede på hendes uheld.

Foreholdt ekstrakten, side 1.631, udskrift af sms-korrespondance af 13. december 2024, hvoraf følgende fremgår bl.a.:

” ...

From: +Tlf nr. 1 Forurettede
Hvad sker der lige for Disney +
...”

har han forklaret, at de kun kommunikerede på skrift via sms-beskeder.

Foreholdt ekstrakten, side 1.643, udskrift af sms-korrespondance af 21. december 2024, hvoraf følgende fremgår bl.a.:

” ...

From: +Tlf nr. 1 Forurettede
To: +Tlf nr. 2 (owner)
Jeg savner dig meget
Jeg har lyst til at holde kontakten med dig Vil du også de?
...”

har han forklaret, at det godt kan passe, at Forurettede genoptog deres kontakt den 21. december 2024.

Da han havde kendt Forurettede i 14 dage, sagde hun til ham, at hun ikke kunne forstå, at han var kommet ind i hendes liv. Han sagde til hende, at de kunne blive gift, for så sikker var han på, at de to skulle være sammen. Han mener, at de genoptog samtalen om at blive gift, mens hun boede ved sine forældre.

Foreholdt ekstrakten, side 1.703, udskrift af sms-korrespondance af 6. januar 2025, hvoraf følgende fremgår bl.a.:

” ...

From: +Tlf nr. 2 Tiltalte (owner)
To: +Tlf nr. 1 Forurettede
Skal du giftes?

(...)

From: +Tlf nr. 1 Forurettede
To: +Tlf nr. 2 (owner)
vil du giftes med mig be be

(...)

From: +Tlf nr. 2 Tiltalte (owner)
To: +Tlf nr. 1 Forurettede

Det ved du jo godt jeg vil det fik du at vide da vi havde været sammen i 3 uger
...”

har han forklaret, at han ikke kan huske den konkrete korrespondance, men han kan godt huske, at de talte om at blive gift.

Forurettede var ked af, hvor lidt hun kom udenfor hos sine forældre. Hun fik ikke

særlig meget at spise, og hun måtte ikke besøge ham.

Foreholdt ekstrakten, side 1.864, udskrift af sms-korrespondance af 10. februar 2025, hvoraf følgende fremgår bl.a.:

”...

From: +Tlf nr. 1 Forurettede

To: +Tlf nr. 2 (owner)

Hej Tiltalte

Min Far uranfærdigt Hvis jeg vil besøge dig må Jeg ikke komme hjem igen

Hvad skal jeg gøre ?

Skat

...”

har han forklaret, at han godt kan huske, at Forurettedes far ikke ville lade hende komme på besøg. Hun sendte ham et billede, der rystede ham. På billedet kunne han se, hvor tynd hun var blevet, og at hun så nedbrudt ud. Han gjorde derefter alt, hvad han kunne, for at få hende hjem.

Forurettede fik det bedre, efter hun kom tilbage til By 1. Hun sov bedre og begyndte at ligne sig selv igen. Han ved ikke, hvordan det påvirkede ham at skulle stå for alle plejeopgaverne, mens hendes uheld gennem måneden op til hendes død påvirkede ham ikke. Han var glad for, at hun var hjemme igen.

Et par dage før den 21. april 2025 havde hun et uheld i sin stol. Han fik hende ind i sengen, hvor han vaskede hende. Derefter skilte han stolen ad og gjorde den ren. Han sov ikke om natten, fordi der var så meget, han skulle tage sig af. Det mønster gentog sig de efterfølgende dage. Han havde ikke sovet i 66-68 timer, da hun døde. Han var ”temmelig ødelagt” af mangel på søvn og fik en kortere lunte.

Om morgenen den 21. april 2025 fik han også en kort lunte. Hans datter, Person 3, skulle 7-14 dage senere begynde at have samvær hjemme hos ham og Forurettede. Før hun kom, skulle huset gøres rent, og han ville forberede 4-5 aktiviteter til hende. Det pressede ham yderligere. Han syntes, at det var hele var uoverskueligt, men han vidste ikke, hvem han kunne bede om hjælp. Han sagde til Forurettede om morgenen den 21. april 2025, at de var nødt til at få noget hjælp.

Den 20. april 2025 blev Forurettede lagt i seng omkring kl. 23.00 eller 23.30. Hun havde haft et uheld i stolen om aftenen. Hendes tøj skulle vaskes og stolen skilles ad, så han kunne få puderne gjort rene. Det tog det meste af natten. Han sov ikke den nat. Han tror, at det skyldes gøremålene, at han ikke sov. Han spillede også lidt på sin telefon. Forurettede skulle vækkes kl. 6.30 for at få sin medicin. Det gjorde han også den 21. april 2025. Han havde ikke taget sin beroligende medicin den 21. april 2025. Den havde han senest taget om

morgenen den 20. april 2025. Når han ikke tog sin medicin, blev hans hjernetræthed meget dominerende. Det påvirkede også hans overskud, og gav ham en kortere lunte. Han var ikke på forhånd klar over, hvordan det ville påvirke ham ikke at tage medicinen. Han har prøvet ikke at tage medicinen om aftenen. Han har ikke tænkt over, hvordan det påvirkede ham. Han kunne mærke, at det den morgen påvirkede ham, at han ikke havde taget den beroligende medicin.

Han gav Forurettede medicin kl. 6.30, og hun sagde, at hun gerne ville blive liggende 20 minutter mere. Han satte sig derfor ind i stuen. I løbet af de 20 minutter havde Forurettede uheld i sengen med urin og afføring. Han kunne inde fra stuen høre, at hun græd og var ked af det. Han gik ind til hende og fjernede lagnet, mens hun lå i sengen. Hun vejede ikke så meget, så det kunne han godt. Han rullede hende om på siden og lagde derefter badesejlet ind under hende. Badesejlet havde 6 stropper, der endte i 6 ”øjne”. Disse skulle sættes på kroge på liften. Når hun lå, som hun skulle i forhold til badesejlet, satte han en strop ved hvert af hendes ben fast i liften. Der sad også en strop på hver side ved livet, der skulle krydses, før han satte dem fast på liften. Det gjorde, at hun blev holdt på plads. Han monterede også de to stropper omkring nakken på liften. Sådan gjorde han, hver gang hun skulle i bad eller på toilet. Liften havde to ben og et håndtag, der ligner håndtaget på en palleløfter. Han kunne trække eller skubbe liften i det håndtag. Liften kunne køres op og ned med en fjernbetjening.

Han liftede hende fra soveværelset ud på badeværelset og ned i toiletstolen. Det foregik uden problemer. I toiletstolen sad hun fastgjort omkring livet. Hendes arme og ben var ikke spændt fast. Hun var på toilettet i 5-10 minutter, og derefter vaskede han det værste af hende. Mens hun var på toilettet, fjernede han det beskidte sengetøj og lagde nogle rene håndklæder og hendes siddesejl på sengen. Da hun skulle fra toiletstolen og tilbage i liften, satte han øjnene i sejlet på krogen på liften igen. Han liftede hende tilbage i sengen uden problemer. Her vaskede han det sidste snavs af hende. Han trillede hende om på den ene side og trak derefter badesejlet væk under hende, så hun nu lå på siddesejlet. Han kan ikke huske, om han rykkede lidt på hende, for at hun skulle ligge helt rigtigt på siddesejlet.

Derefter gav han hende tøj på. Han mener, at det var almindeligt hverdagstøj. Mens han gav hende tøj på, kradsede hun ham ufrivilligt 3-4 gange. Han tror, at han fik kradsemærker på hænderne. Hendes negle var blevet lidt lange. Han reagerede ved at slå hende i maven omkring navlen. Hun lå i sengen, da han slog hende. På en skala fra 1-10, hvor 10 er hårdest, var hans slag 3 eller 4. Han så ikke, om slaget gav hende nogle skader. Hun havde fået tøj på. Hun sagde ikke ”av” ved slaget, men kiggede på ham på en meget bestemt måde og sagde: ”Det har du lovet mig”. Han sagde undskyld, vendte sig om og råbte ad sig selv. Han kaldte nok sig selv for en ”fed idiot” eller lignende. Han gav også liften en ”ordentlig rusketur”. Hun hentydede til, at han havde lovet hende, at han ikke ville daske til hende igen. Det føltes mere, som om

hun blev vred, end at hun blev ked af det. Han slog hende, fordi hun kradsede ham og i afmagt på grund af manglende søvn. Han indså med det samme, at det var forkert gjort. Han sagde til hende, at de var nødt til at få hjælp, for han kunne ikke "magte det". Hun sagde, at hun godt kunne forstå ham, men at det måtte vente, til de flyttede til By 2, da hun ikke ville have Virksomhed 2 igen. Hun gav ikke efterfølgende udtryk for at have smerter efter slaget.

Da han ruskede i liften og råbte ad sig selv, havde han grebet fat i håndtaget og den buede stang på liften. Da han ruskede i den, bumlede den på gulvet. Det gav høje lyde. Der var meget lydt, så naboerne har kunnet høre det. Han råbte og ruskede nok i omkring 30 sekunder. Det foregik omkring kl. 7.15.

Forurettede lå stadig på siddesejlet, og han kørte liften hen til sengen, som han altid gjorde. Han satte sejlets øjne på krogene på liften på samme måde som med badesejlet. Hun var dog ikke fastgjort i siddesejlet. Når han løftede hende op i siddesejlet, sad hun halvt op. Efter han havde sat sejlet fast, begyndte han at køre liften op. Han havde fjernbetjeningen til fjernsynet i sin baglomme og gik hen mod stuen for at sætte hendes yndlingsmusik, "Perfekt" med Joey Moe, på fjernsynet. Fjernbetjeningen til liften hang i håndtaget på liften. Han kørte liften op, samtidig med at han tændte for fjernsynet. Det plejede han ikke at gøre. Han tænkte ikke helt over, hvad han gjorde. Han holdt ikke øje med liften, mens han satte musik på.

Han hørte liften rasle helt vildt og lyden af et højt, hult dunk fra gulvet. Han så ikke, hvad der skete, men da han hørte lyden, kiggede han hen mod liften. Forurettede lå med maven henover ét af liftens ben og med ansigtet mod gulvet. Liftens ben er nede ved gulvet, og hendes ansigt var i kontakt med gulvet. Hun faldt ud af sejlet, da han var så udkørt og træt, at han overså, at ét af sejlets øjne ikke var sat ordentligt fast på liftens krog. Forurettede havde ligget helt ude på kanten af sengen, da han begyndte at lifte hende op. Da hun lå på gulvet, bevægede hun sig ikke og sagde ikke noget. Han skubbede liften lidt væk og rullede Forurettede om på ryggen, hvorefter han løftede hende op i sengen. Han løftede hende med en arm under hendes knæhaser og den anden om hendes ryg under armene. Da han vendte hende om, var der ingen kontakt med hende. Hun havde et udtryk i ansigtet, som om hun var forskrækket, fraværende og tom. Han overvejede ikke, om det var bedst at lade hende ligge på gulvet. Da han havde fået hende op i sengen og spurgte, om hun var okay, gav hun et lille nik. Han spurgte hende en gang til, om hun var okay. Hun nikkede igen. Han fik indtryk af, at hun med sine nik svarede "ja". Normalt ville hun have svaret ham verbalt. Det var efter hun faldt, at han opdagede, at han ikke havde fået sat sejlet rigtigt på liften.

Det er rigtigt, at han tidligere til politiet og i grundlovsforhøret har forklaret noget andet om faldet. Han har tidligere forklaret, at Forurettede faldt ned på ryggen. Det gjorde han, da han blev forevist fotos af nogle mærker på hendes ryg ved afhøringen hos politiet. Selvom han vidste, at hun faldt anderledes,

forklarede han sådan for at give et svar på, hvordan hun havde fået mærkerne på ryggen. Han har nu indset, at mærket på ryggen må komme fra hendes stol. Han blev først opmærksom på mærket på hendes ryg, da politiet viste det til ham. Han blev afhørt om natten inden grundlovsforhøret og tænkte ikke så meget over, hvad han sagde, da han havde været vågen i mange timer.

Foreholdt, ekstrakten, side 2.227, afhøring af den 22. april 2025, hvorefter han skulle have forklaret følgende bl.a.:

”...

Tiltalte opfordres til at tegne – Se bilag M-3-1-1

Tiltalte: Den har så’n to... Øh, ben.

Afhører: Okay så det er sådan støtteben?

Tiltalte: Ja, der er nede - lige over jorden. Og det er en af dem hun ryger ned på.

Afhører: Okay. Hvad rammer hun med?

Tiltalte: Det ved jeg sgu ikke om det er ryggen eller lungen?

Afhører: Du tager dig til højre side omme bagpå?

Tiltalte: Ja her...

Afhører: Er der andet, der rammer ned? Er det et hårdt fald?

Tiltalte: Ja, det virker det... Ja, det må det ha’ været, fordi de mærker... Altså, jeg for står det ikke med de mærker, hun havde på... Den ene af dem viste mig: ”Prøv lige og se de mærker her” . Dem kan jeg bare ikke... Hvad de kan være kommet fra. Fordi det ligner der har sat fire møtrikker eller sådan et eller andet, der lige blev trykket ind i hendes... Rundt om hendes rygrad eller så’n et eller andet. Det er så meget mærkeligt ud, det dér. Men der er ikke nogen steder, hvor der fire bolte eller møtrikker, eller noget som helst.

...”

har han forklaret, at han ikke kan huske, at han tegnede liften. Han kan ikke huske noget fra den nat.

Foreholdt ekstrakten side 43, retsbog fra grundlovsforhør af 22. april 2025, hvorefter han skulle have forklaret følgende bl.a.:

”...

Idet han løftede Forurettede op, faldt hun derfor ned fra sengen og ramte foden af liften. Hun faldt en halv omgang og landede på ryggen.

Mærkerne på hendes ryg passer formentlig med de fire skruer fra

filtens fod, som hun faldt ned på.
 ...”

har han forklaret, at han ikke rigtig kan huske, at han var til grundlovsforhør.
 Han kan ikke huske, at han skulle have forklaret sådan.

Foreholdt, at han i grundlovsforhøret, ekstrakten side 43, desuden skulle have forklaret:

”...
 Da hun ramte liften, sagde hun højt ”av” , men ikke mere.”
 ...”

har han forklaret, at han ikke ved, hvorfor han har forklaret sådan. Det må skyldes søvnunderskud. Det lød, som om hun slog hovedet, da hun faldt ned fra liften, men han så det ikke. Han kan ikke huske, hvad han forklaret om hendes fald fra liften tidligere.

Foreholdt ekstrakten, side 2.228, afhøring af den 22. april 2025, hvorefter han skulle have forklaret følgende bl.a.:

”...
 Afhører: Slår hun hovedet?
 7 sekunders tænkepause
 Tiltalte: Jeg ved det ikke. Umiddelbart... (pause) ... tror jeg det ikke, men...
 Afhører: Nej
 Tiltalte: Fordi, hun plejer nok og ka’ sige, hvis der er noget, der gør ondt. Og hun sagde bare ”Av” en enkelt gang, og så var det det.
 ...”

har han forklaret, at det godt kan være, at han har sagt sådan. Han kan ikke huske det. Han kan ikke huske noget fra afhøringerne. Han tror ikke, at han forklarede til politiet om det hule dunk, og at hun lå på maven med hovedet i gulvet. Han ved ikke, hvorfor han ikke forklarede, at hun slog hovedet, når politiet konkret spurgte ham om det. Det kan måske skyldes, at han var udpint og træt. Nu har han haft god tid til at tænke over det. Han kan ikke huske, om han i grundlovsforhøret fortalte om det hule dunk, og at hun lå på maven efter faldet. Han mener, at han fortalte det til afhøringen ved politiet den 24. oktober 2025. Det kan godt passe, at han skiftede forklaring ved den afhøring, men på det tidspunkt havde han tænkt forløbet igennem igen tusind gange. Han har problemer med korttidshukommelsen og husker ting bedre, når det er kommet på afstand. Ved den første afhøring hos politiet, gav han dem en bestemt forklaring, fordi de pressede ham og ville have en forklaring.

Han tror ikke, at årsagen til hans ændrede forklaring er, at de lægelige

oplysninger i sagen har vist, at Forurettede fik skader i hovedet. Han kan ikke huske, om han den 24. oktober 2025 kendte til skaderne i hovedet. Han ved ikke, om han talte med sin forsvarer inden den afhøring. Han tror det ikke. Hvis han har det, har de nok gennemgået nogle af beviserne. Han kan ikke huske, om de talte om de lægelige oplysninger i sagen.

Det var som om, der var liv i hende, da han fik hende op i sengen efter faldet. Hun nikkede svagt to gange på hans spørgsmål.

Foreholdt ekstrakten, side 2.248, afhøring af den 24. oktober 2025, hvorefter han skulle have forklaret følgende bl.a.:

”...

Forespurgt om forurettede sagde noget svarede afhørte, at hun ikke sagde noget, men at der kom en lyd, da hun faldt ned. Dette var det sidste afhørte hørte til hende.

...”

har han forklaret, at det er rigtigt, han har forklaret sådan. Hun lavede en lyd, der lød som et støn, da hun faldt. Han mener, at han også dengang forklarede til politiet, at hun nikkede to gange. Han mener også, at han forklarede til politiet, at der var liv i Forurettede efter faldet.

Foreholdt ekstrakten, side 2.248-2.249, afhøring af den 24. oktober 2025, hvorefter han skulle have forklaret følgende bl.a.:

”...

Forespurgt hvordan afhørte løftede forurettede op svarede han, at han tog hende ”under måsen” .

Afhørte foreviste med sine fremstrakte, let bøjede arme, hvordan han løftede forurettede

Forespurgt om afhørte allerede på dette tidspunkt kunne se, at forurettede kiggede skråt op bekræftede han dette. Forurettede bevægede ikke sine øjne og blinkede ikke.

...”

har han forklaret, at han ikke kan huske, om han har forklaret sådan. Han forstår ikke, hvorfor han er citeret for at have sagt, at han kunne se hende kigge skråt op, og at hun ikke bevægede sine øjne eller blinkede med dem, da han løftede hende op. Efter han havde løftet hende op i sengen, nikkede hun til ham 2 gange.

Han fortalte politiet om slaget i maven under en transport i februar 2026, hvor han skulle til samvær med sin datter. Han har ikke sagt det under afhøringerne, selvom han var blevet gjort bekendt med, at Forurettede fik skader i maven. Han har ikke fortalt det tidligere, fordi han havde det dårligt med at have gjort det og skammede sig over det. Han sagde det, fordi politibetjenten

pressede ham. Han kan ikke huske, hvordan samtalen startede, men politibetjenten sagde, at hvis ”der var mere”, så skulle han sige det. Han sagde til politibetjenten, at der var en ting mere, men at han gerne ville tale med sin advokat først. Betjenten var dog meget insisterende. Han pressede ham ved at blive ved med at spørge. Betjenten gjorde ham ikke bekendt med, at han ikke havde pligt til at udtale sig til politiet. Det har han måske gjort på andre tidspunkter, men ikke den dag. Han fortalte til sidst, at han havde "dasket Forurettede én i maven", da hun lå i sengen. Han blev presset med spørgsmål i over 5-10 minutter. Han tror ikke, at han ville have fortalt om det under transporten, hvis ikke han var blevet presset. Det var betjenten, der først sagde, at hvis der var noget, han manglede at fortælle, så kunne han sige det. Han har ikke talt med Vidne 2 om det efterfølgende.

En dag, hvor de var i hans lejlighed, sagde Vidne 2, at han skulle have sin advokat med. Han udpegede et beslag i kørestolen og sagde, at han troede, at mærket på Forurettedes ryg kom fra beslaget på kørestolen. Han mindes ikke at have talt med Vidne 2 om det igen. Det er rigtigt, at Vidne 2 også kørte ham den 17. august 2026. Vidne 2 fortalte, at han var indkaldt som vidne. Han kan ikke huske, hvordan de kom til at tale om det. Han tror, at de talte om, at Vidne 2 gerne ville have været med til retssagen, men at det kunne han ikke, når han var indkaldt som vidne. Han kan ikke huske, hvem der bragte det emne på banen. Han ved ikke, hvad der skete bagefter. Han kan ikke huske, om de talte om, at han tidligere har fortalt, at han slog Forurettede i maven. Han har spurgt Vidne 2, om Vidne 2 kunne undgå at skulle vidne. Han spurgte Vidne 2, om Vidne 2 ville slippe for at skulle vidne, hvis han forklarede, som han har gjort til Vidne 2. Han ved ikke, hvorfor han spurgte Vidne 2 om det. Han har ikke deltaget i en formel afhøring om slaget i maven, da han mener, at hans forsvarer sagde, at endnu en afhøring ikke ville give mening.

Foreholdt ekstrakten, side 43, retsbog fra grundlovsforhør af 22. april 2025, hvorefter han skulle have forklaret følgende bl.a.:

”...

Når sigtede tænker tilbage, tror han, at Forurettede døde i forbindelse med faldet ned fra sengen.

...”

har han forklaret, at det godt kan være, at han forklarede sådan i grundlovsforhøret. Han tror, at han kan have forklaret hvad som helst, hvis han tænkte, at det gav ham fred. Hun døde af de skader, hun fik, da hun faldt ned fra liften.

Foreholdt ekstrakten, side 2.257, afhøring af den 24. oktober 2025, hvorefter han skulle have forklaret følgende bl.a.:

”...

Hertil svarede afhørte : ”Hun var død, da jeg løftede hende op.”
 ...”

har han forklaret, at det godt kan være, at han har forklaret sådan. Han ved ikke, hvordan det hænger sammen med, at han i dag har forklaret, at Forurettede nikkede til ham efter, at han løftede hende op i sengen efter faldet. Han kan bedre huske, hvad der er sket, når han får det på afstand.

Efter Forurettede havde nikket til ham, gik han ud på badeværelset for at rydde op efter uheldet. Han tænkte da, at hun var okay. Han var væk i 10 minutter, og hun var ikke fastspændt i den periode. Da han kom tilbage, havde hun ikke flyttet sig. Det var ikke usædvanligt. Han tog sejlet ned fra liften og lagde det under hende igen. For at få sejlet under hende, var han igen nødt til at rulle hende om på siden. Der var ingen reaktion fra hende. I dag tænker han, at hun allerede var død. Hun kiggede skråt op til den ene side med det samme udtryk i ansigtet, som når hun "spillede død". Da han igen liftede hende op, lagde han ikke mærke til noget ved hendes krop. Det gjorde han først, da de kom ind i stuen.

Da han sænkede hende ned i kørestolen, blev hun placeret forkert. Han gik om bag hende, tog fat under hendes arme og trak hende tilbage mod stolens ryglæn, så hun sad rigtigt. Kørestolens ryglæn består af en hård flamingoskal, som ryglænets polstring sættes på. Han havde dog ikke sat polstringen på. Det skyldes nok, at det ikke var helt tørt, efter han havde vasket det. Der, hvor polstringen skulle have været, havde han lagt et eller to tynde tæpper. Det havde han gjort flere gange før, når polstringen ikke var tør. På den hårde flamingoskal, sidder der et beslag, som han tror, har givet hende mærkerne på ryggen, da han trak hende på plads i stolen. Det mener han, at han har forklaret til politiet.

Foreholdt ekstrakten, side 772, rapport vedrørende transport af 11. februar 2026, hvorefter han skulle have forklaret følgende bl.a.:

”...
Tiltalte påpegede under opholdet i rækkehuset, at der var et beslag i ryggen af sædet i kørestolen, som efter Tiltaltes opfattelse kunne have ført til en eller flere af de skader, som var på ryggen af Forurettede.
 ...”

har han forklaret, at det godt kan passe, at det var i februar 2026, hvor han var tilbage i lejligheden sammen med politiet, at han forklarede om sammenhængen mellem beslaget på stolen og Forurettedes mærker på ryggen. Han har ikke forklaret om det tidligere, da han ikke har tænkt på det før. Han ved ikke, hvorfor han ikke tidligere har forklaret, hvordan han trak hende på plads i stolen. Hun vejede ikke særlig meget, så det var ikke svært at få hende på plads.

Hun reagerede ikke, da han satte hende ned i stolen. Han spændte hende fast som sædvanligt, og da han lagde hendes arm på stolens armlæn for at spænde hendes håndled fast, faldt hendes arm ned. Han løftede den op igen, hvorefter den igen faldt ned. I dag undrer det ham, at han ikke tænkte nærmere over, at hun var ”slaskeslap” i kroppen. Det var hun normalt aldrig. Han rystede hende og sagde noget i stil med ”kom nu ind i kampen og hjælp mig en smule”. Det var med et greb om hendes hals, at han rystede hende. Det gjorde han i 2 sekunder. Han havde fat med venstre hånd, så hendes hals var mellem hans tommel- og pegefinger. Han tror, at han havde fat nederst på hendes hals ved brystet. På en skala fra 1-10, var grebet til 3 i styrke. Han mener ikke, at han trykkede i forbindelse med halsgrebet. Han ruskede hende også med et greb i hendes skuldre. Han ved ikke, hvorfor han tog halsgreb på hende. Det skyldes nok, at det blev for meget for ham, at hun ikke ville hjælpe. Han tror ikke, at hans greb var så hårdt, at det kunne give hende skader udover et blå mærke, som hun fik meget nemt. Foreholdt at der blev fundet punktfornede blødninger i hendes øjne forklarede han, at hans halsgreb måske har været kraftigere end 3. Hun reagerede ikke på halsgrebet. Han mener, at han også slog hende på brystet én gang med knyttet hånd. Han kan ikke huske, om det var med venstre eller højre hånd. Han ved ikke, hvorfor han gjorde det. Det må skyldes frustration over, at hun ikke hjalp til. I dag undrer det ham, at han dengang ikke tænkte over, at hun var ”slaskeslap”. Slaget i brystet var 5 på samme skala. Han tænker ikke, at det var hårdt nok til at medføre andet end et blå mærke. Hans slag ramte hende på hendes højre bryst. Foreholdt at Forurettede havde blå mærker omkring brystet forklarede han, at de ældre blå mærker på brystet nok er opstået i den forbindelse. Hvis han har haft hårdt fat i hende ved samleje, kan hun også have fået blå mærker. Han kunne godt have hårdt fat i hendes bryster. De havde sidst haft samleje 1 eller 2 dage før den 21. april 2025. De friske skader kan godt være kommet fra slaget. Han ved ikke, om han før har forklaret om, at skaderne på hendes bryst kan være opstået i forbindelse med samleje.

Foreholdt ekstrakten, side 2.255-2.256, afhøring af den 24. oktober 2025, hvorefter han skulle have forklaret følgende bl.a.:

” ...

Forsvarer Nikolai Berg spurgte efterfølgende afhørte, hvor ofte afhørte så forurettede uden tøj og henviste til, at der var et markant mærke på bla. forurettedes bryst.

Afhørte svarede herefter ” jamen det var der jeg havde dasket hende jo” .

Afhørte blev foreholdt, at skade 18 markeret som en ny skade, men at skade 19 på samme bryst var markeret som en ældre skade.

Han forklarede videre, at han så forurette uden tøj to gange ugentligt i forbindelse med, at hun skulle i bad.

(...)

Afhørte fastholdt, at han ikke havde slået forurettede flere gange end

de to gange, han havde forklaret.

Afhørte tilføjede, at han havde haft hårdt ved hendes arme og måske også ben, når hun skulle fikseres.

...”

har han forklaret, at han ikke har forklaret om det før, da han tænkte, at det var irrelevant, at det skulle være sket i forbindelse med samleje. Han tror ikke, at han i tiden op til den 21. april 2025 har slået hende på en måde, så hun kunne få blå mærker.

Da han havde spændt hende fast i kørestolen, drejede han den rundt, så Forurettede havde fronten mod fjernsynet, hvorefter han lagde sig til at sove. Kl. 11.30 kiggede Forurettede stadig skråt op til siden. Dengang, tænkte han, at hun spillede død, som hun før har gjort. Han gjorde ikke noget for at få hende til at reagere. Når hun før har spillet død, kunne han ikke få hende til at reagere. Han tænkte ikke, at der var noget galt.

Han har tidligere forklaret, at han har givet hende et par lussinger. Han kan ikke huske, hvornår han forklarede det. Det kan godt være, at det var ved afhøring hos politiet og i grundlovsforhøret. Som han husker det i dag, gav han hende ikke lussinger. Han ved ikke, hvorfor han før har forklaret noget andet, men han var helt rundt på gulvet og følte, at det ikke blev accepteret, når hans svar var, at han ikke kunne huske det. Så han opdigtede en forklaring for at få afhøringen til at stoppe.

De 2 bat, der blev fundet henholdsvis i sofaen og gangen, havde han for at kunne forsvare sig selv. Det lille bat af træ, som stod i gangen, brugte han også til at spille rundbold med sin datter. Han ved ikke, hvorfor tennisboldene lå under sengen og ikke sammen med battet. Han havde brug for at kunne forsvare sig selv for det tilfælde, at der kom en flok indvandrere. Han er blevet afpresset af en bestemt familie fra By 1. Det er en palæstinensisk familie, der hedder Navn til efternavn. Han har ikke turde melde det til politiet, da han så ville blive slået til lirekassemand. Han har i øvrigt ikke meget tillid til politiet efter deres indsats i forbindelse med hans datters problemer. Afpresningen havde stået på i et års tid og var fortsat aktuel, da Forurettede døde. Han skulle betale 1.500 kr. om måneden for at få fred for dem. Faren i familien bliver kaldt ”Kaldenavn”, fordi han har Udeladt. Han ved ikke, hvorfor han er kommet i konflikt med dem, men han kender familien helt tilbage fra, da han boede i Vej, og hvor han en dag tilkaldte politiet, fordi en dame råbte om hjælp. Han tror, at det er fordi, han var et nemt offer, da han kom hjem fra sygehuset. Han ved ikke, hvorfor det gule bat lå i sofaen, da han ikke havde brugt det. Foreholdt, at Forurettedes DNA er fundet på begge bat, forklarede han, at der er mærkeligt. Forurettede kunne ikke holde dem, så han har ikke nogen forklaring på, hvordan det kan være tilfældet. Måske kan hendes DNA være kommet på battet af træ i forbindelse med, at det har været spændt fast på hendes kørestol, da de var på tur.

Det er rigtigt, at han kørte liftens ben ind under sengen, når han skulle lifte Forurettede fra sengen. Da hun var faldet ud sejlet, lå hun hen over midten af liftens ene ben. Han ved ikke, om han ændrede på indstillingen af liftens ben. Forevist ekstrakten, side 251, foto 2B af liften, har han forklaret, at hun nærmere lå hen over den yderste halvdel af liftens højre ben.

Politiassistent Vidne 2 har som vidne forklaret, at han er politiassistent ved Sydøstjyllands politi. Han har været ansat i 20 år ved politiet. Han sidder i dag ved Efterforskningscenter, som dækker Kommune 1 og Kommune 4. Han har arbejdet som efterforsker i 5½ år. Han blev koblet på sa-gen på gerningsdagen eller få dage efter. Han har haft kontakt til Tiltalte relativt ofte, da han fik til opgave at stå for arrestantplejen, hvilket indebærer, at man i varetægtsperioden sørger for at varetage arrestantens interesser over for omverdenen. En af disse opgaver var at understøtte, at Tiltalte skulle opretholde forbindelsen med sin datter. Normalt foregår besøg til arrestanter i arresten, men da Tiltaltes datter er anbragt uden for hjemmet, var der en særlig situation, som gjorde, at de hver 4. uge har kørt ham til samvær med hans datter i samværshuset i Kommune 1. Det har de gjort under hele vare-tægtsfængslingen, hvorfor han har mødt Tiltalte en del gange. Han og Tiltalte har fået opbygget en form for tillidsforhold. Han har også interageret med Tiltaltes datter. De har fx spillet bold med hinanden. Det er ikke normalt, men det gjorde han af hensyn til datteren. Tiltalte har nogle gange været frustreret, men der har generelt været en god stemning under transporterne.

Han har lavet en rapport om transporten den 11. februar 2026, hvor de hentede Tiltalte om morgenen i Haderslev arrest for at køre ham til samvær i By 1 med hans datter. På vej tilbage fortalte Tiltalte, at han nogle dage forinden havde haft et møde med sin forsvarer, advokat Nicolai Berg. Han mener, at de kom ind på emnet, fordi Tiltalte udtalte, at han undrede sig over, at han var sigtet for drab. Han fortalte Tiltalte, at han hele tiden havde været sigtet for drab. Det var Tiltalte uforstående over for, da det ikke har været hans mening at gøre Forurettede ondt. Vidnet sagde, at det ikke er politiet opfattelse, at Tiltalte havde planlagt det. Tiltalte gentog, at han ikke havde sovet i 3 døgn op til Forurettedes død. Det har han sagt flere gange.

Det var hans indtryk, at Tiltalte havde brug for at fortælle noget. Han fortalte om Forurettedes skader, herunder særligt skaden på hendes næse. Han sagde til Tiltalte, at politiet mest havde fokus på Forurettedes skader i bugen, da Tiltalte fortsat ikke havde forklaret, hvordan disse kunne være opstået, og da de skader ifølge den medicinske undersøgelse var en del af dødsårsagen. Tiltalte svarede, at det havde han vidst hele tiden, og at han netop havde fortalt sin advokat, hvordan de skader opstod. Tiltalte sagde også, at det var hans opfattelse, at hans advokat snart ville tage kontakt til ham på baggrund af disse nye oplysninger. Han sagde til Tiltalte, at han ikke havde pligt til at udtale sig til politiet. Det har han også sagt til ham mange gange tidligere.

Tiltalte tog en dyb indånding og fortalte, at den morgen, hvor Forurettede døde,

havde han haft hende i bad. Efter badet havde han liftet hende tilbage i soveværelset og lagt hende på sengen. Her kradsede Forurettede ham tre gange, hvorefter det slog klik for ham. Han slog hende én gang hårdt ”i siden”. Ud fra konteksten af deres samtale, hvor de netop havde talt om skaderne i bugen, opfattede han det som et slag i maverregionen. Tiltalte beskrev slaget som kraftigt, men at det ikke var med fuld kraft. Tiltalte sagde endvidere, at Forurettede kiggede forfærdet på ham og sagde ”du lovede mig”. Han ved godt, at Tiltalte refererede til, at Forurettede var flyttet tilbage til ham ud fra en præmis om, at han ikke ville slå hende igen. Det var første gang, at han hørte Tiltalte forklare om, at han havde slået hende i bugen.

Kort tid efter Tiltalte fortalte det, holdt de ind til siden, da Tiltalte havde brug for en cigaret. Tiltalte var tydeligt lettet efter at have fortalt om slaget. Han sagde til Tiltalte, at han syntes, at han også skulle forklare dette under en reel afhøring. Der var efterfølgende et forsøg på at få aftalt en afhøring, men det lykkedes ikke. Han kan ikke huske ordlyden af de mails, han sendte til forsvareren, hvor de forsøgte at aftale en ny afhøring. Det var hans indtryk, at Tiltalte gerne ville deltage i en genafhøring. Ved en anden transport gav Tiltalte udtryk for, at han havde talt med sin forsvarer om, hvorvidt sagen kunne have været en tilståelsessag. Han mener, at Tiltalte fortalte, at hans forsvarer havde fortalt ham, at sagen ikke kunne behandles som en tilståelsessag, hvis han ikke kunne huske, hvad der var sket. Tiltalte var presset over at sidde i arresten.

Foreholdt tiltaltes forklaring om, at vidnet skulle have presset Tiltalte til at afgive forklaring, har han forklaret, at han ikke pressede Tiltalte til at sige noget. Han lod Tiltalte tale og lette sit hjerte. Han gav Tiltalte pauser og tid til at tænke. Han blev ikke ved med at stille ham de samme spørgsmål igen og igen.

Han skrev rapporten om udtalelserne under transporten 20 minutter efter, at transporten var slut. Hans kollega, der var med til transporten, gennemgik også rapporten og var enig i, at den gengav det passerede korrekt. Han er helt sikker på, at han vejledte om, at Tiltalte ikke havde pligt til at afgive forklaring til politiet. Han ville ikke have skrevet det ned, hvis han var i tvivl om, hvorvidt han havde husket at vejlede.

Dagen før hovedforhandlingen skulle starte, kontaktede han Tiltalte for at tale med ham om, hvordan han havde det. Han fortalte Tiltalte, at han ikke kunne være til stede under hovedforhandlingen, da han var blevet indkaldt til at afgive vidneforklaring. Under samtalen spurgte Tiltalte uopfordret, om vidnet kunne undgå at skulle afgive vidneforklaring, hvis Tiltalte selv fortalte om, hvad der var sket i soveværelset. Han svarede ham, at det i så fald ville være op til anklageren. Han fik indtryk af, at Tiltalte spurgte, fordi han gerne ville skåne ham for at skulle afgive vidneforklaring.

Afhøringen af Tiltalte i oktober 2025 fandt sted på Kolding politigård og tog 3

timer. Til stede under afhøringen var Tiltalte, hans forsvarer, ham selv og en kollega. Når Tiltalte i afhøringen forklarede noget, der ikke stemte med beviserne i sagen, foreholdte de ham dette. Han vidste godt, at Tiltalte havde kognitive udfordringer, så de holdt pauser undervejs i afhøringen. Afhøringen foregik på en ordentlig måde, og Tiltalte blev ikke presset. Han ikke er sikker på, om han under afhøringen kendte til Tiltaltes mentale udfordringer i detaljer. Tiltalte har selv fortalt ham, at han har haft adskillige hjerneblødninger, at han har mistet lugtesansen og har en dårlig hukommelse. Nogle gange kunne Tiltalte ikke huske, hvad der var sket ”sidste gang”, men han kunne godt huske, hvad der var sket forrige gang. Før mentalundersøgelsen blev udarbejdet, var han godt klar over, at Tiltalte ikke var helt velfungerende.

Vidne 1 har som vidne forklaret, at han bor i Roskilde, hvor Forurettede blev født. De passede Forurettede, til hun var omkring 16 år, hvor hun kom på en efterskole for unge med fysiske handicap. Forurettedes sygdom er med-født og har ikke udviklet sig siden fødslen. Forurettedes udfordringer som følge af sygdommen trådte tydeligere frem, da hun blev ældre, og hendes ønske om at være normal blev mere udtalt. Da efterskolen var forbi, kom Forurettede på et bo-sted i By 3. Forurettede følte sig spærret inde på bostedet. Hun kom derefter på Højskole i Jylland, hvor hun var i 3-4 år, inden hun kom på Bosted i By 2. Det fyldte meget i Forurettede, at hun gerne ville være som alle andre mennesker. Hun blev ofte skuffet, da hun ikke var realistisk i forhold til sit eget liv. F.eks. ville hun gå til dans, selvom hun var bundet til en stor, 150 kg tung kørestol. Han var værgen for Forurettede indtil slutningen af 2023. Det var som sådan ikke nødvendigt, at hun var under værgemål, men da det gik op for Forurettede, at hun havde svært ved at varetage sine interesser over for det offentlige, bl.a. fordi hun var udfordret i sit verbale sprog, indså hun, at hun ikke selv kunne stå for det, hvorefter han blev værgen for hende.

Forurettede var glad for at bo på Bosted, selvom hun ofte følte sig ensom. Hun talte daglig i telefon med sin mor og jævnligt med ham og resten af familien. De besøgte hende på bostedet, og hun var på ferie og til fødselsdage hjemme hos dem. Den daglige pleje af Forurettede forløb helt, som den skulle. Forurettede har ikke givet udtryk for, at hun var utilfreds med plejen på Bosted. Inden Forurettede mødte Tiltalte, havde de et netværksmøde med Kommune 3, da Forurettede havde ydret ønske om at flytte tilbage til botilbud på Sjælland. Alt dette ændrede sig, da Forurettede i starten af februar eller marts 2023 fortalte, at hun havde mødt en mand. Forurettede havde aldrig haft en kæreste før, men de var glade på hendes vegne, selvom de også var i gang med en proces, som skulle ende med, at Forurettede kom tættere på deres hjem. 14 dage senere meddelte Forurettede, at hun skulle giftes med Tiltalte. Samtidig begyndte udfordringerne, da Bosted klagede over, at Forurettede ikke længere ønskede at samarbejde om plejen af hende. Bosted fortalte også, at Tiltalte var flyttet ind hos Forurettede, og at han var verbalt aggressiv over for personalet. De talte med Forurettede om det, men kunne høre, at Tiltalte stod i baggrunden og blandede sig og sagde, hvad hun skulle sige. Den første egentlige samtale, han havde med Tiltalte, handlede om, at der blev hævet penge på Forurettedes konto. Forurettede tog Tiltalte i

forsvar og sagde, at Tiltalte bare havde lånt hendes hævekort. De kunne mærke en ændring i Forurettedes personlighed, da hun ikke længere ville lytte til deres råd og vejledning. Hun meddelte dem, at hun havde skiftet mening og ikke længere ville flytte til Sjælland. Dybest set bundede ændringerne i, at Tiltalte var kommet ind i Forurettedes liv. Han mærkede hurtigt i samtalerne med Tiltalte, at han ikke talte med et rationelt menneske. Tiltalte reagerede voldsomt og blev verbalt aggressiv og ville ikke tale med ham længere. Han har aldrig mødt Tiltalte fysisk, da han ikke ville sætte sin relation til Forurettede på spil ved at møde ham. Forurettede blev sur på ham, fordi hun følte, at han ikke var sød ved hendes kæreste. Deres samtaler fik nu en mere praktisk karakter og handlede ofte om penge. Forurettedes opfattelse af Bosted ændrede sig også i den periode. Forurettede syntes ikke længere, at det var godt at bo på Bosted. Hun meldte sig ud af bostedets madordning, hvorefter Tiltalte skulle stå for at lave mad til hende. Det gik ikke særlig godt, da Forurettede var på en speciel diæt, fordi hun ikke tålte proteiner. Tiltalte insisterede også på at overtage Forurettedes personlige pleje. Bosted påpegede dog flere mangler ved Tiltaltes pleje af Forurettede. Bl.a. fik Forurettede flere urinvejsinfektioner end tidligere, hvilket vidnede om den ringe pleje. De var bekymrede for Forurettede, hvilket de forsøgte at italesætte over for hende. Forurettede var dybt forelsket i Tiltalte og nægtede at se manglerne ved ham.

Han blev bekendt med, at Forurettede ønskede at flytte ned til Tiltalte i By 1, da det lykkedes for dem at få ophævet værgemålet. Han fandt ud af, at Forurettede havde kontaktet Familieretshuset og sin egen læge og en advokat for at sætte sagen i gang. Forurettede havde sagt til personalet på Bosted, at de ikke måtte fortælle ham, hvad hun var i gang med. Han blev kontaktet af retten, som ville høre, om han havde bemærker til Forurettedes ansøgning. Han konfronterede Forurettede, som sagde, at hun ville bestemme over sit eget liv og ikke ønskede, at han blandede sig. Han var imod ophævelsen af værgemålet, da han mente, at det var destruktivt og farligt for Forurettede ud fra det kendskab, han havde til hendes behov, og det der skulle til for at løfte opgaven.

Da værgemålet blev ophævet, opsigte Forurettede lejekontrakten med Bosted, da hun ville flytte ned til Tiltalte. Han var angst for, at hun skulle flytte ned til ham. Angsten bundede i, at Forurettede havde overgivet sig til et menneske, som selv var udsat, udfordret og sårbar. Tiltalte lagde ikke skjul på, at han havde udfordringer, hvilket han havde fået bekræftet fra Bosted. Forurettede fortalte også, at Tiltalte havde et barn, som var anbragt uden for hjemmet, og at Tiltaltes samvær med barnet var overvåget. Da Forurettede flyttede til By 1, var han ikke bekymret for, om hun blev udsat for vold fra Tiltalte. Tiltalte var kontrollerende og styrende, men der var ikke tegn på vold. Forurettede havde overhovedet ikke gennemtænkt, om hun kunne få den fornødne pleje hos Tiltalte. Forurettede ville ikke diskutere det og sagde, at det kun var Tiltalte, der kunne finde ud af det.

Efter flytningen talte Forurettede stort set dagligt med sin mor via videoopkald. De kunne mærke på hende, at hun gradvist begyndte at blive bange for Tiltalte. Hun fortalte, at Tiltalte kunne blive sur og verbalt aggressiv, når han skiftede hendes tøj og skulle hjælpe hende på toilettet. Forurettede kunne have ufrivillige

bevægelser, som kunne ramme Tiltalte, når hun ikke var fastspændt i kørestolen. Hun fortalte, at Tiltalte i de situationer kunne finde på at slå igen. Han kan ikke tidsfæste det nærmere, men da Forurettede kom tilbage til dem i december 2024, havde han vidst det i nogle måneder. Forurettede kunne ringe grædende og sige, at hun havde tisset i bukserne, men ikke turde fortælle det til Tiltalte på grund af hans reaktion. Forurettede fortalte også, at Tiltalte røg hash og kunne være svær at vække, hvis hun skulle på toilet eller have medicin. De sagde til hende, at hun var nødt til at tale med Tiltalte om det, hvilket hun lovede at gøre, bare de ikke blandede sig. Det måtte de respektere, da værgemålet var ophævet. I starten ville Forurettede gerne flytte hjem til dem, når hun fortalte om, hvad der skete i By 1. Senere trak hun lidt i land, sikkert fordi hun gerne ville forblive i drømmen om et almindeligt liv med en kæreste. Han tror også, at Tiltalte manipulerede hende til at trække i land.

Nogle måneder, inden Forurettede kom hjem til dem, ringede hun stort set dagligt og fortalte om episoder med Tiltalte. De kunne se på videoopkaldene, at hun havde tabt sig og så mager ud. De kunne ikke se, om hun havde skader. I december 2024 havde han nogle samtaler med Forurettede om at hente hende i By 1, da han var bekymret for hendes trivsel. Han gav hende en form for ultimatum om at komme hjem, men Forurettede vaklede lidt i sin beslutning. Forurettede havde et tæt forhold til sin bror, Person 1, som hun kunne fortælle alt. Det var nemmere for hende at tale med Person 1 om sine problemer, så hun ikke skulle tabe ansigt over for sin far. Person 1 ringede til politiet den 12. december 2024 og bad om hjælp til at hente Forurettede. Han ved ikke, hvad der gik forud for Person 1's opkald til politiet, men Person 1 tog alene til Jylland og hentede Forurettede. Han ved fra Person 1, at politiet var til stede, og at Forurettedes ting var gjort klar. Person 1 fortalte, at Tiltalte var utilfreds med situationen og var verbalt aggressiv. Person 1 fortalte ham senere, at Forurettede var blevet hentet midt om natten, da hun var så utryg og bange for Tiltalte, at hun skulle hentes akut. Person 1 fortalte, at det var dybt mærkeligt, at Forurettede var kørt tilbage i sin kørestol til Tiltalte og havde sagt farvel til ham, inden de kørte. Han tænker, at Forurettede var meget splittet mellem sine følelser for Tiltalte og den virkelighed, hun levede i. Forurettede har ikke i detaljer fortalt ham, hvad der gik for sig i tiden op til, hun blev hentet, ud over det var utrygt.

Da Forurettede kom hjem, havde hun tabt sig. Hun lugtede lidt og så ikke ud, som om hun var blevet plejet ordentligt. De konstaterede også, at hun havde blå mærker på kroppen og sine hænder, men han kan ikke beskrive det nærmere. Hun sagde, at hun havde slået Tiltalte, og at han havde slået igen. Forurettede lagde ikke skjul på, at de blå mærker var blevet påført hende ved vold fra Tiltalte. Når Forurettede skulle spændes fast i sin kørestol, kunne mancherterne give misfarvninger på hendes håndled og ankler, som aftog med tiden. Der var ikke tale om sår og mærker. Han har plejet hende i mange år, og hun fik ikke blå mærker af at blive plejet. Når hun skulle have hænderne og benene ind i mancherterne, holdt man hendes arme fast. Hun kunne både stramme op i kroppen og omvendt, og nogle gange skulle man lægge lidt flere kræfter i. Hun kunne ikke være i en kørestol uden at være spændt fast, da hun ikke

kunne holde sin ryg og havde spastiske bevægelser. Manchetterne rundt om arme og ben skulle forhindre, at hun ikke slog sig, mens hun sad i stolen. Forurettede fik ingen skader, mens hun var hos dem. Forurettede fortalte ikke mere om, hvad der var foregået, ud over hvad hun havde fortalt i forvejen. Han blev chokeret over, hvor omfattende og hyppigt volden havde været. Volden havde fundet sted, når Tiltalte gav hende medicin, og ved toiletbesøg og badning, eller hvis hun spurgte ham om noget. Han kunne se, at hun havde flere blå mærker og ikke kunne holde på sin urin. Hendes psykiske robusthed var også svækket. Tidligere havde hun været livsglad og med ben i næsen, men da hun kom hjem, var hun knækket. Hun var blevet passiv og havde ikke lyst til noget. Mens Forurettede opholdt sig hos dem, tog hun på i vægt og fik farve i kinderne igen. Hun begyndte at få livsglæden tilbage.

Forurettede genetablerede kontakten til Tiltalte. Han ved ikke, hvornår det skete, da hun gjorde det i smug om natten. Han tror, at hun gjorde det i smug, da hendes familie var imod, at hun havde med en voldelig mand at gøre. Måske skammede hun sig også. Hun var sårbar og uerfaren og havde svært ved at navigere i sine følelser. På et tidspunkt ville hun besøge Tiltalte, da hun savnede ham. Det blev de chokeret over og sagde til hende, at de ikke ville køre hende tilbage til en voldelig mand. Forurettede blev frustreret over, at de ikke ville lade hende besøge Tiltalte. Hun blev sur og trak sig tilbage til sit værelse. I februar 2025 begyndte hun at tale om at flytte tilbage til Tiltalte. Hun havde talt med Tiltalte om at give ham en chance mere, men i anden boligkonstellation i By 2, hvor de skulle have hver sin bolig ved siden af hinanden. Han sagde til Forurettede, at det ikke var en god ide. Forurettede var imidlertid overbevist om, at Tiltalte var et godt menneske og ville hende det godt. Forurettede var fast besluttet på at flytte tilbage. Til sidst, da Forurettede havde taget beslutningen om at flytte, og de ikke kunne gøre mere, talte de med hende om, hvad hun kunne gøre, hvis der skete noget igen. Han sagde også til hende, at han ikke ville hjælpe hende med at flytte tilbage. En tidlig morgen overhørte han, at Forurettede og Tiltalte havde en samtale. Tiltalte opfordrede Forurettede til at anmelde dem for frihedsberøvelse. Han talte med Tiltalte i telefonen og sagde, at det eneste, de ville, var, at Forurettede skulle være lykkelig. Tiltalte undskyldte med, at han havde slået hende på grund af medicinen. Tiltalte lovede ham, at han ikke ville sætte en finger på hende, og at han ville behandle hende som en prinsesse. Han troede ikke på ham. Det er rigtigt, at der var et forløb, hvor Forurettedes adresse skiftede flere gange. Det var ikke noget, han var inde over. Der kom også en rådgiver fra Kommune 3, Vidne 7, som havde en samtale med Forurettede og tilbød at finde en bolig til hende, hvis hun ikke tog tilbage. Det var dog klart for dem, at de ikke kunne gøre mere, da Forurettede var myndig og havde selvbestemmelse. Forurettede ville have hjælp til at køre hende tilbage. Det afviste han at gøre, da han ikke kunne få sig selv til at køre Forurettede tilbage til Tiltalte. Han var bange for at lade hende tage tilbage til ham. Han skrev i en lang mail til Kommune 1, at de ikke længere kunne løfte ansvaret, og at det mundede ud i noget, som ikke var forsvarligt. Han skrev, at han ville køre hende ned på kommunen, fordi han frygtede for hendes liv. Kommunen måtte herefter måtte tage ansvaret. Forurettede

var i dialog med kommunen, som fik arrangeret, at en ledsager kunne køre hende tilbage til Tiltalte.

Da Forurettede kom tilbage, var de i dialog med hende om praktiske ting, som hun havde glemt, og medicinaftalen skulle flyttes. De kunne høre, at Forurettedes stemme havde ændret sig. Hun snerrede ad dem, og det virkede, som om hun havde vendt sig mod dem. På et tidspunkt blokerede Forurettede sin mor på telefonen. Forurettede ville ikke tale om, hvordan hun havde det. De forsøgte at holde kontakten til hende. Efter hun kom tilbage til Tiltalte, var der ikke tilfælde, hvor hun ringede hjem og sagde, at der var noget galt. Han ved ikke, hvornår de sidst var i kontakt med hende, inden hun døde. Politiet mødte op på deres adresse og sagde, at hun var død. De blev også ringet op af en afdelingsleder ved Kommune 1. Da han fik meddelelsen, gik det gennem hovedet på ham, at det han frygtede og vidste ville ske, var sket.

Vidne 3 har som vidne forklaret, at hun si-den efteråret 2021 har boet med sin familie i Landsby, i udkanten af By 1. Hun var genbo til Tiltalte og Forurettede, da deres ha-ver stødte op til hinanden. Der er 7-8 meter mellem hendes hus og det ræk-kehus, som Tiltalte og Forurettede boede i. Når hun har fulgt sin datter i skole, har hun gået fordi rækkehuset, som ligger på vejen til skolen.

Tiltalte havde en tendens til at råbe hen over hækken, hvis der var noget, han var utilfreds med. Det begyndte allerede i sommeren 2022, efter Tiltalte var flyttet ind i vinteren 2021/2022. Hun kunne høre det meste af det, der foregik inde hos Tiltalte hen over hækken. Han brokkede sig over, at hendes børn legede i haven, eller at hun larmede, når hun arbejdede på deres campingvogn. Han råbte grimme ting til dem i stil med, at "I larmer kraftedeme hele tiden", og at "han var flyttet herud for at få noget fred". De havde ingen fornuftig dialog med Tiltalte. Før Forurettede flyttede ind, mener hun, at hun skrev til boligselskabet eller kommunen om Tiltaltes adfærd.

Hun fandt ud af, at Forurettede var flyttet ind, da hendes navn stod på postkassen. Allerede dengang var hun bange for, hvad Tiltalte kunne finde på at gøre ved hende, fordi han havde en råbende og aggressiv adfærd. Hun var chokeret over, at Forurettede kunne flytte ind, da det var nødvendigt med opsyn fra myndighederne, når Tiltaltes datter var på besøg. Der var meget uro ovre hos Tiltalte og Forurettede. Larmen fra rækkehuset lød, som at Tiltalte var ved at rasere det hele. Det gjorde hende bekymret, da hun var bange for, at der skulle ske noget med Forurettede. Hun har flere gange stået ved hækken for at høre, om der skete noget, hun skulle være ekstra bekymret for. Hun kan ikke sige, om Forurettede var hjemme, mens Tiltalte larmede.

Hun husker særligt en aften i maj 2024, hvor det igen lød som om, at Tiltalte var ved at smadre hele huset, samtidig med at han råbte og skreg. Hun kunne ikke høre, hvad der blev sagt ovre hos Tiltalte, og hun kunne ikke se, hvad der skete, på grund af hækken. Normalt kunne de kun høre Tiltalte i de situationer,

men den aften hørte hun Forurettede sige en lyd. Hun kan ikke vurdere, om det var et skrig eller et råb, men det kom fra Forurettede og var en tand højere i styrke end normalt. Hun sagde til sin veninde, som var på besøg, at hun var bange for at stå op en morgen og høre, at Tiltalte havde slået Forurettede ihjel. Hun talte med sin familie og venner om det, men kontaktede ikke kommunen eller andre med sin bekymring.

Hun har set Tiltalte og Forurettede køre ture sammen på stierne i området, hvor de har plukket blomster. Det har set hyggeligt ud. Hun har også set Forurettede sidde alene i sin kørestol foran rækkehuset, mens hoveddøren var lukket. Hun tænkte, hvordan Forurettede kunne komme ind, når døren var lukket. Hun har set det 2-3 gange i forbindelse med, at hun er gået forbi, når hun har fulgt sin datter i skole. Hun så ikke, om Forurettede var klædt på efter vejret. Hun ved ikke, hvorfor Forurettede sad der.

Hun har ikke talt med Forurettede eller bemærket noget usædvanligt i form af blå mærker eller skader på hende. Hun har ikke set Tiltalte gøre noget fysisk mod Forurettede, men hun har haft en konkret mistanke om, at han var voldelig over for hende. Det baserer hun på Tiltaltes aggressive adfærd med verbale udfald, at han kastede rundt med ting og lyden fra Forurettede den aften i maj 2024.

Vidne 4 har som vidne forklaret, at hun er afdelingsleder på Afdeling, som er den afdeling på Bosted, hvor Forurettede boede, inden hun flyttede til By 1. I 2023 havde hun været ansat i $\frac{3}{4}$ år. I det daglige har hun en del kontakt med beboerne. Hun har kun med plejeopgaven at gøre i forhold til en konkret beboer, hvis hun fungerer som afløser på grund af sygdom, eller hvis der er noget, der ser mærkeligt ud. Hun havde mest med Forurettede at gøre i forhold til generelle drøftelser.

Inden Forurettede mødte Tiltalte, var hun en pige, der gerne ville leve et helt almindeligt liv og tage en uddannelse. Forurettede forsøgte sig også med at gå på HF, men det lykkedes hende ikke at gennemføre. Forurettede kom derefter i et beskæftigelsestilbud, hvor hun faldt godt til. Forurettede har altid syntes, at de andre beboere på Bosted var unormale. Det kom bl.a. til udtryk ved, at Forurettede drog alene afsted på en køretur til byen, hvor hun ville handle som almindelige mennesker. Der har været tilfælde, hvor personalet er blevet kontaktet, fordi Forurettede ikke kunne finde tilbage til Bosted. De havde mange snakke med Forurettede om hendes udfordringer ved, at hun ikke var normal, samtidig med at hun ønskede at være det. Forurettede var også på diverse dating apps, hvor de måtte have en drøftelse med hende om, hvorvidt dem hun talte med på datingsiderne, også ville hende det godt. I de samtaler kunne Forurettede ikke se deres bekymringer for hende, da hun selv ville bestemme. Inden Forurettede mødte Tiltalte, svingede hun meget mellem at ville bo på Bosted eller komme ud at bo for sig selv. Forurettede var ikke realistisk omkring sin egen formåen, men personalet og Forurettedes far forsøgte at guide hende alt det, de kunne. Forurettede havde meget brug for tryk i forhold til medicin, hygiejne og personlige drøftelser. Personalet hjalp hende med

toiletbesøg. Forurettede sagde altid, når hun skulle på toilettet, og hun kan ikke huske, at Forurettede har haft uheld med tis og afføring i sengen eller kørestolen.

Forurettede mødte Tiltalte i starten af 2023. Forurettede var rigtig glad for, at hun havde fundet en normal mand, som også havde et barn, da hendes største drøm var at få et barn. Forurettede skrev med Tiltalte én eller to gange, hvorefter Tiltalte begyndte at besøge hende på Bosted. De italesatte over for dem begge, at der var nogle husregler på stedet, som bl.a. handlede om, at man skulle være stille om aftenen. Tiltalte var meget uforstående over for dette. Tiltalte fortalte om sine egne udfordringer, hvilket de heller ikke var i tvivl om, at han havde. Måned efter, de havde mødt hinanden, flyttede Tiltalte ind hos Forurettede. De orienterede Tiltalte om, at han ikke kunne bo hos Forurettede, hvortil Tiltalte svarede, at Forurettedes tilbud var et § 85-tilbud, og at hun derfor bestemte i sin egen lejlighed. Det havde Tiltalte ret i, hvorfor de ikke kunne forhindre ham i at opholde sig i Forurettedes lejlighed. De sagde til Tiltalte, at de varetog plejeopgaven med Forurettede. Tiltalte kom ofte ud på gangen og talte højt og kommanderede med personalet. Hun har ikke set Tiltalte være fysisk voldelig, men han var meget verbal, når han blev vred. Tiltalte forsøgte at overtage plejeopgaven fra dem. Forurettedes kontakt med personalet ændrede sig ved, at hun trak sig ind på sit værelse, og de mødte Tiltalte i døren, og han ville ikke give dem adgang. Tiltalte begyndte også at tale på Forurettedes vegne, og når Forurettede selv sagde noget, var det i tråd med det, som hun forventede, at Tiltalte ville have sagt. Hun opfattede det, som om Tiltalte formode Forurettede og fik hende til at ændre på sine værdier. Forurettede, som var muslim, begyndte f.eks. at drikke alkohol og sige, at hun ikke ville tale med sine forældre, ligesom hun ændrede sin opfattelse af sex før ægteskab. Forurettede begyndte også at spise oksekød, selvom det var svært for hende at fordøje, fordi det indeholder protein. Hun havde et indtryk af, at Tiltalte manipulerede Forurettede til at ændre sig.

Personalet var utrygt ved Tiltalte. Det bundede i, at Tiltalte på alle tider af døgnet, når de kom ind til Forurettede, stillede sig op og skældte dem ud og talte grimt til dem. De var nødt til at være to, når de gik ind til Forurettede, fordi Tiltalte havde en truende adfærd. Hun har selv været inde hos Forurettede og sige, at Tiltalte ikke skulle blive sur. Da hun sagde det, gik Tiltalte frem mod hende og sagde ”så har du ikke set mig sur”.

Forurettede var spastisk lammet, men hun var ingen ”kludedukke”. Forurettede kunne bruge sine hænder til at skrive på sin telefon. Når Forurettede var utryg eller sur, kunne hun spænde op i kroppen og slå ud med armene. Når hun var i ro, slog hun ikke ud med armene. Når Forurettede blev liftet op, spændte hun op i kroppen, hvilket 98 % af alle spastikere gør. Hun kunne da holde fast i stroppen med sin hånd. Hvis Forurettede havde menstruation eller en urinvejsinfektion og skulle vaskes forneden, kunne hun spænde så meget op, at de ikke kunne få hendes ben fra hinanden. Hun har ikke oplevet, at Forurettede kradsede personalet, men hun har kradset sig selv på benene. Hun har aldrig set hende kradse sig på halsen.

Hun fandt ud af, at Tiltalte var begyndt at give Forurettede cannabisdråber. Forurettede fik i forvejen lægeordnede cannabisdråber, men Tiltalte sagde, at han havde bestilt nogle dråber på nettet, som var meget bedre. De begyndte også at opdage, at Forurettede havde blå mærker på indersiden af lårene og på læggen. Når de spurgte Forurettede om, hvordan mærkerne var kommet, kiggede hun ned i jorden og sagde, at det vidste hun ikke. Forurettede nikkede, da de spurgte, om det var Tiltalte, der havde givet hende dem, men hun ville ikke tale yderligere om det. Det lignede mærker efter fingre og fastholdelse. De talte om, at mærkerne kunne stamme fra, at Tiltalte har forsøgt at skille Forurettedes lår i forbindelse med samleje. Hun tænkte, at Tiltalte ikke var særlig sød ved Forurettede, hvilket de også talte med Forurettedes far om. De var bekymrede for, at Tiltalte udsatte Forurettede for vold, men de fik det aldrig bekræftet direkte. Forurettede ønskede, at Tiltalte skulle overtage plejen af hende. Foreholdt ekstrakten, side 397, sagsnotat fra dialogmøde med væрге og Bosted den 27. juni 2023, hvoraf fremgår følgende bl.a.:

” ...

Bosted fortæller, at der er kommet en åbning til Forurettede.

Hun har i fortrolighed bedt om at plejedelen igen overlades til plejepersonalet. Forurettede ønsker at det er personalet der fortæller det til kæresten.

...”

har hun forklaret, at Forurettede fortalte dette til Person 4.

Hun tænkte ikke, at Forurettede selv ønskede værgemålet ophævet, men hun ville det, som Tiltalte ville. De skrev også til Familieretshuset, da de ikke mente, at det var i Forurettedes interesse at få ophævet værgemålet. Foreholdt ekstrakten, side 430, 5. afsnit, bekymringsskrivelse vedr. Forurettede af 22. november 2023, hvoraf fremgår følgende bl.a.:

” ...

Afdelingsleder Vidne 4 har talt med hende om, at når hendes kæreste er påvirket af alkohol eller hash, så kan han ikke varetage hendes ve og vel. Forurettede fortæller, at hun ikke har fået noget at spise de sidste to dage. Hun siger, at *"når han ikke er påvirket, er han sød"*.

...”

har hun forklaret, at hun kan huske, at det er noget, hun har fået fortalt af én af sine medarbejdere. Når Tiltalte var påvirket af alkohol, kunne han blive ubehagelig over for Forurettede og personalet.

En uge efter Forurettede var flyttet fra Bosted, kom hun tilbage igen. Personalet blev kontaktet om natten af politiet, som satte Forurettede ind i en taxa, der kørte hende til Bosted. Forurettede var træt, sulten og så usoigneret ud, da hun ankom. De bemærkede ikke, om Forurettede havde skader på kroppen. Forurettede fortalte, at Tiltalte havde smidt hende ud, fordi han var fuld og vred og havde

sagt, at hun var klam og ulækker. Forurettede fik lov at sove i sin gamle lejlighed, som ikke var blevet lejet ud igen. Dagen efter ville Forurettede tilbage til Tiltalte. Forurettede havde ikke nemt ved at sige fra over for Tiltalte. Forurettede var meget stolt af at være kæreste med Tiltalte og af at være reservemor for hans datter. Forurettede tog ikke hensyn til sine egne behov. Forurettede ville ikke tale med sine forældre og heller ikke have at de blandede sig. Forurettedes far fortalte hende, at Tiltalte ville ikke have, at de besøgte Forurettede. Forurettedes far var meget ked af dette, men hun kunne ikke rigtig fortælle ham noget på grund af sin tavshedspligt. Hun var utryk ved at lade Forurettede flytte tilbage til Tiltalte. Selvom deres forpligtelse for Forurettede egentlig var ophørt, bad hun Person 4 om at kontakte Forurettede en gang imellem for at spørge, hvordan det gik. De kontaktede også Kommune 1 med deres bekymring om situationen.

Vidne 5 har som vidne forklaret, at hun i 2024 var ansat som social- og sundhedsassistent ved Virksomhed 2 i By 1. Hun var i den for-bindelse ude hos Forurettede fra foråret 2024 og 4-5 måneder frem. De var to faste hjælpere, der kom omkring kl. 21.30 for at hjælpe Forurettede med at komme i seng. De skulle ikke give medicin. Når de hjalp Forurettede fra hendes kørestol og ud på toilettet og bagefter i seng, brugte de liften, der stod i huset. Forurettede kunne have spændinger i kroppen, når de skulle sætte sejlet på hende og tage hendes tøj af. Hun var en ”tung borger”, hvorfor de altid var to om at hånd-tere hende. Hun husker ikke, om der var noget, som gjorde muskelspændin-gerne værre.

Hun var der flere gange og kunne derfor danne sig et indtryk af Forurettedes og Tiltaltes forhold. Hun kunne tydeligt se, at Forurettede og Tiltalte var meget glade for hinanden. Tiltalte gjorde mange ting for Forurettede. F.eks. lavede han mad til hende, købte tøj til hende og tog hende med på cafe. Overordnet var det hendes indtryk, at de havde det godt med hinanden.

Der var også ting, som var mindre gode. Tiltalte havde et meget svingende temperament. Første gang, hun oplevede det selv, var i løbet af den første måned, når Forurettede havde tisset i kørestolen. Når det skete, sagde Forurettede altid undskyld til Tiltalte, som svarede, at hun jo ikke kunne gøre for det. Det virkede som om Forurettede var bange for Tiltalte, når hun sagde undskyld. En aften oplevede hun for alvor, hvordan Tiltalte kunne ”gå fra 0 til 100”, da hun ankom med en anden kollega. Kollegaen sagde i en lidt hård tone, at der ikke var lys nok i rummet. Det opfattede Tiltalte negativt, hvorefter han hidsede sig op og sagde, at de ”bare kunne skride”. Kollegaen råbte noget tilbage til Tiltalte, som kom farende over til hendes kollega og stod helt tæt på hende og råbte, at de skulle skride. Kollegaen forlod grædende huset, hvorefter de ringede til deres leder.

En anden episode, hvor hun oplevede Tiltaltes temperament, var engang, da Tiltalte skulle give Forurettede medicin. Forurettede havde svært ved at synke pillerne, hvilket Tiltalte blev sur over. Han råbte, om ”hun da ikke bare kunne sluge de fucking piller”. Hun kunne se på Forurettedes øjne og ansigtsudtryk, at hun blev

bange. Hun greb ikke ind i situationen, da hun tænkte, at Tiltaltes vrede bare ville blive vendt mod hende og hendes kollega. Efter episoden tænkte hun, at dette kunne ende galt, da hun havde set, hvor ondskabsfuld og nedladende Tiltalte kunne blive over for Forurettede. De var bekymrede, da Tiltalte var presset og ikke havde ret mange ressourcer på grund af sin hjerneskade, samtidig med, at han skulle bo sammen med en person, der var så afhængig af andres hjælp. Foreholdt ekstrakten, side 1.229, 6. afsnit, afhøringsrapport af 18. maj 2026, hvorefter hun skulle have forklaret til politiet bl.a.:

” ...

Afhørte tilføjede, at hun længe havde frygtet, at Tiltalte ”ville ende med at slå hende ihjel” .

...”

har hun forklaret, at hun ikke har sagt til politiet, at det var noget, hun havde frygtet længe. Det var efter episoden med medicinen, at hun fik tanken om, at Tiltalte ikke kunne styre sig og i ren frustration ville kunne slå Forurettede ihjel.

Endelig var der en episode, som endte med, at politiet blev tilkaldt. Hendes kollega, Person 5, ringede til hende og fortalte, at der den samme dag havde været en voldsom episode, hvor Tiltalte var gået amok, og Forurettede var kørt over til en nabo, da hun var helt ude af den. Samme aften skulle hun og hendes kollega ud til Forurettede for at lægge hende i seng, hvorfor Person 5 tilbød at tage med sammen med en anden af deres kollegaer, Person 6. Da de ankom til stedet, talte de kort med naboen, hvorefter Person 5 og Person 6 gik ind i huset. Da Tiltalte så, at de kom fire personer, gik han amok og skreg, at de skulle gå. Person 6 sagde noget til Tiltalte, som kom farende mod Person 6. Person 5 og Person 6 var Tiltalte fysisk overlegne og tog fat om ham og fik ham lagt ned på gulvet. Naboen ringede herefter til politiet. Hun husker ikke, om Tiltalte var påvirket. Efter episoden, spurgte hun Forurettede, om hun ville blive boende hos Tiltalte. Forurettede sagde, at hun ville boende, fordi hun elskede Tiltalte. Forurettede var på den måde altid meget beskyttende over for Tiltalte.

Hun har ikke set Tiltalte være voldelig over for Forurettede eller set blå mærker på Forurettede. Tiltalte kunne tage lidt hårdt fat i hendes knæ og ben, når hun skulle på toiletstolen. Det kunne være vanskeligt at få Forurettede ned på toiletstolen, og det var da også begrundelsen for, at de var to om arbejdet.

Vidne 6 har som vidne forklaret, at hun i slutningen af 2023 blev støttekontaktperson for Forurettede, kort efter Forurettede var flyttet til Kommune 1. Opgaverne som støttekontaktperson for Forurettede bestod bl.a. i at hjælpe hende med at læse hendes post i e-Boks og få struktur på kalenderen, så der var styr på aftaler. Der kunne også være tale om praktiske gøremål, som at lægge tøj sammen eller sætte en vask over. Første gang, hun kom ud til Forurettede, var i slutningen af 2023 eller begyndelsen af 2024. I starten kom hun der en gang om ugen, og senere to gange. Hendes opgave blev også at forsøge at åbne døren til, at der med tiden kunne komme mere pleje på for at hjælpe

Forurettede. Hun var bekendt med, at Forurettede og Tiltalte på et tidspunkt havde afvist at få hjælp fra hjemmeplejen, men hun kendte ikke nærmere til de konflikter, der havde været i den forbindelse. På et tidspunkt var Tiltalte så presset, at der kom en lille sprække, hvor de som kommune kunne handle og se hvad der var behov for.

Forurettede mødte hende i starten med lidt modstand i forhold til, hvad hun kunne hjælpe Forurettede og Tiltalte med. Ellers var hendes indtryk af hjemmet, at det var lidt kaotisk, og at hun fra gang til gang skulle føle sig frem til, hvordan stemningen var mellem Forurettede og Tiltalte. Den første gang, hun var der, var stemningen god mellem Forurettede og Tiltalte. I tiden derefter afhang stemningen mellem dem meget af, hvor presset Tiltalte var. Hun opfattede Tiltalte som en mand, der i udgangspunktet var rar, men samtidig var udfordret på grund af sin hjerneskade, der udtrættede ham, og gjorde han maksimalt presset. Tiltalte fortalte også, at han ikke sov ret meget om natten, hvilket også gjorde ham træt i løbet af dagen. Når Tiltalte blev presset, reagerede han ofte ved at blive vred. Det har hun oplevet mange gange. Hans vrede kom til udtryk ved, at han råbte højt og skældte ud med grimme ord. Vreden var som regel rettet mod "systemet", som ikke fungerede. Hun har også oplevet, at vreden var rettet mod Forurettede. Tiltalte skældte Forurettede ud over, at hun ikke spiste særlig meget, når han havde lavet mad, hvilket gik ud over ham, da han så heller ikke fik noget at spise. Hun husker, at de talte om at løse problemet ved at lave en madplan, så de begge fik mad.

Dynamikken mellem Forurettede og Tiltalte som par var præget af, at Forurettede ret hurtigt adopterede Tiltaltes holdninger og gjorde dem til sine. Hvis Tiltalte f.eks. blev sur over, at hun havde lavet en fejl i ugeskemaet, kunne hun være sikker på, at Forurettede efterfølgende skrev til hende og klagede over det samme. Forurettede kunne også sige fra over for Tiltalte, som ofte blev vred i de situationer. Forurettedes virkelighedsbillede var, at hun gerne ville leve et så normalt liv som muligt. Hun ville under ingen omstændigheder tilbage til bostedet. Hun sagde, at hun elskede Tiltalte og ville blive boende hos ham.

Både Forurettede og Tiltalte var skeptiske over for den hjemmepleje, der kom fra Virksomhed 2. Forurettede ville have, at Tiltalte skulle hjælpe hende med at komme i bad og få tøj på. Hun havde mange snakke med Tiltalte om, hvordan plejen kunne aflaste han. Tiltaltes holdning til pleje skiftede meget. Nogle dage fungerede det okay. Andre gange var han meget utilfreds og skældte og smældte over, at plejerne enten ikke talte dansk, eller udførte opgaverne, som Tiltalte og Forurettede havde tænkt sig. Til sidst var det eskaleret i en sådan grad, at de ville skifte fra Virksomhed 2 til den kommunale hjemmepleje. Hun sagde til dem, at Virksomhed 2 var mere rummelig end kommunen, hvorfor de endte med at beholde Virksomhed 2. Hun har haft mange samtaler med Virksomhed 2 om planlægning af opgaven. Til tider fik Forurettede et modløst udtryk over sig, når hun havde konflikter med Tiltalte, eller han var blevet vred på Virksomhed 2. Foreholdt ekstrakten, side 564, notat øvrig dokumentation – bostøtte for Forurettede den 20. juni 2024, hvoraf fremgår følgende

bl.a.:

”...

Vejleder kommer kl. 10 hvor Virksomhed 2 er ved at hjælpe Forurettede færdig. Der er ro og god stemning og de hjælper Forurettede på en ordentlig måde.

da de er gået giver Tiltalte dem en finger og beklager sig over at de ikke at kan finde ud af noget, snakker på eget sprog imens de venter på at Forurettede bliver færdig på toilettet, de rydder ikke op m.m.

...”

har hun forklaret, at det ofte foregik på den måde. Hun har også skrevet i notatet, at Forurettede ser træt og nedtrykt ud og ikke siger så meget.

Efter hendes besøg, fulgte Forurettede hende ofte til bilen, fordi hun havde noget på hjerte, hun ikke kunne sige, mens Tiltalte var der. Når de talte sammen ved bilen, var det et tilbagevendende tema, at Forurettede fortalte, at hun fik skæld ud, når hun bad Tiltalte om hjælp. Forurettede forstod det ikke, når hun nu ikke kunne noget selv. Forurettede sagde, at hun skulle være opmærksom på hende, da hun havde det skidt psykisk og ønskede at køre ud foran en bil. Det påvirkede Forurettede at få skæld ud. Foreholdt ekstrakten, side 568, notat – øvrig dokumentation bostøtte for Forurettede den 5. juli 2024, hvoraf fremgår følgende vedrørende en handicapbil bl.a.:

”...

Forurettede roder lidt rundt i at finde tlf. nr. til Kommune 3 og der går ikke lang tid før Tiltalte kommer hen til hende, og siger" så gå for helvede ind i dine kontakter - hvad fanden laver du" Forurettede siger undskyld og vejleder hjælper hende til opkaldet.

...”

har hun forklaret, at hun har skrevet sådan i notatet. Foreholdt ekstrakten, side 569, hvoraf følgende fremgår af det samme notat vedrørende struktur på madlavningen bl.a.:

”...

Forurettede siger at Tiltalte bliver sur når de spiser fordi hun er langsom til at spise. Hun siger at når han bliver sur, så bliver hendes mund historik svære at styre og det tager længere tid for hende at få spist. Tiltalte råber til hende" at så kan hun kraftedme bare spise tidligere end kl. 21, men der er hun ikke sulten, det er sug da klart at det skal gå hurtigt, når de skal være færdige til at Virksomhed 2 kommer." Tiltalte fortsætter " og du skal fandme ikke puste mere til min spiseforstyrrelse end du gør i forvejen, for så kan jeg godt sige at så har vi ikke råd til mad."

...”

har hun forklaret, at hun genkender situationen som et tilfælde, hvor hun

kunne oplevede, at Forurettede kunne blive modløs.

I september 2024 havde hun en aftale med en ergoterapeut, da Forurettede og Tiltalte ville have etableret en lift i loftet. Under mødet var Tiltalte rolig, men da ergoterapeuten forklarede ham, at kommunalt ansatte på grund af lovgivningen var forhindret i at køre Forurettede med gulvliften fra soveværelset til badeværelset, blev han vred og skældte ud på ergoterapeuten. Det var svært at få talt Tiltalte ned igen, og det endte med, at hun måtte afbryde mødet. Hun havde forsøgt at forklare Tiltalte, at kommunen havde bestemte regler at arbejde efter.

Hun husker ikke, om Forurettede fortalte hende, om Tiltalte var fysisk over for hende. Foreholdt ekstrakten, side 599, notat – øvrig dokumentation bostøtte for Forurettede, hvoraf fremgår følgende bl.a.:

” ...

Vejleder spørger ind til hvordan besøget med hendes mor var gået sidste weekend og Forurettede fortæller at hun havde været ærlig og givet udtryk for at når Tiltaltes hoved var fyldt op, så slog han hende. Tiltalte sidder i sofaen og vejleder henvender sig til Tiltalte og siger at han ikke må slå Forurettede da hun er forsvarsløs og ikke kan gøre noget. Tiltalte bliver meget vred, læner sig frem mod vejleder og råber, ” at nu skulle jeg kraftedme holde min kæft, jeg kunne bare tage Forurettede og så kunne vi fucke af.” Han fortsætter ” jeg reagerer sgu og det kan jeg ikke ændre på, hvad fanden vil du sige til at blive slået og kradset flere gange om dagen”
...”

har hun forklaret, at hun kan huske det, når det bliver læst op. Hun har oplevet, at Tiltalte daskede halvhårdt til Forurettedes skulder med håndryggen. Hun sagde til ham, at han ikke skulle slå hende, da hun ikke kunne gøre noget.

Foreholdt ekstrakten, side 599, hvoraf det af samme notat fremgår bl.a.:

” ...

Vejleder siger til Tiltalte at hun godt ved at han reagere, men at Forurettede ikke kan gøre for at hun kommer til at ramme ham med sine arme og ben. Tiltalte går hen til havedøren og står med ryggen til. Forurettede kigger på vejleder, ser trist ud og vejleder siger til hende at dette her ikke vil blive anderledes, han vil altid reagere sådan. Forurettede kommentere det ikke.
...”

har hun forklaret, at de ofte havde disse snakke. Hun husker en enkelt episode vedrørende medicin, hvor Tiltalte ud af det blå fortalte, at han havde taget noget af Forurettedes medicin for at kunne sove. Det havde virket, og han ville gerne til sin egen læge for at få den samme medicin, så han kunne få

sovet.

Foreholdt ekstrakten, side 599, hvoraf det af samme notat fremgår bl.a.:

” ...

Vejleder spørger undrende - hvis nu Forurettede skal på toilettet – Tiltalte råber at nu må jeg sgu stoppe for hun skal ikke på toilettet om natten.

Vejleder forklarer at hun ikke fik talt færdig, inden Tiltalte brød ind, og blot var nysgerrig på om hvis Forurettede skulle på toilettet kl 0800 om hun så kunne komme det. Tiltalte siger at så tungt sover han ikke og kan sagtens høre hende hvis hun kalder.

...”

har hun forklaret, at der var flere tilfælde, hvor Forurettede ikke kunne vække Tiltalte, hvorefter hun var kørt over til naboen for at få hjælp til at tage sin medicin. Forurettede fortalte, at Tiltalte var blevet sur på hende, da hun havde blandet naboerne ind i det. Hun husker ikke om hun har talt med Tiltalte om det. Foreholdt ekstrakten, side 600, hvoraf det af samme notat fremgår følgende bl.a.:

” ...

Stemningen i hjemmet er meget omskifteligt og hver ord bliver vægtet for ikke at puste til Tiltaltes vrede.

Tiltalte er presset og den mindste ting han skal hjælpe Forurettede med udstråles der irritation.

Forurettede skal have fys og det er Tiltalte der skal sørge for at hun er klar på plejesengen til det. Tiltalte går højlydt fra stuen til soveværelset og små råber, der bliver smidt med ting og liftene skubbes demonstrativt ud i gangen. Tiltalte siger højt at han sgu aldrig har fred og skal hele tiden hjælpe Forurettede.

Forurettede ser helt opgivende ud, triste øjne og ser modløs ud.

Forurettede har ikke fået noget mad i den tid vejleder har været der. I tvivl om hun har fået medicin.

Efter 2 timer kører vejleder. Stemningen er intens og spændt.

...”

har hun forklaret, at hun kan genkende det. Hun italesatte ikke over for Tiltalte, at Forurettede kunne være helt modløs. Forurettede var tilbageholdende med at bede om hjælp, fordi hun var bange for at blive skældt ud. Hun var ikke inde over den personlige pleje af Forurettede og har ikke bemærket skader på Forurettede. Hun har ikke set Tiltalte være voldelig over for Forurettede udover det tidligere beskrevne dask. Det, hun så, var en verbalt aggressivt adfærd.

Tiltalte havde et ønske om at stå for den omfattende opgave, det var at pleje Forurettede. Tiltalte var ikke ligeglad med opgaven, som han tog på sig et langt stykke ad vejen. Han gjorde, hvad han kunne, og var glad for kunne hjælpe Forurettede, men han havde ikke ressourcerne til det på grund af de udfordringer,

han selv havde. Når han opførte sig negativt, var der en direkte sammenhæng med, at han var udtrættet.

Vidne 7 har som vidne forklaret, at hun er ansat ved Kommune 3 som socialrådgiver, og at hun har været sagsbehandler for Forurettede. Hun blev tilknyttet Forurettede et par måneder før, hun flyttede fra Bosted. Det var Kommune 3, der faciliterede Forurettedes botilbud. Hendes rolle var at ha-ve tilsyn og følge op på den sociale indsats over for Forurettede. Det var en konfliktfyldt sag, hun kom ind i. Forurettedes botilbud rakte ud til hende, fordi Tiltalte var flyttet ind hos Forurettede og besværliggjorde botilbuddets plejeopgave. Hun skulle sammen med Bosted, Forurettede og Forurettedes far, der var værge, forsøge at finde en løsning på, hvordan Forurettede kunne få den pleje, hun havde brug for. Forurettede var meget styret af sine følelser, og hun ville have, at Tiltalte boede hos hende. Bosted og Forurettedes far var meget bekymret for, at hun ikke fik den nødvendige pleje. Hun havde meget dialog med Bosted og Forurettedes far i forhold til at få begrænset Tiltaltes tilstedeværelse på botilbuddet, men de fandt aldrig en løsning på det. De endte med at acceptere, at botilbuddet måtte le-vere pleje i det omfang, det var muligt.

Hun vidste allerede dengang, at Forurettede havde svært ved at konsekvensberegne. Forurettede har flere gange søgt om at få en ”BPA-ordning”, hvor man som borger selv ansætter og aflønner sine hjælpere. Det indebærer, at man som borger skal kunne agere arbejdsleder. Det var Forurettede ikke i stand til, hvorfor de afviste det. Hun, Bosted og Forurettedes far var bekymret for Forurettede, da Tiltalte var dominerende, og hun ikke turde sige ham i mod. Tiltalte bestemte, hvad Forurettede skulle sige. De havde en mistanke om, at Forurettede blev udsat for psykisk og fysisk vold. Der blev fundet blå mærker på Forurettedes krop, og når hun blev spurgt, hvor de kom fra, ville hun ikke svare. Det er personalet fra Bosted, der har fortalt hende om de blå mærker. Hun har ikke selv set dem. De blå mærker var placeret på Forurettedes lår. Personalet på bostedet vidste, at Forurettede og Tiltalte havde samleje, for Forurettede blev ikke gjort ordentlig ren bagefter. Det var næsten umuligt at tale med Forurettede uden, at Tiltalte var til stede. Hun fik at vide, at Forurettede til en pædagog havde talt over sig og fortalt, at Tiltalte var hårdhændet og bestemte meget.

Forurettedes største ønske var at være normal, hvilket for hende indebar at bo med en kæreste i et rækkehus. Forurettede var meget forelsket i Tiltalte, og det var det vigtigste for hende. På Bosted føltes det som om, at det var Tiltalte og Forurettede ”mod resten”. Hun har kommunikeret med Forurettede via opkald, mails og onlinemøder. Hun oplevede, at Forurettede blev mere og mere stædig, mens hun boede på Bosted. Forurettede ville flytte derfra og være selvstændig. Det var også derfor, hun fik ophævet sit værgemål. Hun tror, at Tiltalte fik hende overbevist om, at de to kunne klare det, og at han kunne klare plejeopgaverne. Det var ikke realistisk, at Tiltalte skulle kunne håndtere al Forurettedes pleje, og Forurettede var heller ikke realistisk i sin forestilling om sine behov, og hvordan det skulle varetages. Som tiden gik, fik Forurettede mindre og mindre kontakt med personalet på bostedet. Når hun var i kontakt med

personalet, var Tiltalte også til stede. Tiltalte deltog også i opkaldene, når hun ringede til Forurettede. Tiltalte overtog samtalerne, så hun var nogle gange nødt til at minde ham og Forurettede om, at det var Forurettede, hun ville tale med. Efterhånden blev samtalerne mere med Tiltalte og mindre med Forurettede. Tiltalte hjalp hende dog også med at forstå Forurettede, der særligt kunne være svær at forstå over telefonen.

Hun tænkte, at det ville være katastrofalt, hvis Forurettedes værgemål blev ophævet, da Forurettede ikke var i stand til at træffe de rigtige beslutninger for sig selv. Det gjorde hun Familieretshuset opmærksom på. Hun foreslog, at Forurettede kunne få en uvildig værge i stedet for sin far. Det foreslog hun fordi, der opstod konflikter mellem Forurettede og hendes far på grund af forholdet til Tiltalte. Da værgemålet blev ophævet, tænkte alle, der havde været inde over sagen i Kommune 3, "Det sker bare ikke, det her". Få døgn efter værgemålet blev ophævet, "stak" Forurettede af fra botilbuddet. Hun flyttede ind hos Tiltalte i By 1 og overgik dermed også til Kommune 1. Hun var derfor nødt til at slippe Forurettede og overleverede sagen til Kommune 1. I den forbindelse udtrykte hun, at hun var meget bekymret for Forurettede, da hun mistænkte, at Forurettede blev udsat for fysisk og psykisk vold.

Hvis en borger ikke beder om hjælp, kan kommunen som udgangspunkt ikke gøre noget. De har dog en omsorgspligt, der gør, at de kan handle i særlige tilfælde. Situationen skal nærmest være så grel, at den er "til en politianmeldelse", før kommunen kan gøre noget, uden borgeren har bedt om det. Da Forurettede flyttede ind hos Tiltalte, anbefalede hun dem at søge om hjemmepleje, selvom Tiltalte var af den overbevisning, at Kommune 1's hjemmepleje var rigtig dårlig, og at han kunne gøre det bedre selv.

Da Forurettede flyttede fra Bosted, lavede hun en aftale med botilbuddet om, at de skulle holde Forurettedes plads åben indtil december 2023. Hun kan ikke huske, hvorfor Forurettede kort tid efter sin flytning kom tilbage til Bosted en enkelt nat, men hun mener, at Forurettede og Tiltalte havde været uvenner. Hun talte ikke med Forurettede i den forbindelse.

Hun hørte ikke mere til Forurettede før midt i december 2024, hvor Kommune 3 blev kontaktet af Forurettedes far, der fortalte, at familien havde været nødt til at hente Forurettede hjem, og at de gerne ville have et botilbud til hende. Hun kom herefter i kontakt med Forurettede igen, og Forurettede fik hjemmehjælp i Kommune 3. Hun talte med Forurettede om, hvad Forurettede ønskede. Det kan godt være, at det først var i januar 2025, at hun talte med Forurettede. Forurettede gav udtryk for, at hun ville tilbage til Tiltalte. Hun talte med Forurettede om, hvad der var sket. Forurettede holdt hånden over Tiltalte, hvilket hun ofte gjorde. Forurettede fortalte, at de var blevet uvenner, og at hun var blevet smidt ud. Forurettede havde på det tidspunkt ikke fortalt hende om, at Tiltalte havde udsat hende for vold. Hun forsøgte at italesætte over for Forurettede, at det ikke var "smart" at sætte en i hendes tilstand ud på gaden midt om natten, men den samtale ønskede Forurettede ikke at have. Hun fornemmede, at Forurettedes ønske om det normale liv

igen overskyggede realiteterne. Forurettede ønskede ikke at bo på et botilbud og slet ikke på Sjælland.

Hun fandt ud af, at Forurettede havde talt med Kommune 1 om, at hun gerne ville flytte til en ældrebolig i By 2. Kommune 1 havde skrevet hende på en venteliste, men hun mistede sin plads, da hun flyttede fra Kommune 1.

Senere havde hun en samtale mere med Forurettede. Det var måske i februar 2025. Her gav Forurettede udtryk for, at hun ikke trivedes ved sin familie. Hun tænkte, at Forurettede havde det godt ved sin familie, men Forurettede følte, at hun var under et stort pres. Det handlede om, at Forurettede meget gerne ville tilbage til Tiltalte, men det ønskede hendes familie ikke. Forurettede sagde til hende, at hendes hjerte valgte Tiltalte, mens hendes fornuft valgte hendes familie. Hun fortalte, at hendes ene bror havde sagt, at hvis hun valgt Tiltalte, ville han afskære kontakten med hende. I løbet af denne samtale fortalte Forurettede også om den vold, Tiltalte havde udsat hende for.

I slutningen af februar 2025 var hun hjemme ved Forurettede. Det var første gang, hun mødte Forurettede ansigt til ansigt. Forurettede var på det tidspunkt begyndt at have tillid til hende. Hun havde givet sig god tid til at tale med Forurettede, og Forurettede havde ringet til hende mange gange for at tale om forskellige småting. Hun følte, at Forurettede stolede på hende. Hun forsøgte på den baggrund at finde ud af, hvad der var sket. Forurettede fortalte, at Tiltalte kunne slå hende på daglig basis. Det kunne være op til 3 gange om dagen, hvis han var i dårligt humør, eller han var påvirket af hash. Hun fik fornemmelsen af, at det kunne ske hver dag. Hun kan ikke huske, om Forurettede sagde det direkte. Forurettede sagde ikke noget om, hvor hun blev slået, men hun mener, at det var slag med knyttet hånd. Måske var det med flad hånd. Forurettede vidste godt, at det ikke var i orden, men hun tænkte samtidig, at det kunne være hendes egen skyld, hvis hun eksempelvis skulle skiftes. Hun italesatte over for hende, at det var meningen, at der var andre, der skulle stå for hendes pleje. Hun fik indtryk af, at Forurettede var flov over, at hun blev slået. Forurettede fortalte også, at hun en gang havde været nødt til at bede en nabo om hjælp, og at Tiltalte i den forbindelse var blevet gal på hende og havde skældt hende ud. Hun fortalte om alt det gode, Forurettede kunne få på Sjælland, men det afviste hun, da Tiltalte ikke ville kunne komme med. De talte om planen med ældreboliger. Hun fortalte Forurettede, at det ikke var realistisk, at der var to ældreboliger lige ved siden af hinanden, der blev ledige på samme tid. Hun spurgte Forurettede, hvad hun ville gøre, hvis Tiltalte slog hende igen. Forurettede var overbevist om, at hun ville kunne sige til Tiltalte, at han skulle gå en tur og på den måde undgå, at han slog hende. Forurettede kunne ikke forestille sig, at det ikke ville gå godt. Hun tænkte selv, at den strategi selvfølgelig ikke ville virke. Endnu en gang var Forurettede styret af sin drøm om det normale liv. Hun er ikke i tvivl om, at Forurettede elskede Tiltalte. Ved mødet med Forurettede, så hun ikke nogen skader på hende og tænkte i øvrigt, at hun så fin ud. Det lignede ikke, at hun havde tabt sig meget eller lignende.

Hun havde en praktikant med, der skrev journalnotatet fra samtalen med Forurettede i februar. Det kan godt passe, at det var den 6. februar 2025. Hun rettede journalnotatet, før det blev gemt. Foreholdt ekstrakten, side 671, journalnotat af 6. februar 2025, hvoraf følgende fremgår bl.a.:

”...

Forurettede forklare at Tiltalte har slået hende mange gange og efter hvilket har resulteret i at hun ikke har turde fortælle Tiltalte når hun var sulten og skulle på toilettet.

Vidne 7 spørge ind til hvor hvor mange gange Tiltalte slog hende, Forurettede fortæller at hun ikke må fortælle det.

Men efter lidt tid forklare Forurettede at Tiltalte slog hende hver anden dag og omkring 3 gange, men mest om aftenen.

...”

har hun forklaret, at det kan hun godt genkende.

Efterfølgende søgte Forurettede om en ledsageordning. Det var oplagt, at Forurettede opfyldte betingelserne for at få det. I sin ansøgning skrev Forurettede, at hun havde brug for en ledsager til at besøge Tiltalte. Hun var dog sikker på, at det var med henblik på at flytte tilbage til Tiltalte igen. Hun drøftede det med sin leder, og de tænkte længe over det. De indså, at hvis ikke de bevilgede ledsagerordningen, så ville Ankestyrelsen senere omgøre dem og bevilge ledsageordningen. De bevilgede derfor ledsageordningen. Senere ringede Forurettede til hende og fortalte, at hun havde aftalt med sin ledsager, at ledsageren skulle køre hende over til Tiltalte. Forurettede ringede hende op igen, da hun var kommet over til Tiltalte. Tiltalte begyndte undervejs at overtage samtalen, men det lykkedes hende at irettesætte ham, så hun kunne tale med dem begge to om behovet for hjemmepleje. Det er den eneste gang, det lykkedes hende at irettesætte ham. Tiltalte blev vred igen, da de talte om, at Kommune 1's hjemmepleje skulle hjælpe dem. Hun sagde til ham, at det var prisværdigt, at han ville sørge for at pleje Forurettede, men at han kunne risikere at blive syg eller af andre grunde ikke at kunne passe hende. Hun følte, at Tiltalte og Forurettede endte med at acceptere, at Tiltalte ikke kunne stå for al plejen af Forurettede. De lovede hende begge to, at de ville bede Kommune 1 om at få hjemmepleje. Tiltalte sagde, at han nok skulle passe rigtig godt på Forurettede. Det var den sidste gang, hun talte med dem. Hun tror, at Tiltalte oprigtigt var glad for Forurettede.

Der er ledsagere, der har henvendt sig til hende og sagt, at Tiltalte har overtaget ledsagerens opgave. Foreholdt ekstrakten, side 427, mail af 13. november 2023 fra DUOS til Vidne 7, hvoraf følgende fremgår bl.a.:

”...

Forurettedes kæreste blander sig ofte i vores samtaler, han bliver opfarende og vi har flere gange bedt ham om at

tale ordentligt til os og at det er Forurettede vi taler med.
 De ledsager vi har haft sendt ud, bliver de ofte uenige med eller ledsager
 oplever at kæresten, blander sig. De
 har oplevet at kæresten har råbt af dem flere gange.
 Dette har vi flere gange påtalt over for dem.
 ...”

har hun forklaret, at det ikke var ualmindeligt, at Tiltalte havde en dominerende
 adfærd. Det var samme oplevelse, personalet på botilbuddet havde.

Vidne 8 har som vidne forklaret, at hun har været Kommune 1's sagsbehandler
 for Forurettede. Hun blev ansat i kommunen i august 2024 og var rådgiver for
Forurettede ”on/off”. I midten af december 2024 bad Tiltalte Forurettede om at
 flytte fra hans lejlighed. Forurettede flyttede derfor hjem til sine forældre i
Kommune 3. Hendes rolle var at være koordinerende socialrådgiver for de
 indsatser, som Forurettede var berettiget til og ønskede at modtage. Forurettede
 var ikke under værgemål, så kort sagt, fik hun den hjælp, hun havde ret til og
 selv ønskede. Hvis hun ikke selv ønskede hjælpen, havde de meget få
 handlemuligheder. Forurettede blev tilbudt socialpædagogisk støtte i hjemmet
 og en ledsageordning. Forurettede var også berettiget til personlig pleje. Det
 blev håndteret af visitatorer i myndighedsafdelingen, som hun ikke var en del
 af.

I august 2024 havde hun begrænset og sporadisk kontakt med Forurettede.
 Kontakten var kun via telefonopkald og sms-beskeder. Hun havde en
 formodning om, at hendes kollegaer, der havde med den personlige pleje at
 gøre, havde mere kontakt med hende. Omfanget af hendes kontakt med
Forurettede var på et normalt niveau henset til, at Forurettede kun havde
 ledsageordningen. Forurettede havde nemlig i en sms til sin vejleder, Vidne 6,
 frabedt sig den socialpædagogiske støtte i oktober 2024. Hun tog i den
 forbindelse kontakt til Forurettede. Det lykkedes hende ikke at finde ud af,
 hvorfor Forurettede ikke længere ønskede den socialpædagogiske støtte.

Da hun blev sagsbehandler for Forurettede, fik hun et dokument med notater fra
 de forskellige personer, der har haft til opgave at støtte Forurettede og Tiltalte.
 Hun har ikke selv oplevet udfordringer i dialogen med Forurettede og Tiltalte.
 Hun blev bekymret, da Forurettede opsagde den socialpædagogiske støtte, da
 hun også vidste, at Forurettede også havde frabedt sig personlig pleje.
Forurettede opfyldte betingelserne for at få den socialpædagogiske støtte og
 havde et stort behov for personlig pleje. Det var derfor bekymrende, at hun
 frabad sig begge dele.

Da hun talte i telefon med Forurettede om hendes opsigelse af den
 socialpædagogiske støtte, var Tiltalte også en del af samtalen. Foreholdt
 ekstrakten, side 616-617, sagsnotat af 24. oktober 2024, hvoraf følgende
 fremgår bl.a.:

”...

Forurettede spørger, hvad Kommune 1 skal bruge afgørelsen til. Ut fortæller, at vi ikke skal bruge den, men at vi gerne ville have den liggende på Forurettedes sag. Tiltalte fortæller, at Forurettede ikke gider at være behjælpelig med noget, efter den behandling de har fået af Kommune 1. Tiltalte fortæller, at vi burde skamme os. Forurettede fortæller, at hun ikke vil have at Kommune 1 indhenter afgørelsen fra advokaten.
 ...”

har hun forklaret, at hun tror, at Forurettede bestemte under den første del af deres samtale. Hun mistænker, at det var Tiltalte, der bestemte, da de begyndte at tale om værgemålssagen.

Den næste gang hun talte med Forurettede, var Forurettede flyttet hjem til sine forældre i december 2024. Hun kan ikke umiddelbart huske et samarbejds møde i september 2024. ”§ 94” er ikke en paragraf, som hun arbejder med. Hun mener, at den dækker over ”BPA-ordningen”. ”Team 1” er forkortelsen for det team, hun arbejder i. ”Team 2” er det team, hvor Vidne 6 arbejdede. Hun kan godt huske, at de havde et møde, men hun kan ikke huske, hvad de talte om. Foreholdt ekstrakten, side 609, sagsnotat af 17. september 2024, hvoraf følgende fremgår bl.a.:

”...
 Bekymringen for Forurettede er tiltagende og det drøftes, hvornår man kan tale om omsorgssvigt. Det beskrives, at Forurettede har væggtab og blå mærker, hun er blevet dårligere fysisk, hun får ikke børstet tænder, hun har flere kramper og hun er dopet på medicin. Det drøftes om der er mulighed for, at kombinere §85-støtten med § 83, således at der kan tages mere hånd om tandbørstning, at smøre mad eller lignende. Det drøftes, at udfordringen er, hvis Tiltalte ikke ønsker det og afviser støtten.
 ...”

har hun forklaret, at hun ikke tydeligt kan huske dette. Hun har ikke selv set Forurettede før. Efter Forurettede frasagde sig støtten, samlede hun udtalelser sammen og lavede en bekymringsmail, som hun sendte til Forurettedes læge. Det kan godt passe, at de har haft et møde og talt om det, der fremgår af hendes sagsnotat. Hun skrev mailen på grund af den stigende bekymring, hun havde for Forurettede, der blev tiltagende dårligere og havde frasagt sig støtten. Mailen fungerede også som en opsummering af bekymringer fra flere fagpersoner. Foreholdt ekstrakten, side 623, bekymringsudtalelse af 19. november 2024 fra Person 7 og vidnet til Lægepraksis, hvoraf følgende fremgår bl.a.:

”...
Fysisk og psykisk helbred:
 Socialpædagogisk personale beskriver, at Forurettede giver udtryk for at få suicidale tanker og at hun har tendens til depression. Forurettede opleves

ligeledes påvirket i sit mentale helbred ift. hendes samlevers temperament. Socialpædagogisk personale beskriver, at Forurettede beskriver at hun kan have spasmer som kommer til udtryk, når hun bliver liftet f.eks. fra seng til stol, og hvis hun kommer til at sparke ud efter samleveren, kan han reagere voldsomt. Forurettedes samlever er ofte i underskud på ressourcer, hvilket kan betyde at samlever ikke har tålmodigheden/overskuddet til at hjælpe Forurettede. Forurettede har fortalt om "All in dage" hvor hun er sengeliggende hele dagen, da samlever ikke har energi til at tage hende op. Sundhedsfagligt personale beskriver, at Forurettede flere gange under plejebesøgene har givet udtryk for, at hun er bange og bekymret for samleverens adfærd. Personalet har observeret at Forurettede har haft blå mærker på benene, skuldrene og fødderne.

De hjemlige omgivelser:

Sundhedsfagligt personale beskriver et hjem, hvor der ryges euforiserende stoffer. Det beskrives ligeledes, at Forurettedes samlever kan udvise udadreagerende og truende adfærd overfor personalet, samt med råb og grimme udtalelser mod Forurettede. Det beskrives, at Forurettede i maj 2024 har opsøgt sin nabo og bedt om hjælp, da hun er utryk ved situationen i hjemmet. Det beskrives, at politiet har været tilkaldt ved denne episode, uden videre indsats.
..."

har hun forklaret, at hun godt kan genkende den mail. Der var en generel bekymring for Forurettede i de teams, der havde noget med hende at gøre. Forurettede blev orienteret om bekymringsmailen, men hun reagerede ikke på det.

I december 2024 fik de et opkald fra Forurettedes far, der orienterede om Forurettedes aktuelle situation. Hun mener, at faren var frustreret, berørt og bekymret. Så vidt hun husker, ønskede faren hjælp til Forurettede. Hun ringede til Forurettede, der fortalte, at hun havde det bedre ved sine forældre, og at hun ikke ville flytte tilbage til By 1. Da hun boede ved sine forældre, kunne hun ikke gøre mere, da det var Kommune 3, som skulle tage over. Hun mener, at hun på et tidspunkt talte med Tiltalte, mens Forurettede stadig boede ved sine forældre. Hun tror ikke, at hun har talt med Tiltalte siden. De talte om, hvilken støtte kommunen kunne give dem, når Forurettede flyttede tilbage til ham. Hun kan ikke huske, om de talte om pleje af Forurettede. Foreholdt ekstrakten, side 684, sagsnotat af 11. februar 2025, hvoraf følgende fremgår bl.a.:

"...

Der er modtaget mail fra hjælpemiddelteamet om, at Forurettede dd. flytter tilbage til Kommune 1 og skal igen bo ved sin kæreste Tiltalte. Det fremgår, at kæreste Tiltalte oplyser, at det udelukkende er ham der skal hjælpe hende, da hun/parret havde dårlige oplevelser med hjemmeplejen sidst.

"..."

har hun forklaret, at det ikke er noget, hun har talt med Tiltalte om. Hun har dog fået en besked om det. Hun kan ikke huske, hvad hun nærmere talte med Tiltalte om. Tiltalte var frustreret over noget omkring Forurettedes adresse og de rammer, kommunen skulle arbejde under. Hun mindes ikke, at der blev lagt en plan med hverken Tiltalte eller Forurettede. Hun talte ikke med Forurettede efter samtalen i december 2024.

Når hun talte med Forurettede, så var hun generelt forholdsvis styrende i deres dialog, så Forurettede kun behøvede at svare ja eller nej. Det var hendes indtryk, at Forurettede ikke var i stand til at sætte mange ord på, hvad hun ville. Forurettede vidste dog godt, hvad hun ville. Hun var tydelig i sin kommunikation og svarede ofte klart ja eller nej. Da Forurettede frasagde sig støtte, havde hun svært ved at vurdere, om dette faktisk var Forurettedes ønske. Hun har talt i telefon med Tiltalte en eller to gange. Hun mener, at Tiltalte har blandet sig i en enkelt telefonsamtale, hun havde med Forurettede. Hendes øvrige telefonsamtaler med Forurettede fandt sted, da Forurettede boede ved sine forældre.

Vidne 9 har som vidne forklaret, at han har været konsulent siden 1991 og arbejder med mobile lifte og løftslifte samt pålægning af sejl. Han arbejder også med uddannelse i brugen af lifte og sejl.

Forevist ekstrakten, side 124, foto 6 i fotorapport af 21. april 2025, hvoraf fremgår et foto af en lift, har han forklaret, at det er en gulvlift, der er beregnet til at blive kørt ind under en seng. Der skal være en afstand på 15 cm fra gulvet til sengens underkant for, at der er plads nok til liftens ben. Liften består af et understel, en mast og en bom. På bommen sidder der er en løftebøjle. Stropper fra sejlet monteres i hver ende af løftebøjlen. Forevist ekstrakten, side 252, kriminalteknisk fotomappe af 2. maj 2025, foto 3D, har han forklaret, at det er et foto af enden af løftebøjlen. Der sidder en krog, som sejlets stropper monteres på. Forevist ekstrakten, side 257, kriminalteknisk fotomappe af 2. maj 2025, foto 8, har han forklaret, at borgerens hoved placeres længst til venstre på billedet med benene mod højre side af billedet. Borgerens arme stikke vil på hver side ud mellem stropperne. Forevist foto 9A på samme side som foregående, har han forklaret, at sejlets stropper ved benene er ikke monteret korrekt på løftebøjlen. Stropperne ved benene skal krydse hinanden, når de sættes på løftebøjlen. Det er kun stropperne ved benene, der skal krydse hinanden. Forevist ekstrakten, side 780, rapport vedr. løftesejl af 27. oktober 2025, har han forklaret, at der kan man se, at sejlets stropper ved benene er monteret på løftebøjlen, så de krydser hinanden. Løkkerne på sejlet skal monteres på krogene på løftebøjlen. På hver side af løftebøjlen skal der monteres tre stropper. Der er to kroge i hver ende af løftebøjlen, og benstroppen skal sidde på den ene krog og de to andre stropper på den anden krog. Det er ikke ”alarmerende”, hvis stropperne bliver monteret anderledes fordelt på krogene, end det er meningen.

Det pågældende sejl er ”basic shell sejl”, der er egnet til at løfte fra seng til kørestol, da man kan blive siddende på sejlet. Sejlet er relativt tyndt, lavet af net og er åndbart. Hvis man glemmer at sætte en strop fra sejlet fast på løftebøjlen, før man løfter en borger, opstår der en risiko for, at borgeren kan falde ud af sejlet. Det afhænger i høj grad af den enkelte person, hvad der sker, hvis man glemmer at sætte den midterste strop fast. Han ved at den pågældende person har været spastisk lammet med ufrivillige bevægelser. Hun ville ikke være i stand til at korrigere for den manglende fastgørelse af stroppen, som en person, der kan bevæge sin krop, ville kunne gøre det. Der er et hul i sejlet omkring numsen, som borgeren vil kunne falde ud af, og hvis der mangler at blive monteret en af de midterste stropper, vil der også være et hul i siden af sejlet, hvor man kan falde ud. Åbningen omkring numsen vil ikke være større, fordi der mangler at blive fastgjort en af de midterste stropper. Foreholdt tiltaltes forklaring om, at afdøde faldt ud af sejlet, da han havde glemt at fastgøre en af midterste stropper, forklarede han, at det ikke kan afvises at være sket sådan. Ufrivillige bevægelser vil også øge risikoen for, at man falder ud af sejlet.

Hvis ikke man krydser benstropperne, risikerer man, at borgerens ben vil pege ud til siden som et ”V” i stedet for lige ud som et ”U”. Der er ingen tvivl om, at hvis sejlet ikke anvendes korrekt, er der risiko for, at der kan ske fejl. Det er ikke muligt at lave en rekonstruktion af løftet uden en fastgjort midterstrop, der kan vise, om, og eventuelt hvordan, en person vil falde ud af sejlet. Han mener umiddelbart, at et sejl i størrelse XS har været den rigtige størrelse til en, der vejede 34 kg og var spastisk lammet i hele kroppen bortset fra hoved og nakke. Han kan ikke sige det med sikkerhed uden at have set pågældende.

Den lift, der er tale om i denne sag, er en ”ældre sag”. Han har udleveret oplysningerne til politiet vedrørende den nye udgave af liften. Foreholdt ekstrakten, side 812, brugermanuel til lift, har han forklaret, at den lift, som afdøde er blevet liftet med, også har vejlet omkring 44 kg. Forevist ekstrakten, side 240, kriminalteknisk fotomappe af 9. juli 2025, foto 18A, har han forklaret, at det ikke ligner en almindelig plejeseng. Hvis man løfter fra en plejeseng, plejer man at løfte ryg og ben på borgeren, så borgeren skal løftes fra en siddende position i stedet for liggende. Sejlet skal rulles under borgeren, før man løfter vedkommende. Løftebøjlen har et drejepunkt i midten. Det er ikke et drej med løftebøjlen, der har fået en borger til at falde ud af sejlet. Løftebøjlen skal placeres over midten af sengen og stå ca. 70-80 cm fra hovedgavlen. Liftens ben skal derfor køres næsten helt ind under sengen. Det er rigtigt, at man kan låse liftens hjul, men det skal man aldrig gøre i forbindelse med en personflytning. Når sejlets stropper monteres på løftebøjlen, og man begynder at løfte borgerens vægt, vil vægten centrere sig og liften flytte sig efter borgerens vægt. Liften kan i den forbindelse både flytte sig frem og tilbage og til siderne. Løftebøjlen har et løftepunkt, og selve liften vil flytte sig således, at det der løftes, er vinkelret på løftepunktet.

Speciallæge i retsmedicin Vidne 10 har som vidne forklaret, at han har været speciallæge i retsmedicin siden 2022, og han har siden 2011 været tilknyttet specialet ved Aarhus Universitet. Han har foretaget obduktionen af Forurettede.

Foreholdt ekstrakten, side 888-889, obduktionserklæring af 2. maj 2025, ekstrakten, side 1.018-1.019, supplerende erklæring af 29. juli 2025, ekstrakten, side 1.029-1.032, supplerende spørgsmål af 25. september 2025, og ekstrakten, side 1.034-1.035, supplerende spørgsmål af 23. februar 2026, har han forklaret, at han vurderer, at dødsårsagen er de påviste blødninger i hjernen i kombination med skaderne på de indre organer i bugen. Når de i erklæringerne angiver, hvad de "antager" er dødsårsagen, så er det den højeste grad af sikkerhed, de kan udtale sig med.

Stumpe traumer er eksempelvis hudafskrabninger og blodunderløbne mærker. Det er følger efter stumpe traumer. Hvis man slår sig på et bord, eller bliver slået med en stump genstand, eksempelvis en hånd eller en ting, får man hudafskrabninger eller blå mærker. Et stumpt traume siger ikke noget om, hvorvidt man er blevet slået eller selv har slået sig, men det er en følge af noget udefrakommende. Udover stumpe traumer findes der skarpe traumer, der kan være efter knivstik, og skudtraumer. Når han skal vurdere, med hvilken kraft et stumpt traume er påført, kan det udtrykkes ved let, moderat eller kraftig kraft. En udrift i væv er udtryk for, at vævet er bristet og rykket fra hinanden.

Udrifterne i afdødes organer og fedtvæv i bugen, vurderer han, er følger af kraftige stumpe traumer. Et knytnæveslag, der på en skala fra 1-10, hvor 10 er med størst kraft, er på 3-4, er ikke et kraftigt stumpt traume. På sådan en skala vil et kraftigt stumpt traume svare til 7-10 eller 8-10. Afdødes skader i bugen er opstået ved to eller flere stumpe traumer. Det har de vurderet ud fra lokaliseringen af skaderne, der forefindes i både højre og venstre side. Nogle af skaderne på tyndtarmen og højre nyre var i højre side, mens blødningerne i fedtvævsforhæng og bugspytkirtlen var i venstre side. Skaden på leveren er placeret midt i bugen. Nogle af skaderne er udrifter med bristninger af vævet og andre er blødninger i væv. Blødningerne er følger af kar, der brister, og derfor begynder at bløde.

Foreholdt tiltaltes forklaring om, at afdøde - efter at være faldet ud af liften - lå med maven ovenpå liften, har han forklaret, at det ikke vil medføre de skader, som afdøde havde. Lokalisation af skaderne i bugen stemmer ikke med et fald fra sådan en højde. Skaderne er forårsaget af minimum to traumer. Adspurgte om skaderne i bugen kan være opstået ved det omtalte fald, hvis afdøde forud herfor var blevet slået i maven med et knytnæveslag med en kraft på 3-4 på en skala fra 1-10, hvor 10 er det hårdeste, har han forklaret, at det vurderer han ikke er tilfældet. Et sådant knytnæveslag vil ikke give de skader, han så her.

Blødningerne i den hårde og de bløde hjernehinder er placeret i det samme område, så de kan være opstået ved et enkelt traume. Det kan dog ikke udelukkes, at blødningerne er følger af flere stumpe traumer mod det samme område. Lette stumpe traumer giver blå mærker og hudafskrabninger. Ved moderate stumpe traumer er der ofte bristninger af hud eller kvæstningssår, men der er ikke nødvendigvis skader på indre organer. Blødningerne i hjernehinderne er placeret i venstre side af hovedet. Hjernen er et blødt organ, der er beskyttet af kraniekassen. Opbygning af hovedet består udefra og ind af hud, kraniet, den hårde hjernehinde, rygmarvsvæske, som hjernen ligger i, og til sidst kommer hjernen, der er beklædt med to bløde hjernehinder. De to bløde hjernehinder ligger så tæt, at de er svære at adskille. Blødningen i den hårde hjernehinde er blødt ind i et hulrum, hvorfor blødningen kan lægge sig i et større område og ikke nødvendigvis dér, hvor afdøde fik traumet. Blødningen under de bløde hjernehinder sad i siden af hovedet lidt over midten.

Ved obduktionen løftede de kraniekalotten af og vippede den bagud. Når de gør det, flytter blødningen fra den hårde hjernehinde sig, men der er stadig en indikation af, hvor den er opstået henne. Blødningerne i de bløde hjernehinder er mere stationære. Man vil ikke nødvendigvis forvente at finde udvendige skader, når man finder disse blødningerne i hjernehinderne. Hos afdøde var der dog læsion 4, med underliggende blødning i bløddele, som kan passe med blødningerne i den hårde og de bløde hjernehinder.

De anvender skitsetegninger for at skabe et overblik over deres fund. Dette er både til eget brug samt af hensyn til modtagerne af obduktionserklæringerne. Forevist ekstrakten, side 902, skitsetegning med Forurettedes skader, har han forklaret, at læsion 4 var placeret i omtrentligt samme område som blødningerne i hjernen. Der var blødninger i huden under læsion 4 i de dybere bløddele samt blødninger under den hårde og de bløde hjernehinder. De underliggende skader var måske placeret lidt længere tilbage på hovedet end læsion 4, men de kunne på trods heraf stamme fra læsionen. Foreholdt tiltaltes forklaring om, at afdøde var faldet, så hun lå med ansigtet mod gulvet, har han forklaret, at der er læsioner på begge sider af ansigtet, hvilket taler imod, at det skulle være sket ved ét fald. Alt efter, hvordan man lander på gulvet, vil sådan et fald også kunne medføre brud på næsen. Kraften af skaderne i ansigtet kan godt være foreneligt med et fald som beskrevet. De blodunderløbne mærker er lette stumpe traumer og kan stamme fra et fald. Henset til antallet og deres placering vil det dog ikke være fra ét fald, men er følger af flere stumpe traumer.

Afdøde havde hjernesvind, hvilket kan være en følge af hendes arvelige sygdom. Hendes hjerne var mindre, end hvad man ville forvente ved en rask person. Et spædbarn med den samme sygdom som afdøde, har øget risiko for blødning under den hårde hjernehinde. Der er mest viden om risikoen hos spædbørn, da blødning i den hårde hjernehinde hos dem kan forveksles med, at de er blevet udsat for vold. Det er derfor, at de i obduktionserklæringerne

skriver, at der i litteraturen er mange eksempler på spædbørn, der har den sygdom, og får blødninger i den hårde hjernehinde. Der har ikke været samme interesse for at undersøge voksnes risiko, da de oftest selv kan fortælle, hvis de har været udsat for vold. Personer med hjernesvind på grund af alkoholforbrug vil have øget risiko for blødning under den hårde hjernehinde, fordi de blodårer, der fører blodet væk fra hjernen, løber op i den hårde hjernehinde. Hvis hjernen er mindre, hænger den hårde hjernehinde i disse blodårer med et øget træk i dem til følge. Det medfører en øget risiko for blødning. Den øgede risiko er ikke udtryk for at blødningen kan opstå af sig selv. Det kræver fortsat en påvirkning udefra, men denne kan være med mindre kraft, før den forårsager blødning, end ved personer uden hjernesvind. En rask person vil skulle påføres traume med stor kraft, før der opstår blødning under den hårde hjernehinde.

De har ikke fundet eksempler i litteraturen på, at sygdommen medfører en øget risiko for blødning i de bløde hjernehindere. De anatomiske forhold ændrer ikke ved, at de bløde hjernehindere sidder tæt fast til hjernen. Der skal derfor den samme kraft til for at skabe blødninger under de bløde hjernehindere ved en syg som ved en rask person. Når der er blødninger under de bløde hjernehindere, har det været følge af et forholdsvis kraftigt stumpt traume.

Afdødes skader i bugen kunne være dødelige i sig selv. Det samme gælder for skaderne i hovedet. Afdøde havde lav muskelmasse, var svækket og vejede kun 34 kg. Hun har dermed en mindre blodmængde end en anden person, der vejer eksempelvis 70 kg. Et givent blodtab vil derfor for afdøde være relativt større end for en rask person på 70 kg. Hvis man mister blod, kan ens muskler trække sig sammen for at bevare blodtrykket ved hjertet og hjernen. Da afdøde havde lav muskelmasse, var dette i mindre grad muligt for hende. Afdøde havde blødt mindst 150 ml blod i bugen, hvilket var meget for hende. Det ville det ikke nødvendigvis være for en person på 70 kg. En rask person ville muligvis have overlevet sådan et blodtab, men det kunne afdøde ikke.

Blødning under den hårde hjernehinde medfører, at der kommer mere væske, hvilket er farligt, da det medfører et øget tryk på hjernen. Det er et tryk, man kan dø af. Personer med hjernesvind har en mindre hjerne, og der er derfor mere plads til, at hjernen kan skubbes, før det bliver farligt. Personer med hjernesvind tåler derfor en større blødning. Der er ikke nogen forskel på personer med og uden hjernesvind, når det kommer til blødning under de bløde hjernehindere, da de ligger tæt på hjernen uanset hjernesvind. Sådan en blødning kan også være dødelig. Hjernen er et følsomt organ, og ændring af tryk i hovedet er farligt. Hvis trykket i hovedet stiger, kan blodforsyningen afklemmes, og der kan blive skubbet til hjernen, så hjerneceller påvirkes. Det kan man også dø af.

I obduktionserklæringerne har de anført, at dødsårsagen er en kombination af

skader. Det skyldes, at de ikke kan sige, hvilken af skaderne, hun er død af. Hun er død og har både skader i hovedet og i bugen, der kan være dødelige.

De ydre skader tegner et billede af, at afdøde havde mange følger efter stumpe traumer af varierende alder. Det er påfaldende, da hun var kørestolsbundet og ikke kunne bevæge sig selv. Der er friske og ældre skader. Det er vanskeligt at vurdere, hvor gamle hudafskrabbinger og blå mærker er. De deler det derfor op i friske og ældre skader. De kan ikke sige noget sikkert om, hvorvidt et blå mærke er 2 eller 4 dage gammelt. En skade, der er angivet som frisk, kan være 1 time eller 24 timer gammel. Det er forskelligt, hvor lang tid blå mærker er om at forsvinde. De fleste af skaderne er ukarakteristiske, hvilket betyder, at de ikke kan sige, hvordan de er opstået. I obduktionserklæringerne har de om nogle skader angivet, hvordan de kan være opstået. Læsion 2, 4, 5 og 6 er ukarakteristiske, men de sidder på steder, hvor personer, der har været udsat for et overfald, kan få skade. Andre påførelsesmetoder kan dog ikke udelukkes.

Foreholdt tiltaltes forklaring om, hvordan den U-formede læsion 22 på afdødes ryg er opstået, har han forklaret, at han ikke kan sige, om den kan være opstået som forklaret af tiltalte. Forevist ekstrakten, side 773 og 775, fotos af kørestol, har han forklaret, at han ikke kan sige, om der er noget på kørestolen, der kan have medført læsion 22. Han kan ikke sige noget om, hvordan skaden er opstået, og han kan derfor heller ikke udelukke, at den er opstået ved et fald ned på liftens ben.

De undersøger altid for punktformede blødninger på indersiden af øjenlågene eller ansigtshulen. Sådanne blødninger kan opstå, hvis en person klemmes om halsen, så venerne afklemmes, mens arterierne ikke gør det. Det medfører, at der stiger blod til hovedet, samtidig med at blodet ikke kan komme væk derfra. Så kan der komme så meget blod, at blodkarrene brister og giver punktformede blødninger. Punktformede blødninger kan også opstå på andre måder, eksempelvis ved at kaste op eller ved stumpe traumer mod øjeregionen. De undersøger altid strubeskellettet i sager som denne. De opdagede blødning i den højre halsmuskel, hvilket stammer fra et stumpt traume. Det kan have været efter et halsgreb. Foreholdt tiltaltes forklaring om det halsgreb, han tog på afdøde, har han forklaret, at et halsgreb på 2 sekunder med i 3-4 i styrke på en skala fra 1-10, hvor 10 er størst styrke, formentlig ikke kan have medført sådan blødning i halsmusklen, men han kan hverken afvise eller bekræfte det. Han tror ikke, at et halsgreb på 2 sekunder vil give punktformede blødninger i øjnene. Muskelskaden kan nok godt være opstået med det samme, men bristninger af de små kar i øjnene kræver formentlig afklemning i længere tid med den kraft. De punktformede blødninger i venstre øje kan være opstået ved slag mod øjenregionen eller halsen. Læsion 4, 5 og 6 kan have været årsag til de punktformede blødninger i venstre øje.

Læsion 18 med skaden midt på højre bryst er påført ved et stumpt traume

med moderat eller kraftig kraft. Den vurdering skyldes, at der var blødninger i kirtelvævet. Han kan ikke komme påførelsesmetoden nærmere. Det kan godt være sket ved et greb under samleje. Mindre stumper traumer vil han på en skala fra 1-10, hvor 10 er med størst kraft, placere i den nederste tredjedel af skalaen. Lette stumpe traumer kan være forårsaget af mange ting. Afdøde havde en let grad af fedtlever, men han mener ikke, at det har haft nogen betydning for afdødes tendens til at få blå mærker. Henset til afdødes spastiske bevægelser er det muligt, at hun kan have kradset sig på halsen. Han kan ikke sige noget om, hvordan skaderne på benene er opstået. Han kan derfor heller ikke afvise, at de er påført ved hårde greb fremfor slag.

Det kan ikke afvises, at skaderne ved bugen kan være opstået ved et fald mod en lift, men det er næppe sandsynligt. Det spiller en rolle, hvordan liften er udformet, men med et fald fra almindelig sengehøjde på 80 cm er det næppe sandsynligt, at afdøde kunne få de skader, og der var også flere traumer mod bugen. Foreholdt ekstrakten, side 1.018, 2. og 4. afsnit i supplerende obduktionserklæring, hvoraf følgende fremgår bl.a.:

”...

På baggrund af det oplyste, obduktionsfundene og de supplerende undersøgelser må dødsårsagen antages at være følger til de påviste udrifter i bugens store fedtforklæde, tyndtarmens ophængningsapparat og leveren med blødning i bughulen og bughulerummet omkring højre nyre i kombination med de påviste blødninger under den hårde og bløde hjernehinde, hos denne i forvejen af hjernesvind svækkede, kørestolsbrugende og plejekrævende kvinde.

[...]

Ved vævmikroskopisk undersøgelse vurderes den påviste udrift i leveren samt blødningen under den hårde hjernehinde, blødning i bugspytkirtlen samt blødning i tyndtarmens ophængningsapparat at være frisk. Der fandtes ingen tegn til blødning på overfladen af højre nyre, og således er der ingen læsion af denne.

...”

har han forklaret, at de ikke har udtaget væv fra fedtforklædet. Det er derfor ikke omtalt i konklusionens 4. afsnit.

Afdøde kunne tåle et mindre blodtab målt i antal ml. Hun havde en lille muskelmasse og havde derfor mindre mulighed for at kompensere. Afdøde var spinkel, hvorfor der har været kortere afstand til de indre organer, end der ville have været ved en normalvægtig eller overvægtig person. Et stumt traume skal dog stadig være kraftigt, for at det kan skade organerne. De skader, som afdøde døde af, ville en rask person også kunne dø af.

De ser ikke så tit stumpe traumer mod maveregionen som en dødsårsag,

hvilket er fordi det oftest optræder i kombination med andre dødelige skader, som f.eks. slag mod hovedet. Det er svært generelt at sige noget nærmere om sandsynligheden for at dø af skader i bugen, men da maveregionen er blød og i større grad vil opsuge kraften fra et slag, ser de ikke den slags skader så tit.

Vidne 11 har som vidne forklaret, at han bor på Adresse 2, som han flyttede til i 2022. Tiltalte boede i nabohuset, Adresse 1, der støder op til vidnets soveværelse. Han har aldrig været inde hos sin nabo i Adresse 1, men har hilst på ham og spurgt, hvordan det går. Kvinden, der boede i nabohuset, talte meget dårligt. Vidnets kone har forsøgt at tale med hende. Han var hjemme den 21. april 2025. Han vågnede ved et højt skrig inde fra naboen. Det var nærmest et dyrisk skrig. Han kan kun formode, at det var hans nabo, der skreg. Han er 100 % sikker på, at det var en mand, der skreg. Skriget varede ikke ret længe, måske 5 minutter. Han ved ikke, hvad der blev skreget, da han ikke forstår dansk. Skriget har måske også indeholdt et par ord, men han husker det ikke nærmere. Han havde vænnet sig til, at der ofte lød skrig inde fra naboen, hvilket nærmest var blevet normalt. Den morgen var han dog lidt oprørt over det, da han blev vækket ved det. Han vil beskrive det som et ondt, vredt skrig, da han kobler det til den måde, naboen opførte sig på. Et halvt eller helt år tidligere var han blevet kontaktet af en anden nabo, som bad ham være til stede, når hun skulle tale med naboen i Adresse 1. Som han forstod det, var hun bange for at tale alene med naboen. Han så i den forbindelse, hvordan naboen skreg op, da han talte med deres anden nabo. Naboen reagerede, som om han ville overfalde hende, selvom hun talte roligt med ham. Der var ingen fysisk konfrontation. Efter skriget den 21. april 2025 hørte han en metallisk lyd, som om noget faldt ned på gulvet. Derefter var der stille. Han husker ikke, hvad klokken var, men da han blev afhørt af politiet, kunne han angive tidspunktet. Det var i hvert fald om morgenen. Han står normalt op kl. 6, når han skal på arbejde. Han havde dog fri den dag. Hans børn og kone var i Ukraine, og han sov efter at have været på fisketur. Han mener, at han skrev til sin kone, at der var sket noget inde hos naboen. Foreholdt, at han skrev til sin kone kl. 8.07, forklarede han, at han skrev ret hurtigt til hende, efter han var vågnet. Omkring kl. 10 kom der et par politibiler og en ambulance. Han har talt med politiet to gange, dels den 21. april 2025 og et par måneder senere på Politistation. Han talte med politiet på engelsk, som han taler i begrænset omfang. Foreholdt ekstrakten, side 1.181, afhøring den 2. juni 2025, hvoraf fremgår følgende bl.a.:

”...

Afhørte forklarede, at han hørte Tiltalte råbe høje med en aggressiv tone kl. ca. 07.30.

...”

har han forklaret, at han nok har forklaret sådan til politiet. Det kan godt passe, at han hørte skriget omkring kl. 7.30. Da han talte med politiet, havde

han det frisk i erindring. Foreholdt, at han i samme afhøring skulle have forklaret bl.a., at

”...

Afhørte forklarede, at Tiltalte trampede og råbte i ca. 20 min. fra kl. 07.30, hvorefter der blev stille

...”

har han forklaret, at han har forklaret sådan til politiet. Han kunne ikke høre den kvindelige nabo. Det er svært at huske, om det tog 5 minutter eller 20 minutter, da det er 1½ år siden. Hele episoden, som indeholdt skriget og larmen fra metal, varede dog helt sikkert mere end 5 minutter. Det var mere skrig, end det var råb. Da han ikke kan dansk, har han svært ved at skelne skrig og decideret råb. Han husker nu, at naboen trampede med benene på gulvet. Det var ikke normal gang på gulvet, men mere voldsomt. Han kan ellers ikke høre, når naboen går rundt i lejligheden. De metalliske lyde lød som håndvægte, der falder ned på gulvet. Lyden varede ikke ret længe, måske 30 sekunder, som om noget blev flyttet rundt inde i lejligheden. Han har hørt lignende lyde derindefra før. Han husker ikke, om lydene forekom dagligt, men det er muligt. Da lydene stoppede, hørte han ikke mere. Foreholdt ekstrakten, side 1.184, 1. afsnit, afhøring den 2. juni 2025, hvoraf fremgår følgende bl.a.:

”...

Ud over råb fra Tiltalte, hørte afhørte bump / flytning af metal genstande. Afhørte beskrev det var lyden af noget tungt og hårdt der blev flyttet og banket rundt. Afhørte beskrev det som lyde fra et træningscenter, hvor der bliver flyttet / tabt vægtstænger. Afhørte hørte desuden hjul lyde køre rundt på gulvet.

...”

har han forklaret, at det er meget muligt, at han har forklaret sådan til politiet. Han husker ikke i dag lyden af hjul fra lejligheden. Han hørte ikke den kvindelige beboer i lejligheden. Foreholdt, at han i samme afhøring skulle have forklaret bl.a.:

”...

Afhørte forklarede, at han hørte mest Tiltalte råbe, men hørte også stønnyde fra Forurettede. Afhørte beskrev, at han har hørt lignende lyde før. Det er dog noget tid siden.

...”

har han forklaret, at det godt kan være, at han har forklaret sådan. Når Forurettede sagde noget, var det, som om hun stønnede. Den morgen hørte han kun den mandlige nabo. Der har tidligere været skrig inde fra lejligheden. Der har også været metalliske lyde af noget, der falder på gulvet før. Naboen

bankede også på væggen. Det skete ret ofte. Andre gange var der stille. Inden Forurettede flyttede ind, var der helt stille. Da Forurettede flyttede tilbage til ham, begyndte lydene igen. Han havde vænnet sig til lydene, så det var ikke noget særligt. Skriget var ikke ét langt skrig, men med flere små ophold. Han har ikke set noget voldeligt mellem Tiltalte og Forurettede.

Vidne 12 har som vidne forklaret, at hun kendte Forurettede og Tiltalte fra Bosted, hvor hun var ansat som nattevagt. Hun kendte ikke Forurettede, før Tiltalte flyttede ind hos hende, og hun mener også, at deres forhold på det tidspunkt var forholdsvis nyt. Hendes forhold til Forurettede og Tiltalte var arbejdsrelateret, da hun hjalp med at give Forurettede medicin til natten og nogle gange også hjalp hende med at komme i seng. Hun blev også veninde med Forurettede på Facebook. Hun var alene om opgaven og havde ikke følgeskab af kollegaer. Efterhånden overtog Tiltalte mange af de funktioner, hun udførte om natten, da dette passede bedre for Forurettede og Tiltalte. Det var tydeligt for hende, at Forurettede og Tiltalte var glade for hinanden. Tiltalte havde det svært med personalet og virkede ifølge hendes kollegaer også dominerende over for Forurettede. Det var dog ikke noget, hun oplevede personligt, da hun er vant til at have med "skæve eksistenser" at gøre. Tiltalte havde lidt med sit sprog, hvor han kunne sige mindre pæne ting til personalet, men hun har ikke set ham være truende over for dem. Hun synes ikke, at Forurettede ændrede adfærd i den periode, hun så hende på Bosted, men hun var der heller ikke om dagen. De fortalte hende, at Forurettede havde en retssag, hvor hun ønskede sit værgemål ophævet.

Da Forurettede og Tiltalte flyttede til By 1, prøvede hun at hjælpe dem med at finde en ledsager gennem Kommune 1. Det var svært at finde en ledsager, da der stort set ikke er offentlig trafik, der går til Landsby. Det endte med, at hun påtog sig opgaven som Forurettedes ledsager, hvilket hun efterfølgende var i 15 timer om ugen. Omkring 1 gang om ugen kørte hun Forurettede til og fra ærinder. Efter de var flyttet, bemærkede hun, at det gik ned ad bakke med Forurettede og Tiltaltes forhold. Tiltalte havde det med at komme op at skændes med alle de instanser, der kom i hjemmet, fordi han ikke mente, at de udførte deres arbejde ordentligt. Til sidst ophørte hjemmeplejen med at komme, hvorefter Tiltalte overtog plejen af Forurettede. Hun tænkte, at det var usundt for Tiltalte, der selv var handicappet, at have alle de kasketter på som kæreste, plejer og ham, der skulle tage sig af huset. Tiltalte var meget oppe mod systemet, som han følte var imod ham. Det gik alt sammen ud over Forurettede, som blev mere og mere fysisk syg. Hun tålte ikke proteiner og havde kronisk dårlig mave i en lang periode. Forurettede og Tiltalte spiste godt og gjorde meget for at hygge sig, men hendes dårlige mave gav mange uheld, som krævede tøjvask og rengøring. Forurettede ville ikke bruge ble, da hun syntes, at det var uværdigt, og da hun var ked af, at hendes mand skulle skifte hende. Forurettede sagde, at hun prøvede at lade være med at spise for at undgå uheld.

Forurettede var altid glad. Mellem 14 dage og 1 måned inden Forurettede flyttede over til sin familie på Sjælland i december 2024, var vidnet ude at handle sammen

med Forurettede og Tiltalte. Forurettede fangede hende i et ledigt øjeblik, hvor Tiltalte ikke var til stede og fortalte, at hun var blevet slået af Tiltalte. Forurettede fortalte nærmere, at hun var blevet slået to gange. Den ene gang havde det været en lussing, og den anden gang havde han haft fat i hende. Forurettede sagde ikke, hvordan episoderne var opstået, hvor hun var blevet udsat for vold. Det var noget, vidnet slet ikke havde set komme, selvom det havde undret hende, at Forurettede ikke rigtig var ved sig selv og kørte ind i alt muligt med kørestolen. Hun sagde til Forurettede, at hun ikke skulle finde sig i det, og at hun skulle tage på krisecenter. Forurettede var bange for, at Tiltalte skulle høre, hvad de snakkede om. Forurettede var også lidt tilbageholdende i forhold til, hvad hun skulle gøre ved det. Forurettede var påvirket af den vold, hun var udsat for. Der var ikke noget at se fysisk på Forurettede efter vold, men Forurettede var ikke sig selv. Hun har ikke set Forurettede uden tøj på, mens Forurettede boede i By 1. Dengang var det ikke noget, hun talte med Tiltalte om, og hun var i vildrede om, hvorvidt det var noget, hun skulle gå ind i.

Senere modtog hun en besked fra Forurettede om, at hun var blevet hentet af hendes bror med politiets hjælp. Forurettede oplyste ikke konkret, hvorfor hun var blevet hentet. Hun har ikke hørt, at Tiltalte skulle have slået Forurettede til en koncert. Hun var efterfølgende på Sjælland en enkelt gang med et fjernsyn og nogle dvd-film, som hun skulle aflevere til Forurettede. Forurettede sagde ved den lejlighed, at hun savnede Tiltalte og gerne ville tilbage til ham. Det føltes, som om Forurettede havde glemt det negative og bare gerne ville tilbage. Hun talte med dem begge om, at de skulle passe på med vold. Tiltalte gav hende ret i, at der ikke skal være vold i et parforhold. Han erkendte også, at han ikke havde været ordentlig over for Forurettede, men han fortalte ikke, hvad han havde gjort. Hun forsøgte at italesætte, at Tiltalte bare skulle være kæreste for Forurettede, og at de skulle have hjælp udefra. Det anerkendte de begge to.

Forurettede prøvede at overtale hende til at køre hende tilbage Tiltalte. Hun syntes, at det var for langt, hvorfor det ikke blev til noget. Da Forurettede kom tilbage til Tiltalte, besøgte hun dem en enkelt gang i slutningen af marts eller begyndelsen af april 2025. på det tidspunkt var hun ikke længere ansat som ledsager for Forurettede. De fik en kop kaffe og snakkede sammen. Hun kunne se, at både Tiltalte og Forurettede havde tabt sig meget, og at Forurettede var begyndt at blive syg igen. De havde det begge svært med kosten og medicinen. De virkede glade, men var også frustrerede over de udefrakommende ting. Hun så ingen skader på Forurettede. Det har hun ikke set på noget tidspunkt. Hun har oplevet, at Forurettede kunne være bange for Tiltalte, som var meget dominerende og ville bestemme. På den anden side tror hun også, at Forurettede affandt sig med det og kunne lide, at Tiltalte bestemte. Hun har ikke oplevet, at Tiltalte blev sur, hvis Forurettede havde uheld.

Den 21. april 2025 var hun i telefonisk kontakt med Tiltalte to gange. Hun ringede til Tiltalte om formiddagen, fordi de havde talt sammen dagen før, hvor hun havde kunnet mærke, at det hele var ved at gå galt igen. De var begge pressede, da Forurettede var syg og ingenting spiste, og det hele gik Tiltalte meget

på. Deres samtale havde fyldt i hende hele natten, og hun var bange for, at det, der var sket tidligere, ville gentage sig. Hun var derfor nødt til at ringe til Tiltalte igen. Hun sagde til Tiltalte, at det ikke stod til diskussion, at de skulle i gang med den ble og have hjælp udefra, da ingen af dem kunne holde til det længere. Hun troede egentlig, at hun talte med dem begge to, og at Forurettede var med i opkaldet, mens hun sad i baggrunden. Tiltalte gav hende ret i det med bleen, og at de også skulle have en "hjemmehosser" fra kommunen. De talte ikke om andet. Tiltalte fortalte ikke, hvad der var sket om morgenen. Han sagde heller ikke, at "nu spiller hun død igen". Det har hun aldrig hørt Tiltalte sige før. Da hun talte med Tiltalte om formiddagen, var der ikke noget påfaldende ved ham. Det lød ikke på ham, som om der var noget galt.

Om eftermiddagen ringede Tiltalte grædende og fortalte, at Forurettede var død. Han fortalte, at politiet havde været der og havde hentet hende. Han sagde, at han havde tabt Forurettede under hendes morgentoilette. Han fortalte ikke, hvordan han havde tabt hende, men at han havde tabt hende ned på ryggen. Hun undrede sig over, at han havde brug for at forklare hende det. Det lød også usandsynligt for hende, men hun spurgte ikke nærmere ind til det. Hun synes ikke, at det burde kunne lade sig gøre, at han tabte hende, da hun havde et sejl, som hun sad i, når hun blev kørt fra sengen til toilettet. Tiltalte fortalte, at han havde lagt sig til at sove, og da han vågnede igen, sad Forurettede og var død i kørestolen. Hun tænkte ikke over, om Forurettede havde været i live, da hun talte med Tiltalte om formiddagen. Foreholdt ekstrakten, side 1.190, afhøring den 22. april 2025, hvorfor følgende fremgår bl.a.:

"...

Afhørte havde spurgt Tiltalte, om Forurettede havde slået hovedet i forbindelse med tabet, men det havde hun ikke. Han sagde, at hun havde slået lænden og havde fået et mærke derpå.

..."

har hun forklaret, at det lyder rigtigt, at hun har forklaret sådan til politiet. Tiltalte sagde i deres samtale, at Forurettede ikke havde slået hovedet, da hun var landet på ryggen. Han virkede frustreret og ked af det under samtalen. De talte ikke om, hvad der skulle ske. Hun har ikke talt med ham siden. Hun tror ikke på hans forklaring om, at han har tabt hende ud af liften. Hun har aldrig i sit arbejde set nogen blive tabt ud af en lift. Foreholdt ekstrakten, side 1.193, afhøring den 29. april 2025, hvoraf følgende fremgår bl.a.:

"...

Afhørte mente, at hun havde hørt i Forurettede i baggrunden, og følte at Forurettede havde været til stede under samtalen.

Adspurgt om hun var sikker på at have hørt Forurettede, forklarede afhørte, at hun synes hun hørte nogle små ynklige suk, der måtte stamme fra Forurettede. Afhørte ønskede derfor ikke at ændre noget i forhold til sin tidligere forklaring.

...”

har hun forklaret, at Forurettede generelt kunne give nogle små pip. Hun var lige så meget i tvivl om det, da hun talte med politiet, som hun er i dag. Hun er bare gået ud fra, at Forurettede var til stede og i live under den første samtale.

I det andet opkald, var Tiltalte oprørt, men nogenlunde fattet. Han kunne ikke stringent fortælle, hvad der var sket, og det kom lidt frem i bidder. Det virkede ikke som om, han havde et overblik over, hvad der var foregået. De talte ikke om, at faldet fra liften kunne have forårsaget Forurettedes død. Foreholdt ekstrakten, side 1.190, afhøring den 22. april 2025, hvoraf fremgår følgende bl.a.:

”...

Direkte adspurgt, om afhørte fornemmede, at Tiltalte var bekymret for, at faldet havde noget at gøre med Forurettedes død, forklarede afhørte, at det var Tiltalte tydeligt bekymret for. Omvendt havde Forurettede også været syg længe.

...”

har hun forklaret, at hun ikke helt husker, om hun har forklaret sådan til politiet, men at det nok skal passe, når de har skrevet det. Tiltalte sagde, at hun faldt ned og slog sin ryg. Det er rigtigt, at Tiltalte var bekymret for, om Forurettede var død af faldet fra liften. Selv tænkte hun, at Forurettedes krop havde givet op, og hun var sultet ihjel. Foreholdt s. 1.190 i samme afhøring, hvoraf følgende fremgår bl.a.:

”...

Afhørte havde sagt til Tiltalte, at Forurettede formentlig ville blive obduceret, hvilket han godt var klar over.

Afhørte havde sagt dette, fordi hun så tænkte, at man ville kunne få svar på, om faldet havde spillet ind, eller hvad hun ellers var død af.

...”

har hun forklaret, at hun har forklaret sådan til politiet. Hun husker ikke, hvordan Tiltalte forholdt sig til dette.

Tiltaltes egne udfordringer kom til udtryk ved, at han var vred på alt og alle og skulle diskutere alting. Tiltalte kunne også verbalt blive irriteret over ting hos Forurettede. Hun tror, at det var en følge af Tiltaltes kognitive udfordringer. Tiltalte kunne, udover vigtige ting i hans liv, heller ikke huske fra sin næse til mund. Det var korttidshukommelsen, det var galt med hos Tiltalte. Forurettede var ikke helt alderssvarende, men rimeligt mentalt velfungerende.

Vidne 13 har som vidne forklaret, at hun fra midten af 2024 har været ansat som Tiltaltes § 75-støtteperson i forbindelse med anbringelsen

af hans datter. Hun har mødt Forurettede to gange, hvilket vist var i starten af hendes indsats i august 2024, og senere et stykke tid inden Forurettede flyttede til sine forældre på Sjælland. Hun mener ikke, at de har mødtes hjemme hos Forurettede og Tiltalte. Hun kunne se, at Forurettede og Tiltalte var rigtig glade for hinanden i den måde, de kommunikerede med hinanden på. Hun kunne også se, at de havde udfordringer i deres parforhold. Den største udfordring for dem var nok, at Tiltalte selv var udfordret af sin egen hjerneskade. Det kom til udtryk ved, at han hurtigt blev udtrættet, døjede med hovedpine og led af hukommelsessvigt. Tiltalte havde selv valgt at stå for plejen af Forurettede. Det stressede ham på den måde, at han var meget bundet op af faste tidspunkter, hvor Forurettede skulle noget. F.eks. oplevede hun ved deres møder på kommunen, at Tiltalte ofte var i tidspres for, at han kunne nå at komme hjem til Forurettede for at give hende medicin. Tiltalte anerkendte også, at han var lidt stresset, fordi det var en stor opgave at stå for. Hvis Forurettede havde været vågen om natten, kunne han være ekstra presset. Tiltalte var dog god til at sige fra og aflyse deres møder, hvis han ikke kunne overskue dem. Overordnet set var det hendes indtryk, at Tiltalte formåede at holde hovedet koldt i pressede situationer. Hun har ikke oplevet, at Tiltalte var voldelig over for Forurettede. Det har Tiltalte heller aldrig talt om. Forurettede har heller ikke sagt noget til hende om det, de få gange, der er mødtes.

Den dag, Forurettede døde, skrev Tiltalte og meldte afbud til en tid til udredning, han havde fået i ugen efter hos en psykolog i By 4. Han skrev noget i retning af, at Forurettede ”var helt død”, hvorfor hun gik ud fra, at Forurettede bare var træt. Der var dog noget i den kryptiske besked, der fik hende til at ringe til Tiltalte for at høre, hvad der foregik, og om alt var okay. Tiltalte fortalte i samtalen, at Forurettede var død. Hun spurgte, hvordan det var sket. Tiltalte sagde, at Forurettede var faldet forover af toiletstolen, mens hun sad på toilettet, og at han havde glemt at spænde hende fast. Han spurgte Forurettede, om hun var okay, hvilket hun bekræftede, hvorefter han fik hende bakset ind i kørestolen i stuen. Han havde derefter lagt sig til at sove på sofaen. Tiltalte forklarede ikke, hvordan hun var landet på gulvet. Han sagde kun, at hun var faldet forover. Foreholdt ekstrakten, side 1.209, afhøring den 21. april 2025, hvoraf fremgår følgende bl.a.:

”...

Tiltalte havde hertil oplyst, at Forurettede var død. Videre oplyste han, at han tidligere d.d. havde hjulpet Forurettede over på hendes toiletstol. Han havde herunder glemt at spænde Forurettede fast til stolen i den ene side, hvilket medførte, at hun på et tidspunkt var faldet ned fra stolen. Ifbm. hermed, var hun landet ind over en lift inden hun landede på gulvet. Under faldet havde Forurettede råbt av.

...”

har hun forklaret, at det er rigtigt, at hun har forklaret sådan til politiet. Hun havde det i frisk erindring, hvad Tiltalte havde sagt til hende, da hun blev afhørt

om aftenen. Hun er sikker på, at Tiltalte sagde, at Forurettede var faldet ned fra toiletstolen, da han havde sat hende på toilettet. Foreholdt side 1.216, afhøring den 20. maj 2025, hvoraf fremgår følgende bl.a.:

”...

Forespurgt om afhørte var sikker på, at det netop beskrevne var præcis det, som Tiltalte havde forklaret den 21. april under telefonisk samtale svarede afhørte, at det var hun 100 procent sikker på. Afhørte huskede hele samtalen, som var det i går.
...”

har hun forklaret, at hun har forklaret sådan til politiet, da hun var sikker på, hvad hun tidligere havde forklaret. Foreholdt tiltaltes forklaring om, at Forurettede faldt ud af en lift, forklarede hun, det er nyt for hende. Tiltalte virkede i telefonsamtalen meget fattet og rolig og startede med at sige, at ”hun lige var blevet hentet”. Hun tilbød Tiltalte at køre ud til ham, hvortil han svarede, at det behøvede hun ikke. Det var ikke noget, der undrede hende som sådan, da hun vidste, at han havde nogle naboer, som han talte med, men ikke et netværk i øvrigt. Foreholdt ekstrakten, side 1.209, afhøring den 21. april 2025, hvoraf fremgår følgende bl.a.:

”...

Under samtalen havde afhørte tænkt over, at Tiltalte havde lydt meget rolig. Under samtalen havde han endvidere fortalt om sin datter, som han skulle have samvær med i den kommende uge.
...”

har hun forklaret, at det er rigtigt, at de snakkede om hans datter. Hun husker ikke, hvad Tiltalte ellers sagde. Tiltalte sagde ikke, om han havde udøvet vold mod Forurettede. Siden har hun hilst kort på Tiltalte i samværshuset, men de har ikke talt sammen.

Det er hendes indtryk, at Tiltalte gjorde, hvad han kunne, for at tage vare på Forurettede. Efter Forurettede kom hjem fra sine forældre, drøftede hun med Tiltalte om, han kunne holde til det, og om der skulle sættes plejepersonale på opgaven, så han ikke skulle stå med ansvaret. Tiltalte havde fortalt, at Forurettede havde været indespærret hos sine forældre, og at de ikke havde givet hende den fornødne pleje og den kost, hun skulle have. Det var derfor vigtigt for ham, at Forurettede fik noget sul på kroppen. Hun kan ikke afvise, at hun så et billede af Forurettede på Tiltaltes telefon. Foreholdt ekstrakten, side 1.213, afhøring den 20. maj 2025, hvoraf fremgår følgende bl.a.:

”...

Kort tid efter modtog afhørte nogle billeder fra Tiltalte, hvor afhørte kunne se Forurettede. Det var meget tydeligt for afhørte, at Forurettede så meget tynd / underernæret og syg ud efter sit ophold ved sine forældre. Det var afhørtes opfattelse, at Forurettedes

tilstand generelt virkede forværret efter, at hun kom retur.
Forurettede ”tissede og sked” mere ud over det hele og i stolen.
 ...”

har hun forklaret, at hun har forklaret sådan til politiet. Hun er ikke sikker på, at Tiltalte altid forstod omfanget af Forurettedes plejebehov. Foreholdt ekstrakten, side 1.537, sms-korrespondance mellem tiltalte og vidnet den 21. april 2025, hvor tiltalte har skrevet kl. 14.47:

”Det vil jeg gerne være fri for lige nu Forurettede er død idag så er helt knust”

har hun forklaret, at hun ikke husker den præcise korrespondance. Hun forstod Tiltaltes besked på den måde, at Forurettede var helt udmattet. Det var først, da hun talte med ham, at hun blev klar over, at Forurettede var død.

Hendes hovedformål som støtte-kontaktperson var at arbejde med Tiltalte omkring hans datter. Når det har handlet om Tiltaltes datter, har han haft fuldt fokus på hende. Hendes oplevelse af Tiltaltes hukommelsesevne var, at han ikke kunne huske og beskrive et hændelsesforløb. Han kunne huske vigtige praktiske ting, som Forurettedes medicin eller hans aftaler med vidnet. Hun kan ikke sige, hvordan Tiltaltes hukommelse fungerer, hvis han har været udsat for noget traumatisk.

Vidne 14 har som vidne forklaret, at hun i dag arbejder som fængselsbetjent, men tidligere har været ansat ved Kommune 1. Fra 2020 til 2023 var hun § 75-støtteperson for Tiltalte i forbindelse med anbringelsen af Tiltaltes datter uden for hjemmet. Hendes arbejde som støtteperson stoppede, da Tiltalte sagde til hende, at han ville slå socialrådgiveren på sagen ihjel, da han ikke var enig i anbringelsen. Hun havde pligt til at underrette kommunen om udtalelsen og lavede derved sin egen opsigelse. Hun stoppede som støtteperson, før Forurettede flyttede ind hos Tiltalte i november 2023. Hun har ikke mødt Forurettede.

I april 2025 arbejdede hun i Arrest, da Tiltalte blev indsat. Hun kunne se på følgesedlen fra politiet, at hun havde set navnet før, men hun huskede ikke hvor fra. Inden Tiltalte skulle i grundlovsforhør, skulle han på gårdtur for at ryge. Da hun åbnede døren ind til hans celle, kunne hun genkende ham. Hun tror ikke, at han genkendte hende. Hun sagde til ham, at det var noget værre rod, uden at give sig til kende. På vejen ud i gården, sagde han, at det var noget værre noget, da han var sigtet for drab, fordi han havde slået sin kone eller kæreste ihjel. Tiltalte sagde uopfordret, at han havde tabt hende. Hun spillede dum, velvidende at Forurettede sad i kørestol, og spurgte, hvad han mente. Tiltalte sagde, at Forurettede var handicappet, og at han var kommet til at tabe hende. Tiltalte sagde også, at han havde sparket til hende, men at ”han ikke huskede, om det var før eller efter hun var død”. Han virkede nedtrykt, da han sagde dette. Han sagde ikke andet. Hun informerede sine kollegaer om,

at hun ikke skulle hente ham fra gårdturen, da der var personkendskab, og da han havde udtalt sig til hende. Hun fortalte senere politiet, hvad han havde sagt. Foreholdt ekstrakten, side 1.220, afhøring den 1. maj 2025, hvoraf fremgår følgende bl.a.:

”...

Afhørte mente ikke at sigtede genkendte hende. Sigtede sagde til afhørte, at han havde slået sin kæreste ihjel. Sigtede sagde han havde tabt hende, og nu var hun død. Sigtede fortalte yderligere at han havde slået afdøde i hovedet. Sigtet var i tvivl om, det var før eller efter afdøde var død, men sigtede sagde, at hun formentlig var død, da han slog hende. Afhørte synes det virkede som om, at sigtede var i chok.

...”

har hun forklaret, at hun har forklaret sådan til politiet. Hun havde Tiltaltes fortælling i frisk erindring på det tidspunkt, så det, hun har forklaret til politiet, svarer til det, som Tiltalte fortalte hende. Tiltalte fortalte, at han havde slået hende i hovedet og ikke, at han havde sparket hende. Tiltalte uddybede ikke, hvordan han havde tabt hende.

Politiassistent Vidne 15 har som vidne forklaret, at han har været ansat i politiet siden 2005 og har arbejdet som efterforsker i 10 år. I denne sag har han været med til at afhøre Tiltalte, inden han skulle fremstilles i grundlovsforhør. Den 21. april 2025 kørte han til gerningsstedet kl. 16 og foretog afhøringer i området. Han så først Tiltalte om aftenen omkring kl. 21, da han og en kollega skulle køre ham til personundersøgelse ved Retsmedicinsk Institut i Aarhus. Han havde ikke noget forudgående kendskab til Tiltalte. Under køreturen til og fra Aarhus talte de om løst og fast og om, hvordan en afhøring foregår. Tiltalte blev i den forbindelse vejledt om sin ret til at have en forsvarer til stede under afhøringen. Han sagde også til Tiltalte, at han på grund af sagens alvor nok også burde bede om at få en forsvarer til stede. Tiltalte valgte imidlertid, at han ikke ønskede have en forsvarer til stede under afhøringen, fordi han sagde, at han bare ønskede at forklare det, som det var. Da de kom tilbage fra Aarhus, fik Tiltalte en times pause, inden de gik i gang med afhøringen. Afhøringen begyndte kl. 2.10 og varede 2 timer. De var to betjente til stede under afhøringen. Han stillede spørgsmålene til Tiltalte, mens hans kollega skrev afhøringen ned. Undervejs i afhøringen gav han Tiltalte plads til at tænke sig om, inden han svarede. De holdt også rigtige pauser undervejs, bl.a. efter 40 minutter. Det er ikke usædvanligt, at de afhører en anholdt om natten på grund af tidsfristerne, hvor sagen skal være klar, inden et grundlovsforhør.

Inden han begynder en afhøring, sikrer han sig, at personen er egnet til afhøring. Under køreturen frem og tilbage fra Aarhus, havde Tiltalte virket nærværende, fattet og med en god øjenkontakt. Tiltalte fortalte under turen, at han havde en hjerneskkade, hvilket vidnet tog med i vurderingen af, om Tiltalte

kunne afhøres. Han havde indtryk af, at Tiltaltes hukommelse fungerede godt, ud fra den måde han beskrev tingene på, ligesom Tiltalte kunne fortælle om sit gamle erhverv og detaljeret kunne berette om hændelser i den forbindelse. De talte vist ikke om ting, der var sket for kort tid siden. Han husker, at de talte om dagens forløb, fra det tidspunkt Tiltalte havde mødt politiet. Det klarede Tiltalte fint. Han skønnede, at Tiltalte kunne afhøres, og han fik ingen ”vibes” fra Tiltalte, der gjorde ham betænkelig ved at gennemføre afhøringen.

Afhøringen forløb stille og roligt. Stemningen var ikke træls eller negativ. Tiltalte fik plads til at forklare hændelsesforløbet, som han så det. Vidnet tænkte inden afhøringen, at han ville være objektiv, fordi han på det tidspunkt ikke kendte sagens nærmere omstændigheder. Den første del af afhøringen handlede om, hvorvidt der kunne været sket et uheld. De kom i den forbindelse mere generelt ind på Tiltalte og Forurettedes forhold og deres dagligdag. Tiltalte fik plads under afhøringen til at forklare sig, og han bestræbte sig på ikke at lægge ordene i munden på Tiltalte. I pausen spurgte han Tiltalte, om han var okay, hvilket han bekræftede. Hvis Tiltalte havde givet udtryk for, at han ikke var okay, ville det have ændret afhøringen. Han synes ikke, at Tiltalte ændrede sig, efterhånden som afhøringen skred frem. Foreholdt tiltaltes forklaring om, at han blev presset under afhøringen, forklarede han, at de på intet tidspunkt pressede Tiltalte. Hvis en person under en afhøring siger, at han ikke kan huske noget, vil han naturligt forsøge at stille spørgsmålet på en anden måde for at aktivere hukommelsen hos den afhørte. Hvis en person siger, at han ikke vil svare på et spørgsmål, accepterer han dette. Han kan ikke genkende, at de forventede et svar fra Tiltalte, eller at han kan have følt sig tvunget til at komme med et bestemt svar. Han mener ikke, at der var noget i afhøringen, som foregik uhensigtsmæssigt. Han kunne ikke mærke på Tiltaltes adfærd, at Tiltalte har udfordringer. Hvis han overskrider grænsen for en ordentlig afhøring, vil det give ham problemer. Han havde været sammen med Tiltalte i omkring 3 timer, da afhøringen blev påbegyndt. Han ved ikke, hvordan Tiltalte fungerer normalt.

I samtalen med Tiltalte inden afhøringen så han ikke, at Tiltalte havde nogle af de problemstillinger, Tiltalte beskrev. Han var ikke klar over, at Tiltalte har problemer med korttidshukommelsen. Han vurderede, at Tiltalte var egnet til afhøring ud fra deres indledende samtale. Han bemærkede ikke, om Tiltalte blev udtrættet under afhøringen. Tiltalte sagde inden afhøringen, at politiet havde behandlet ham pænt efter anholdelsen. Han ved ikke, om Tiltalte havde fået mulighed for at få noget søvn inden afhøring. Han ved personligt ikke, hvordan det er at sidde til en afhøring hos politiet som sigtet, men han har set det ude fra, når han afhører personer, hvilket er en del af hans arbejde. Han kan ikke sige, om en sigtet generelt kan føle et behov for at komme med en forklaring på, hvad der kan være sket i en sag.

Øvrige oplysninger

Det fremgår af obduktionserklæring af 2. maj 2025 fra Institut for Retsmedicin, Aarhus Universitet, at Forurettede blev obduceret den 22.

april 2025. Af erklæringen fremgår følgende bl.a.:

"...

Resumé og konklusion

Ved obduktionen af den 31-årige kvinde, der blev fundet livløs i sin kørestol, fandtes:

Hudafskrabninger i hovedet (1, 3, 6, 8, 10), på halsen (11-16), ryggen (22), højre arm (25-27) og begge fødder (32, 40), blodunderløbne mærker i ansigtet (2, 4, 5, 9), på brystet (17-20), bugen (21), begge arme (23, 24, 28, 29) og begge ben (30, 31, 33-39) samt slimhindebristning i underlæben (7).

Der påvistes enkelte punktformede blødninger i venstre øjes øvre bindehinde samt blødning i den dybe del af den højre halsmuskel. Der var ingen brud af strubeskelettet.

Endvidere blødning i bløddelene over kraniekuplen fortil i begge sider, væsketilblandet blødning under den hårde hjernehinde (ca. 50-100 ml), blødning under den bløde hjernehinde i venstre side, udrift og blødning i bugens store fedtforklæde (omentum majus), udrift i tyndtarmens ophængningsapparat (tyndtarmskrøset) og udrift på bagsiden af venstre leverlap. Der var blødning i bughulen (min. 150 ml) og i bughulerummet omkring højre nyre (retroperitoneum, ca. 200 ml), blødning på overfladen af højre nyre, blødning i bugspytkirtlen, blødning i de dybe dele af højre brystkirtel samt blodudtrædninger i lungevævet i højre lunge. Der var brud af højre 5. ribben fortil samt brystbenet uden omkringliggende blødning.

Af tegn på forudbestående sygdom påvistes blæredannelse i den bløde hjernehinde på undersiden af venstre tindingelap, forkalkning i den hårde hjernehinde samt en butrandet, fast lever. Ved CT-scanning påvistes endvidere hjernesvind i højre side af hjernen.

Det er oplyst, at nu afdøde led af en sjælden medfødt sygdom (Sygdom 1), der gjorde at hun havde forandringer i hjernen, der gav hende spastiske lammelser, så hun var afhængig af kørestol og lift for at kunne flyttes. Afdødes kæreste havde angiveligt om morgenen for dødsfaldet løftet hende i lift fra kørestolen, hvor han havde tabt hende på gulvet. Han havde endvidere oplyst at have givet hende et par lussinger samt et knytnæveslag nederst på halsen eller øverst på brystet. Kæresten oplyste, at han var blevet instrueret i genoplivning af

alarmcentralen, da han fandt afdøde livløs.

Genoplivningsforsøget blev overtaget af hjerteløbere og ambulancepersonale indtil døden blev erklæret indtrådt.

Dødsårsagen er ikke sikkert klarlagt ved obduktionen, men der kan meget vel være tale om følger til de påviste udrifter i bugens store fedtforklæde, tyndtarmens ophængningsapparat og lever med blødning i bughulen og bughulerummet omkring højre nyre i kombination med de påviste blødninger under den hårde og bløde hjernehinde, hos denne i forvejen af hjernesvind svækkede, kørestolsbrugende og plejekrævende kvinde.

Læsion 3-12, 14-16, 18, 22, 25, 27, 33, 38 og 39 er friske, hvor læsion 3, 10-12 og 14-16 kan være opstået omkring død tidspunktet.

Læsion 1, 2, 13, 17, 19-21, 23, 24, 26, 28-32, 34-37 og 40 er ældre.

Alle læsioner er følger efter stumpe traumer. Læsion 18 på højre bryst med underliggende blødning i kirtelvævet er efter et eller flere moderate stumpe traumer. De øvrige er efter mindre, stumpe traumer. Flere af læsionerne på halsen (11 og 14-16) havde antydningen af en mønstret læsion, såkaldt pattern injury. Øvrige læsioner er ukarakteristiske om end læsionerne i panden (2,4) og omkring venstre øje (5,6) kan have karakter af følger efter slag, og læsion 23 på højre overarm kan have karakter af fingermærker.

De påviste udrifter i bugens store fedtforklæde, tyndtarmens ophængningsapparat og i leveren med blødning i bugen og bughulerummet omkring højre nyre samt blødning i bugspytkirtlen er følger efter to eller flere kraftige stumpe traumer mod bugen såsom spark, tramp, slag med genstand eller kraftige knytnæveslag. Bedømt ud fra lokalisation, udbredelse og omfang vurderes de ikke at kunne være opstået ved fald fra lift, som angivet.

De påviste blødninger under den hårde hjernehinde og under den bløde hjernehinde er følger efter et eller flere moderate til kraftige stumpe traumer mod hovedet. Det skal bemærkes, at afdødes medfødte sygdom, blandt andet med hjernesvind, øger risikoen for blødninger i hovedet.

De punktformede blødninger i venstre øjes bindehinde er uspecifikke, men kan muligt være følge efter et direkte stumpt traume mod øjenomgivelse. Der er ikke fundet sikre holdepunkter for en dødelig kvælningstilstand forårsaget af greb mod eller omsnøring af halsen.

Det påviste brud af højre 5. ribben og brystbenet uden ledsagende blødning og de påviste blodudtrædninger i højre lunge vurderes at være følger efter genoplivningsforsøg.

Der vil blive foretaget supplerende retskemisk og vævmikroskopisk undersøgelse samt neuropatologisk specialundersøgelse.
..."

Af en supplerende erklæring af 29. juli 2025 fra Institut for Retsmedicin, Aarhus Universitet, fremgår følgende afsluttende konklusion:

”...

Afsluttende konklusion

Vedrørende ovennævnte 31-årige kvinde, der blev fundet livløs i sin kørestol, foreligger nu svar på de supplerende undersøgelser. På baggrund af det oplyste, obduktionsfundene og de supplerende undersøgelser må dødsårsagen antages at være følger til de påviste udgifter i bugens store fedtforklæde, tyndtarmens ophængningsapparat og leveren med blødning i bughulen og bughulerummet omkring højre nyre i kombination med de påviste blødninger under den hårde og bløde hjernehinde, hos denne i forvejen af hjernesvind svækkede, kørestolsbrugende og plejekrævende kvinde.

Ved retskemisk undersøgelse blev der påvist epilepsi-lægemidlet clonazepam i koncentrationer, som kan ses både ved behandling og ved symptomer på forgiftning, hvilket dog er afhængig af tilvænningsgrad. Derudover blev der også påvist lægemidlerne gabapentin og baclofen i behandlingsmæssige niveauer.

Ved vævmikroskopisk undersøgelse vurderes den påviste udgift i leveren samt blødningen under den hårde hjernehinde, blødning i bugspytkirtlen samt blødning i tyndtarmens ophængningsapparat at være frisk. Der fandtes ingen tegn til blødning på overfladen af højre nyre, og således er der ingen læsion af denne.

Øvrige tidligere fremsendte resumé og konklusion forbliver uændret.
...”

Sydøstjyllands Politi, anklagemyndigheden og forsvareren har anmodet Institut for Retsmedicin om at besvare supplerende spørgsmål. Det fremgår følgende herom i erklæring af 25. september 2025 vedrørende supplerende

spørgsmål bl.a.:

”...

Til grundlag for besvarelsen ligger instituttets modificerede findestedserklæring, obduktionserklæring samt supplerende erklæring.

Følgende supplerende spørgsmål er stillet:

Politi og anklager:

Af den supplerende erklæring fremgår det, at der ved en neuropatologisk undersøgelse af Forurettedes hjerne blev påvist en godartet hjernesvulst.

1. Hvilken - hvis nogen - indflydelse havde denne svulst på de konstaterede blødninger i hjernen?

2. Kan 2-3 lussinger - som sigtede har angivet at have tildelt afdøde - have påført afdødes hjerne de skader, som sås -særligt når hendes sygdomsbillede tages i betragtning?

Flere af skader på afdøde beskrives som enten friske, friske omkring dødstidspunktet eller ældre:

3.Hvad er definitionen på frisk?

4.Hvad er definitionen på frisk - kan være opstået omkring dødspunktet?

5. Hvad er definitionen på ældre?

Forsvarer:

6. Kan der siges noget om, hvilke - om nogen - af de ydre læsioner, der har forbindelse til de indre skader, som antagesat have været dødsårsag?

Hvis ovenstående besvares bekræftende:

Hvilke læsioner gælder dette for?

Er der særlige kendetegn ved disse læsioner, som indikerer, hvordan disse er påført?

Ved hvilken kraft er de påført?

Har afdelingen haft adgang til fotomateriale af gerningsstedet og tilstedeværende materiel, herunder afdødes lift? (*)

*OBS! Vedr. nederste punkt -udlevering af dokumenter fra gerningsstedet, har RI haft adgang til de dokumenter, som fremgår af vedhæftede Udlevering 22-04-2025.

Endvidere er der rettet spørgsmål relateret til den endelige gerningsstedsundersøgelse og særskilt undersøgelse af lift, kørestol og andre hjælpemidler, jævnfør udlevering 03-09-2025.

Vedr.de seneste tilsendte dokumenter:

7.Kan skaden afdødes ryg - nr. 22 - stamme fra et fald ned på benet af liften?

Se bilag B-1-11-2-1, side 3-6.

Besvarelse:

Ad 1.

Den påviste godartede svulst vurderes ikke at have haft betydning for de konstaterede blødninger i hjernen.

Ad 2.

Nu afdødes sygdomsbillede i form af hendes medfødte sygdom (Sygdom 1), er en sjælden sygdom, som er kendt for i spædbarnsalderen at øge risikoen for blødninger under den *hårde* hjernehinde, selv ved mindre traumer. Det har ikke været muligt at finde eksempler i litteraturen på, hvorvidt denne risiko fortsat er til stede hos voksne med Sygdom 1. Det skal dog bemærkes, at sygdomsbetinget skrumpling af hjernen medfører en øget risiko for blødning under den *hårde* hjernehinde som følge af overrivning af hjernens brovener. Samme øgede risiko for blødning under den *hårde* hjernehinde kan man eksempelvis se ved personer med et kronisk alkoholoverforbrug, der også kan medføre skrumpling af hjernen. Der er i litteraturen ikke beskrevet øget risiko for blødning under de *bløde* hjernehindere som følge af Sygdom 1. Med en lussing antages et slag med flad hånd på siden af hovedet, hvilket kan foretages med forskellig kraft.

Det samlede billede med blødning under den *hårde* hjernehinde med samtidig underliggende blødning under den *bløde* hjernehinde i samme område tyder på at opståelsesmåden og dermed traumet overvejende sandsynligt må være det samme. Såfremt de oplyste lussinger har forårsaget de nævnte blødninger, er de udtryk for at være tildelt med forholdsvis stor kraft.

Ad 3-5.

Ved angivelsen af "friske læsioner" menes der som udgangspunkt læsioner, der vurderes at være opstået indenfor 24 timer forud for dødens indtræden eller

undersøgelsestidspunktet.

"Ældre læsioner" vurderes at være opstået mere end 24 timer forud for dødens indtræden eller undersøgelsen.

Vedrørende læsionerne, der er vurderet til at være opstået omkring dødstidspunktet har disse et udseende, der kunne indikere, at kroppen ikke har haft tid til at reagere i form af begyndende helingsfænomener og større blødning. Derfor er disse læsioner specifikt vurderet til at være opstået omkring dødstidspunktet.

Ad 6.

Generelt kan det anføres, at der ikke altid er ydre tegn på indre skade.

Dette gælder især for indre skader i bugen, hvor man ikke nødvendigvis ser læsioner på huden, da der ikke er underliggende knogle eller andet hårdere væv.

De påviste blodunderløbne mærker på bugen (læsion 21) er ældre og vurderes ikke at have relation til de påviste indre skader i bugen.

Derimod skal det nævnes, at læsion 4 i hovedet med underliggende blødning i bløddelene over kraniekuplen og blødninger under den *hårde* og *bløde* hjernehinde kan have karakter af følger efter slag, som i givet fald må være påført med forholdsvis stor kraft.

Ad 7.

Vedrørende refererede bilag ses en lift. Det kan ikke udelukkes at læsion 22 kan stamme fra et fald eller anden type anslag mod den bagerste del af liftens ben. Der henvises i øvrigt til obduktionserklæringens resume og konklusion.

Det skal bemærkes, at foto af lift er uden målestoksforhold.

..."

Sydøstjyllands Politi, anklagemyndigheden og forsvareren har anmodet Institut for Retsmedicin om at besvare yderligere supplerende spørgsmål. Det fremgår følgende herom i erklæring af 23. februar 2026 vedrørende supplerende spørgsmål bl.a.:

"...

Til grundlag for besvarelser ligger instituttets modificerede findestedserklæring, obduktionserklæring, supplerende erklæring, tidligere fremsendte svar på supplerende spørgsmål samt tidligere fremsendte politirapporter.

1. Kan de fundne mærker udvendigt på halsen, de punktformede blødninger i venstre øje og den konstaterede blødning i den dybe halsmuskulatur

i højre side stamme fra halsgreb eller kvælning, der ikke var dødelig?

2. Kan blødningen i hjernen stamme fra fald?
Herunder et fald, hvor hovedet ramte benet på liften, som blev anvendt til løft af afdøde? (Der henvises til tidligere tilsendte rapporter, særligt bilag B-I-11-2-1, samt vedhæftede bilag B-I-11-4)
3. Ville skaderne i hjernen isoleret set have medført døden, hvis afdøde ikke var død af en kombination af alle skader og hen des svækkede tilstand, herunder hjernesvækkelse?
4. Ville skaderne i bugen (indre organer) isoleret set have medført døden, hvis afdøde ikke var død af en kombination af alle skader og hendes svækkede tilstand?

Besvarelse

Ad 1.

Ja.

Ad 2.

Det antages, at der med "blødningen i hjernen" menes de påviste blødninger under henholdsvis den hårde og de bløde hjernehinder. Ja, de nævnte blødninger kan være opstået ved et fald herunder også ved et fald, hvor hovedet ramte benet af liften.

Ad 3.

Som spørgsmålet er formuleret, kan det ikke besvares, idet det er hypotetisk. Det skal bemærkes, at de påviste typer blødninger er en alvorlig tilstand, der kan medføre døden i sig selv, som følge af tryk på hjernen.

Ad 4.

Som spørgsmålet er formuleret, kan det ikke besvares, idet det er hypotetisk. Det skal bemærkes, at de påviste skader i bugen er en alvorlig tilstand, der kan medføre døden i sig selv, som følge af forblødning eller infektion.

..."

Personlige forhold

Tiltalte er tidligere straffet bl.a ved

Retten i Koldings dom af 17. august 2022 for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, og ordensbekendtgørelsens § 18, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, med fængsel i 60 dage.

Retten i Koldings dom af 18. maj 2026 med bøde for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer.

Tiltalte har været mentalundersøgt. Af en retspsykiatrisk erklæring af 24. marts 2026 fra Overlæge, Psykiatrisk Afdeling Middelfart, Psykiatrien i Region Syddanmark fremgår følgende bl.a.:

"...

KONKLUSION OG BEGRUNDELSE:

Observanden er vokset op i en by udenfor By 4 sammen med sine forældre. Han er den yngste af 6 søskende. Han beskriver, at hans far begyndte at udøve vold overfor observanden og moderen, da hans søskende flyttede hjemmefra. Hans forældre var førtidspensionister, de er nu begge døde. Han har ikke nogen kontakt til sine søskende. Han gik ud af 7. klasse, men tog senere eksamen på VUC.

Observanden tog uddannelse som Stilling 1 som 15-årig og blev færdig, da han var 17 år. Han har efterfølgende fisket i en del år Udeladt. Han stoppede, fordi han var hjemmefra de fleste dage i året, og efterfølgende har han arbejdet på forskellige afdelinger indenfor Virksomhed 3 og ved Arbejdsplads i en årrække. Det var hårdt arbejde, og han stoppede, efter han var blevet opereret i begge håndled og albuer. Hans sidste arbejde har været som Stilling 2 i By 1 i cirka 6½ år, indtil han fik hjerneblødningerne. Han fik tilkendt førtidspension i 2020, og efter dette købte han en polermaskine og har blandt andet haft Stilling 3. Han har dog ikke haft arbejde de sidste 2/2-3 år.

Observanden har en datter på 9 år, som er i familiepleje. Hun har været hos 6 forskellige plejefamilier, men blev slået og var også i pleje hos en pædofil. Hun bor nu på institution, og observanden ser hende 3 timer en gang om måneden ved overvåget besøg. Observanden har ikke kontakt til datterens mor.

Observanden havde gennem nogle år et forhold til afdøde, som

var multihandicappet, og hun flyttede fra et bosted ind ved ham, og han skulle passe hende.

Observanden er ikke tidligere dømt for kriminalitet. Han er nu sigtet for manddrab.

Observanden blev i 2017 overfaldet og sparket i hovedet. Han var bevidstløs og fik kraniebrud. I 2018 fik han 4 hjerneblødninger og blev opereret på Odense Universitetshospital og lå i koma i flere uger. Han kom senere til Kolding Sygehus og blev genoptrænet i By 5. Han var indlagt i alt 4-5 måneder. Han har fået dobbeltsyn efter hjerneblødningerne og har også mistet lugtesansen.

Observanden oplyser, at han gennem mange år har røget 100 gram hash om måneden. Det startede, efter han fik hjerneblødningerne. Han har tidligere også haft et misbrug af amfetamin, kokain, ecstasy, MDMA, LSD og røget heroin. Han kom i misbrugsbehandling i 2004 og 2005 og har siden kun røget hash. Det er uklart, hvor meget han har røget om dagen.

Observanden havde omkring 15-16-årsalderen selvmordstanker og var kortvarigt tilknyttet lokalpsykiatrien. Han har ellers ikke haft tilknytning til psykiatrien. Efterfølgende var han dog indlagt kortvarigt på Psykiatrisk Afdeling i By 1, da han var blevet tiltagende udadreagerende og psykotisk. Det hjalp ikke med antipsykotisk behandling. På Psykiatrisk Afdeling i By 1 blev han CT-scannet, og det viste sig, at han havde Sygdom 2 og blev overflyttet til Neurokirurgisk Afdeling på OUH, hvor han fik indopereret shunt.

Det er uklart, om observanden før det påsigtede havde røget hash, men der er ikke mistanke om, at han har befundet sig i en patologisk rustilstand.

Observanden er ved denne undersøgelse blevet psykologisk undersøgt af neuropsykolog fra herværende afdeling. Det konkluderes, at der tegner sig et billede af en premorbidt normalt begavet mand, som i 2017 pådrager sig en hjerneskade på baggrund af stump vold og efterfølgende i 2018 yderligere skader på hjernen som følge af aneurismeblødninger. Følgervirkningerne er hukommelsesproblemer, reduceret mentalt tempo, reduktion i energiniveau, ophævet lugtesans og reduceret smagssans.

Ved aktuelle undersøgelse findes blandt andet svært reduceret indlærings- og hukommelsesevne og middelsvært reduceret mentalt tempo, evne til at danne overblik, udtrætning. Samlet

resulterer dette i markant nedsat evne til at håndtere situationer og sammenhænge med kompleksitet og evne til at bevare fokus og overblik.

Han var ikke på gerningstidspunktet sindssyg og findes ikke omfattet af § 16, stk. 1 i straffeloven.

Hans tilstand var præget af svækkelse og forstyrrelse i de psykiske funktioner som følge af hjerneskader, han har pådraget sig, og som sådan er han omfattet af den af straffelovens § 69 afgrænsede personkreds.

Der kan ikke anbefales foranstaltninger som mere formålstjenlige til at forebygge nye kriminelle handlinger efter samme lovs § 68, 2. pkt.

Såfremt han findes skyldig, anbefales almindelig straf.
..."

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 21. april 2025.

Rettens begrundelse og afgørelse

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

2 nævninger og 3 dommere udtaler

Skaderne på Forurettede

Det kan lægges til grund, at Forurettede (herefter Forurettede) afgik ved døden den 21. april 2025. På baggrund af de retsmedicinske oplysninger i sagen, som gengivet ved obduktionserklæringen, den supplerende erklæring og besvarelsen af supplerende spørgsmål og samt ved retsmediciner Vidne 10's forklaring, kan det lægges til grund, at Forurettede havde de i anklageskriftet angivne skader.

Karakteren af skaderne

På baggrund af de retsmedicinske erklæringer og forklaringen fra retsmediciner Vidne 10, anser vi det for bevist, at skaderne i bugen og punktformede blødning i venstre øje og blødning i den dybe del af den højre halsmuskel og blødning i de dybe dele af højre brystkirtel var friske og påført ved stumpe traumer. Disse skader kan ikke stamme fra et fald. Det fremgår af obduktionserklæring af 2. maj 2025, at skaderne i bugen er påført ved flere kraftige stumpe traumer såsom spark, tramp, slag med genstand eller kraftige knytnæveslag. Forurettede kan på grund af sin manglende førlighed med sikkerhed ikke have påført sig selv disse skader. Vi finder efter en samlet vurdering af beviserne, at de ovennævnte skader, blev påført Forurettede ved vold.

Det fremgår af supplerende retsmedicinsk erklæring af 23. februar 2026, at de nævnte blødninger i den hårde og de bløde hjernebinder kan være opstået ved et fald, herunder også ved et fald, hvor hovedet ramte benet af liften. Det bemærkes herved, at de øvrige skader kan være blevet påført hende enten ved fald fra liften eller for så vidt angår blå mærker ved den plejemæssige håndtering af Forurettede. Vi finder det ikke bevist, at de øvrige skader, herunder skaderne med blødning i den hårde hjernebinde og de bløde hjernebinder blev påført Forurettede ved vold.

Om dødsårsagen

Det fremgår af supplerende retsmedicinsk erklæring af 23. februar 2026, at de nævnte blødninger i den hårde og de bløde hjernebinder er en alvorlig tilstand, der kan medføre døden i sig selv, som følge af tryk på hjernen. Det fremgår endvidere, at de påviste skader i bugen er en alvorlig tilstand, der kan medføre døden i sig selv, som følge af forblødning eller infektion. Skaderne i bugen kan ikke være opstået ved et fald.

Det gælder således for både skaderne i bugen og i hjernen, at de hver især isoleret kan have medført døden. Dette er endvidere bekræftet ved vidneforklaring af retsmediciner Vidne 10.

Vi anser det for bevist, at dødsårsagen enten var skader i bugen eller skader i hjernen. Skaderne i bugen omfattede de påviste udrifter i bugens store fedtforklæde, tyndtarmens ophængningsapparat og leveren med blødning i bughulen, bughulerummet omkring højre nyre og bugspytkirtlen. Skaderne i hjernen omfattede de påviste blødninger under den hårde og de bløde hjernebinder.

Relationen mellem tiltalte og Forurettede

På baggrund af vidneforklaringerne fra bl.a. Vidne 1, Vidne 3, Vidne 4, Vidne 5 og Vidne 11 anser vi det for bevist, at tiltalte og Forurettede havde et meget turbulent forhold. Vidne 1 og Vidne 7 har forklaret, at Forurettede har fortalt dem, at tiltalte gentagne gange udsatte hende for vold ved slag. Forurettede tog ophold hos forældrene efter en episode, hvor tiltalte havde slået hende, og politiet var blevet kontaktet. Hun tog dog frivilligt senere på ny ophold hos tiltalte frem til sin død ca. en måned efter. Tiltalte har endvidere erkendt, at han ved to tidligere lejligheder har slået Forurettede, og at han godt kunne blive vred og råbende.

Flere af vidnerne har forklaret, at tiltalte var voldsom og højtråbende, at Forurettede virkede bange for ham, og at hun flere gange henvendte sig til naboer, og politiet blev kontaktet.

Flere vidner har forklaret, at tiltalte har haft konflikter med kommune, kontaktpersoner, hjemmepleje og Forurettedes familie. Vidne 6 har forklaret, at hun under sine besøg i hjemmet oplevede, at forholdene i hjemmet var voldsomme at være i for både hende og Forurettede, og at hun har talt med tiltalte om ikke at slå Forurettede. Hun har set tiltalte daske til Forurettede på

skulderen, og at tiltalte havde svært ved at overskue situationen med Forurettedes pleje og reagerende voldsomt med vrede.

Vidne 1, Vidne 3 og Vidne 5 var meget bekymrede for Forurettedes sikkerhed og liv. Vidne 5 har også forklaret, at tiltalte fremstod aggressiv og nedladende overfor Forurettede. Vidne 12 har forklaret, at hun var meget bekymret for Forurettede og på den baggrund telefonisk kontaktede tiltalte den 21. april 2025.

Vi lægger til grund, at hjemmeplejen blev opsagt, og Forurettede og tiltalte sagde nej tak til støtte/kontaktpersoner for dem begge, hvorefter tiltalte selv overtog pasningen af hende.

Det fremgår af en neuropsykologisk undersøgelse af 16. marts 2026 af tiltalte, at han har middelsvært reduceret mentalt tempo og middelsvært kompromitterede eksekutive processer, som nedsætter evnen til smidigt at foretage planlægningsopgaver og at navigere hurtigt og sikkert i mere ustrukturerede situationer under indtryk af krav om tempo.

Hvem udsatte Forurettede for vold

Tiltalte havde kort før Forurettedes død overtaget det fulde ansvar for hendes omfattende pasning. Tiltalte var meget presset af denne opgave, idet han samtidig ifølge sin egen forklaring fik få timers søvn i døgnet og var meget påvirket af, at hans datter var i mistrivsel. Han har forklaret, at han ikke havde fået sin beroligende pille om aftenen før og heller ikke om morgenen på den dag, hvor Forurettede døde. Han havde i tiden umiddelbart før Forurettedes død ikke sovet i omkring tre døgn.

Der foreligger ingen oplysninger om, at der var andre personer end tiltalte og Forurettede til stede i hjemmet i tiden forud for, at hun døde. Vi anser det for bevist - også efter tiltaltes egen forklaring – at han og Forurettede var alene i tiden op til hendes død.

Tiltalte har erkendt at have udsat Forurettede for vold i mindre omfang umiddelbart før hendes død. Hans forklaringer omkring dette har været meget skiftende og har båret præg af, at det på grund af søvnmangel/ udmattelse og hans hukommelsesmæssige udfordringer har været svært for ham at huske forløbet omkring Forurettedes død og de efterfølgende afhøringer af ham. Han har under hovedforhandlingen forklaret, at han har udsat Forurettede for vold umiddelbart før hendes død i form af et slag i maven og på brystet og at have rusket hende, herunder noget af tiden, mens han kortvarigt holdt hende om halsen.

Vidnet politiassistent Vidne 2 har forklaret, at tiltalte til ham har forklaret, at Forurettede kradsede ham, hvorefter ”det slog klik for ham”, og han slog hende i maven.

Vi finder det efter en samlet vurdering bevist, at de ovenfor nævnte skader i bugen og den punktformede blødning i venstre øje og blødning i den dybe del af den højre halsmuskel og blødning i de dybe dele af højre brystkirtel blev påført Forurettede ved vold i form af halsgreb og ved andre stumpe traumer, og at volden forsætligt blev påført hende af tiltalte.

Henset til, at skaderne i hjernen efter de retsmedicinske oplysninger kan være opstået ved et fald, finder vi ikke, at der kan bortses fra, at dette kan være årsagen til disse skaders opståen, hvorfor det ikke er bevist, at tiltalte påførte hende disse skader ved vold. Dette gælder, uanset at tiltalte har haft skiftende forklaringer om Forurettedes fald fra liften, herunder om hvordan hun landede. Der er herefter ikke det til domfældelse fornødne bevis for, at tiltalte har påført disse skader ved vold.

Foruden de ovenfor nævnte skader er der en gruppe af resterende mindre skader bl.a. i form af ældre blå mærker og slimhindebristninger i læben. Forurettede kan være påført disse skader som følge af den plejemæssige håndtering af hende, og det er derfor ikke bevist, at hun blev påført disse skader ved vold. Det bemærkes herved, at flere af de mindre skader er af ældre dato, og der er alene rejst tiltale for vold udøvet på dødsdagen.

Om tiltaltes forsæt

Spørgsmålet er herefter, om tiltalte har haft forsæt til at dræbe Forurettede. Når der henses til den vold som tiltalte har udsat Forurettede for, herunder skadernes placering på kroppen, og at det ikke er bevist, at volden er udført under anvendelse af redskaber, finder vi efter en samlet vurdering, at der ikke foreligger det fornødne bevis for, at tiltalte har anset det som overvejende sandsynligt, at Forurettede ville dø som følge af volden, eller at han indså, at døden var en mulig følge af volden og forholdt sig psykologisk accepterende til dette. Vi finder det herefter ikke bevist, at tiltalte har haft forsæt til at dræbe Forurettede.

4 nævninger udtaler:

Vi er enige med flertallet med i, at Forurettede havde de i anklageskriftet angivne skader, og i flertallets vurdering af, hvilke skader der er påført Forurettede ved vold, og at denne vold er udøvet af tiltalte. Vi finder dog, at tiltaltes mange skiftende forklaringer, herunder om et fald fra liften, i sin helhed må tilsidesættes som utroværdig. Vi finder på det på denne baggrund bevist, at tiltalte - foruden de af flertallet anførte skader, tillige ved vold har påført Forurettede blødningerne i den hårde hjernehinde og de bløde hjernehindere. Tiltalte har ved vold påført Forurettede mange og alvorlige skader, som har medført hendes død. Uanset, at det ikke kan bevises, at volden er udført under anvendelse af redskaber, finder vi efter en samlet vurdering, at tiltalte har anset det som overvejende sandsynligt, at Forurettede, der var et fuldstændigt værgeløst og skrøbeligt offer, ville dø som følge af volden, eller ihvertfald at han indså, at døden var en mulig følge af volden og forholdt sig psykologisk accepterende til dette. Vi finder det herefter bevist, at tiltalte har haft forsæt

til at dræbe Forurettede.

Der træffes afgørelse efter stemmetallet, hvorefter tiltalte frifindes for overtrædelse af straffelovens § 237.

Vold

Alle nævninger og dommere udtaler:

Som ovenfor anført af henholdsvis flertallet og mindretallet har tiltalte udsat Forurettede for vold. Der er alene rejst tiltale for drab. Vi finder, at retten efter retsplejelovens § 883, stk. 4, ikke er udelukket fra at henføre det påtalte forhold under en anden strafbestemmelse end den, anklagemyndigheden har påstået anvendt, da vi finder, at tiltalte, også under forudsætning af sådan afvigelse fra tiltalen, har haft fyldestgørende adgang til sit forsvar.

Spørgsmålet er herefter om volden er omfattet af straffelovens § 245, stk. 1.

Forurettede var et værgeløst, skrøbeligt og udsat offer, der var helt afhængigt af tiltalte. Hun var fuldstændigt forsvarsløs, idet hun var spastisk lammet og ikke havde frivillige bevægelser fra halsen og ned. Volden har været af et betydeligt omfang og har haft ganske alvorlige følger, bl.a. i form af skader på indre organer, herunder lever, tyndtarm og bugspytkirtel, der ville kunne medføre døden. Volden er af særligt rå, brutal eller farlig karakter og er derfor omfattet af straffelovens § 245, stk. 1. Dette gælder både flertallet, der ikke anser det for bevist, at tiltalte har påført Forurettede skaderne i hjernen og mindretallet, der tillige anser disse skader for påført af tiltalte.

Tillige anvendelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 246.

Straffelovens § 246 kan bl.a. anvendes, hvis et legemsangreb omfattet af lovens § 245 har været af en så grov beskaffenhed eller haft så alvorlige skader eller døden til følge, at der foreligger særdeles skærpende omstændigheder.

Henset til omfanget og karakteren af volden sammenholdt med Forurettedes forsvarsløse og skrøbelige tilstand og de meget alvorlige skader, som volden har medført, finder vi, at forholdet skal henføres til straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 246. Tiltalte er tidligere straffet for en forbrydelse, der har været forbundet med forsætlig vold med gentagelsesvirkning for denne sag, hvorfor straffelovens § 247, stk. 1, tillige skal citeres.

Har volden medført Forurettedes død

3 nævninger og 3 juridiske dommere udtaler:

Det fremgår af straffelovens § 20, at hvor straf eller forhøjet straf betinges af, at en forsætlig lovovertrædelse har en bestemt uforsætlig følge, indtræder denne straf dog kun, når følge kan tilregnes gerningsmanden som uagtsomt og der skal være årsagssammenhæng mellem volden og skadens indtræden og skaden skal være påregnelig.

Det kan som ovenfor anført ikke med sikkerhed fastlægges, om dødsårsagen

er skaderne påført ved vold eller blødningerne i den hårde og de bløde hjernehinder, der kan være opstået ved et fald. Det er derfor ikke bevist, at døden er indtrådt som følge af den vold, som tiltalte udsatte Forurettede for.

Vi finder, uanset at der ikke er tale om vold med døden til følge, fortsat at der er tale om vold omfattet af § 245, stk. 1, jf. § 246, idet der er tale om et groft legemesangreb med så alvorlige følger, at der foreligger særdeles skærpende omstændigheder.

Henset til det oplyste om Forurettedes skrøbelige og værgeløse tilstand sammenholdt med karakteren af den vold, som tiltalte udsatte hende for, har det været påregneligt og forudseeligt for tiltalte, at de beskrevne alvorlige skader kunne indtræffe som følge af volden.

3 nævninger udtaler:

Vi finder, at tiltaltes forklaring om, at Forurettede faldt ud af liften, i sin helhed må tilsidesættes som utroværdig. Vi finder på det på denne baggrund bevist, at tiltalte - foruden de af flertallet anførte skader, tillige har påført Forurettede blødningerne i den hårde hjernehinde og de bløde hjernehinder. Vi finder det herefter tillige bevist, at den vold, som tiltalte udsatte Forurettede for, medførte, at hun afgik ved døden.

Der træffes afgørelse efter stemmeafgivningen. Tiltalte findes derfor som angivet i flertallets votum skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 246, jf. § 247, stk. 1.

Sanktionsspørgsmålet

Straffen fastsættes efter straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 246, jf. § 247, stk. 1, jf. § 89.

Der er afgivet 7 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 6 år og 5 stemmer for fængsel i 5 år og 6 måneder.

Flertallet har ved straffastsættelsen lagt vægt på, at der er tale om vold omfattet af § 245, stk. 1, jf. § 246, idet der er tale om et groft legemesangreb med så alvorlige følger, at der foreligger særdeles skærpende omstændigheder. Vi ligger særligt vægt på Forurettedes skrøbelige og helt værgeløse tilstand sammenholdt med karakteren af den vold, som tiltalte udsatte hende for, og at Forurettede var helt afhængig af tiltalte, der var eneansvarlig for hendes pleje. Vi lægger tillige vægt på, at tiltalte tidligere er staffet for en forbrydelse, der har været forbundet med forsætlig vold med gentagelsesvirkning for denne sag.

Mindretallet har ved straffastsættelsen foruden det af flertallet anførte lagt vægt på voldens karakter og efter en samlet vurdering fundet, at straffen passende kan fastsættes til fængsel i 5 år og 6 måneder.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Straffen fastsættes derfor til fængsel i 6 år efter straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 246, jf. § 247, stk. 1.

Erstatning

Dommerne udskyder erstatningskravet til evt. civilt søgsmål.

Thi kendes for ret:

Tiltalte skal straffes med fængsel i 6 år.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Dommer 1

Dommer 2 Dommer 3